

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne ... 2012,

kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. I

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., ustanovení zákona č. 370/2011 Sb. účinných od 1. ledna 2012, zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. .../2012 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňuje věta „Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.“.
2. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

- a) odání zboží, převod nemovitosti nebo přechod nemovitosti (dále jen „převod nemovitosti“) za úplaty osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplaty osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
- c) pořízení

1. zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
 2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani,
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

CELEX: 32006L0112

(2) Zdanitelné plnění je plnění, které

- a) je předmětem daně a
- b) není osvobozené od daně.“.

3. Za § 2 se vkládají nové § 2a a 2b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 2a

Vynětí z předmětu daně

(1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží

- a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10, nebo
- b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím
 1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,
 2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo
 3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

(2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud

- a) celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a
- b) pořízení zboží je uskutečněno
 1. osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
 2. osvobozenou osobou, která není plátcem,
 3. osobou povinnou k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně,
 4. osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo
 5. právnickou osobou nepovinnou k dani.

(3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 písm. a) se nezahrnuje hodnota pořízeného

- a) nového dopravního prostředku,
- b) zboží, které je předmětem spotřební daně,
- c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(4) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

CELEX: 32006L0112

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.“

CELEX: 32006L0112

4. V § 3 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) členským státem členský stát Evropské unie,“

CELEX: 32006L0112

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

5. V § 4 odst. 1 písm. h), § 5a odst. 1, § 7a odst. 3, § 10k, § 66 odst. 2 písm. b), § 67 odst. 1, § 82 odst. 1, § 82a odst. 1 písm. a), § 82a odst. 4, § 93a odst. 2 a v § 101 odst. 7 se slova „, místo podnikání“ zrušují.

6. V § 4 odst. 1 písmena i) až k) znějí:

„i) místem pobytu

1. adresa fyzické osoby vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, nemá-li ji
2. adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, a nemá-li ani tu,
3. místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,

j) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,

k) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,“.

7. V § 4 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena n) a o), která znějí:

„n) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která

1. nemá sídlo v tuzemsku,
2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,

CELEX: 32008L0008

o) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem.“.

8. V § 4 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určeny k přepravě osob nebo věcí z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehyněno, ani kontejner,“.

9. V § 4 odst. 3 písm. d) bodě 2 se slovo „nebo“ zrušuje.

10. V § 4 odst. 3 písm. d) se na konci bodu 3 doplňuje slovo „nebo“.

11. V § 4 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i) až k), která znějí:

- „i) vkladem podniku vklad podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku,
- j) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,
- k) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání
 1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropského společenství anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
 2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.“.

12. V § 4 odstavec 4 zní:

„(4) Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to

- a) kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, nebo
- b) poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou; přepočítání mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru.“.

CELEX: 32006L0112, 32010L0045

13. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který včetně nadpisu zní:

„§ 4a

Obrat

(1) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečnění plnění, kterými jsou dodání zboží, převod nemovitosti a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

- a) zdanitelné plnění,
- b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

(2) Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje dlouhodobého majetku.

CELEX: 32006L0112

(3) Do obratu osoby povinné k dani, která uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s jinými osobami povinnými k dani na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, se zahrnuje obrat dosahovaný

- a) touto osobou samostatně mimo sdružení a
- b) společně všemi účastníky sdružení v rámci sdružení.“.

14. V § 5a odst. 1 se slova „, místem podnikání“ zrušují.

15. V § 5b odst. 1 a v § 83 odst. 3 se slova „nebo místem podnikání“ zrušují.

16. Nad § 6 se vkládá nadpis, který zní: „**Plátcí**“.

17. § 6 zní:

„§ 6

(1) Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.“.

CELEX: 32006L0112

18. Za § 6 se vkládají nové § 6a až 6i, které včetně nadpisu znějí:

„§ 6a

Osoba povinná k dani, která

- a) uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s jinými osobami povinnými k dani na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, je plátcem ode dne, kdy se stal plátcem kterýkoli z ostatních účastníků sdružení, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve,
- b) uzavře smlouvu o sdružení nebo jinou obdobnou smlouvu s plátcem ke společnému uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne uzavření této smlouvy.

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

- a) pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo
- b) od plátce na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladem podniku.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny obchodní společnosti nebo družstva do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované společnosti nebo družstva, které byly plátcem.

(3) Právnícká osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, nebo která uskutečňuje zasilání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, a to prostřednictvím své provozovny umístěné mimo tuzemsko, je plátcem ode dne poskytnutí těchto služeb nebo dodání tohoto zboží.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou a uskuteční dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

CELEX: 32006L0112

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Osoba povinná k dani, která jako oprávněná osoba pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcí, je plátcem ode dne následujícího po dni úmrtí plátce.

(2) Při ukončení dědického řízení je dědic, kterému je majetek vydán a který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcí, plátcem ode dne následujícího po dni vydání majetku.

(3) Pokračováním v uskutečňování ekonomických činností se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiných ekonomických činnostech.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

CELEX: 32006L0112

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami, pokud v tuzemsku pořizují zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci zjednodušeného postupu při dodání zboží uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu, ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

CELEX: 32006L0112

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

CELEX: 32006L0112

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.“

CELEX: 32006L0112

19. V § 7 odstavec 3 zní:

„(3) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.“

CELEX: 32006L0112

20. V § 7a odstavec 1 zní:

„(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.“

CELEX: 32009L0162

21. V § 7a odst. 3 se slova „plynu, elektřiny, tepla nebo chladu“ nahrazují slovem „zboží“ a slova „, nebo nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má místo pobytu“ se zrušují.

22. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Místo plnění při zasílání zboží

(1) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

- a) zasílané zboží není předmětem spotřební daně a
- b) celková hodnota zboží, které osoba povinná k dani zaslala do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce
 1. 1 140 000 Kč, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska, nebo
 2. částku stanovenou jiným členským státem, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Osoba povinná k dani, která zboží zasílá, se může v případě splnění podmínek podle odstavce 2 rozhodnout, že místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě je povinna tak postupovat do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(4) Zasíláním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží mezi členskými státy, pokud

- a) zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu jiného než členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy
 1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo
 2. jí zmocněnou třetí osobou,
- b) zboží je dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží není předmětem daně, a
- c) se nejedná o dodání
 1. nového dopravního prostředku,
 2. zboží s instalací nebo montáží, nebo
 3. použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jejichž dodání je předmětem zvláštního režimu.

(5) Podmínka podle odstavce 4 písm. a) se považuje za splněnou, je-li zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovezeno osobou, která zboží dodává, do členského státu jiného než členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě se za členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží považuje členský stát dovozu zboží.

CELEX: 32006L0112

23. V § 9 odst. 1 a 2, § 46 odst. 1 písm. a) a c), § 46 odst. 2 písm. a) a c), § 80 odst. 6 písm. a), § 81 odst. 3, § 81 odst. 5 písm. a) a c), § 82a odst. 5 písm. b), c) a i) bodě 2, § 83 odst. 3, § 84 odst. 3 písm. a), § 85 odst. 10 písm. a), § 86 odst. 8 písm. a) a v § 89 odst. 4 se slova „nebo místo podnikání“ zrušují.
24. V § 9 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.“.
25. V § 9 odst. 3 písm. b) se slova „osoba identifikovaná k dani nebo“ zrušují a za slovo „je“ se vkládají slova „identifikovanou osobou nebo“.
26. § 10d včetně nadpisu zní:

„§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo, kde má tato osoba sídlo nebo místo pobytu.

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani je místo, kde tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

- a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,
- b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

CELEX: 32008L0008

27. Poznámka pod čarou č. 7e zní:

„7e) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.“.

28. § 10j se včetně nadpisu zrušuje.

29. V § 11 odst. 4 se slova „podle § 17“ zrušují.

30. V části první hlavě II se nadpis dílu 3 nahrazuje nadpisem „**Vymezení plnění**“.

31. V § 13 odst. 4 písm. f), § 13 odst. 8 písm. a), § 14 odst. 3 písm. e), § 14 odst. 5 písm. a) a v § 78c odst. 1 písm. b) se slova „nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku“ zrušují.

32. V § 13 odst. 7 písmena a) a b) znějí:

- „a) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- b) zasilání zboží,“.

33. V § 13 odst. 7 písm. i), § 24 odst. 4 a v § 24a odst. 4 se slova „plynu, elektřiny, tepla nebo chladu“ nahrazují slovem „zboží“.

34. V § 16 odstavce 1 až 3 znějí:

„(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby registrované k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z tohoto jiného členského státu do tuzemska nebo do jiného členského státu

- a) osobou, která uskutečňuje dodání zboží,
- b) pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo
- c) zmocněnou třetí osobou.

(2) Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje

- a) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- b) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- c) zasílání zboží,
- d) přemístění obchodního majetku z jiného členského státu do tuzemska pro účely uvedené v § 13 odst. 7,
- e) nabytí vratného obalu za úplatu.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do jiného členského státu, než ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava zboží, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.“.

CELEX: 32006L0112

35. V § 16 odst. 4 a 5 písm. c) se za slovo „státě,“ vkládají slova „která není osvobozenou osobou a“.
36. V § 16 odst. 5 písm. c) se slova „ani místo podnikání“ zrušují.
37. V § 16 se odstavce 6 a 7 zrušují.
38. V § 17 odst. 2 se slova „členském státě, ze kterého je zboží“ nahrazují slovy „jiném členském státě, která není osvobozenou osobou, a zboží je ze státu, ve kterém je tato osoba registrovaná k dani,“.
39. V § 17 odst. 4 se za slovo „kupující,“ vkládají slova „která není osvobozenou osobou a“.
40. V § 17 odst. 6 písm. a) se slova „osobou identifikovanou k dani“ nahrazují slovy „identifikovanou osobou“.
41. V § 17 odst. 6 písm. d), § 42 odst. 3 písm. b), § 43 odst. 1 a 2 a v § 83 odst. 1 se slova „osoba identifikovaná k dani“ nahrazují slovy „identifikovaná osoba“.
42. V § 17 odst. 6 písm. e), § 17 odst. 8, § 82a odst. 1 písm. b), § 83 odst. 1, § 92a odst. 1 a v § 102 odst. 1 písm. d) se slova „a zaplatit“ zrušují.
43. V § 17 odst. 6 písm. e), § 17 odst. 8, § 82a odst. 1 písm. b) a v § 83 odst. 1 se slova „podle § 108“ zrušují.

44. V § 17 odst. 7 úvodní části ustanovení se slova „osobou identifikovanou k dani v tuzemsku“ nahrazují slovy „identifikovanou osobou“.

45. § 18 se včetně nadpisu zrušuje.

46. V § 19 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Při dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu musí být na daňovém dokladu uveden údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje tuto skutečnost potvrzující.“

CELEX: 32006L0112

47. V § 21 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 11 se označují jako odstavce 2 až 10.

48. V § 21 odst. 5 písm. e) a f) se slova „odstavce 4“ nahrazuje slovy „odstavce 3“.

49. V § 21 odst. 8 se číslo „6“ nahrazuje číslem „5“.

50. V § 21 odst. 10 se slova „3 až 10“ nahrazují slovy „2 až 9“.

51. V § 23 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.“

52. Nadpis § 24 se nahrazuje nadpisem **„Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku“**.

53. V § 24 odstavec 1 zní:

„(1) Povinnost přiznat daň při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě, kterým je služba poskytnuta, ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.“

CELEX: 32006L0112

54. V § 24 odst. 2 a v § 24a odst. 2 se číslo „5“ nahrazuje číslem „4“ a slova „6 až 10“ se nahrazují slovy „5 až 9“.

55. V § 24 odstavec 3 zní:

„(3) Pokud je osobou neusazenou v tuzemsku poskytována služba s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a během této doby nedojde k poskytnutí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.“

CELEX: 32010L0045

56. V § 24a odstavec 1 zní:

„(1) Při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko vzniká ke dni uskutečnění plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve,

a) plátcí povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění,

b) identifikované osobě povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění při poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je osvobozené od daně.“

CELEX: 32006L0112

57. V § 24a odst. 3 se slova „podle odstavce 1, u níž má plátce“ nahrazují slovy „s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, u níž mají plátce nebo identifikovaná osoba“.

58. V § 25 odst. 1 se slova „osobě identifikované k dani“ nahrazují slovy „identifikované osobě“.

59. V části první hlavě II díl 5 včetně nadpisů zní:

„Díl 5
Daňové doklady

Oddíl 1
Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26

Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržen elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

CELEX: 32006L0112, 32010L0045

Oddíl 2
Vystavování daňových dokladů

§ 27

Určení pravidel pro vystavování daňových dokladů

(1) Vystavování daňových dokladů při dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je místo plnění.

(2) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud je místo plnění

- a) v členském státě jiném, než ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, a pokud osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, a tato osoba nebyla zmocněna k vystavení daňového dokladu, nebo
- b) ve třetí zemi.

CELEX: 32010L0045

§ 28

Pravidla pro vystavování daňových dokladů v tuzemsku

(1) Plátce je povinen vystavit daňový doklad v případě

- a) dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, s výjimkou plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně,
- b) zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,
- c) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- d) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty, nebo
- e) uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4, s výjimkou § 13 odst. 4 písm. c) až e), nebo podle § 14 odst. 3, s výjimkou § 14 odst. 3 písm. c) až e).

(2) Osoba povinná k dani je povinna vystavit daňový doklad v případě

- a) uskutečnění plnění pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud jde o
 - 1. poskytnutí služby,
 - 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 - 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- b) poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
- c) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty.

(3) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění.

(4) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

- a) se uskutečnilo dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- b) se uskutečnilo poskytnutí služby, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny,
- c) se uskutečnilo poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
- d) byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění podle písmen b) nebo c) vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(5) Osoba povinná k dani může k vystavení daňového dokladu písemně zmocnit osobu, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo třetí osobu. Pokud je zmocnění uděleno elektronicky, musí být podepsáno uznávaným elektronickým podpisem.

CELEX: 32010L0045

Oddíl 3

Náležitosti daňových dokladů

§ 29

Náležitosti daňového dokladu

(1) Daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) den vystavení daňového dokladu,
- h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,
- i) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) sazbu daně,
- l) výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

(2) Daňový doklad musí obsahovat rovněž tyto údaje:

- a) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie nebo jiný údaj uvádějící, že plnění je od daně osvobozeno, je-li plnění osvobozeno od daně,
- b) „vystaveno zákazníkem“, je-li osoba, pro kterou je plnění uskutečněno, zmocněna k vystavení daňového dokladu,
- c) „daň odvede zákazník“, je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(3) Daňový doklad nemusí obsahovat tyto údaje:

- a) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, není-li jí přiděleno,
- b) rozsah plnění a jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně, pokud vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty,
- c) sazbu daně a výši daně.
 - 1. jedná-li se o plnění osvobozené od daně, nebo
 - 2. je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(4) Označením se pro účely daňových dokladů rozumí

- a) obchodní firma nebo jméno a příjmení, popřípadě název,
- b) dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu a
- c) sídlo.

CELEX: 32006L0112, 32010L0045

§ 29a

Náležitosti daňového dokladu skupiny

(1) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného skupinou, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, která uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, který uskutečňuje plnění.

(2) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného pro skupinu, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, pro kterou se uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, pro kterého se uskutečňuje plnění.

Oddíl 4

Zjednodušený daňový doklad

§ 30

Vystavování zjednodušeného daňového dokladu

(1) Daňový doklad lze vystavit jako zjednodušený daňový doklad, pokud celková částka za plnění na daňovém dokladu není vyšší než 10 000 Kč.

(2) Daňový doklad nelze vystavit jako zjednodušený daňový doklad v případě

- a) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- b) zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,
- c) uskutečnění plnění, u něhož je povinná přiznat daň osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo

CELEX: 32010L0045

- d) prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele.

§ 30a

Náležitosti zjednodušeného daňového dokladu

(1) Zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat

- a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- c) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
- d) základ daně,
- e) výši daně.

(2) Neobsahuje-li zjednodušený daňový doklad výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

CELEX: 32010L0045

Oddíl 5 Zvláštní daňové doklady

§ 31

Splátkový kalendář

Splátkový kalendář je daňovým dokladem, pokud

- a) obsahuje náležitosti daňového dokladu a
- b) tvoří součást nájemní smlouvy nebo smlouvy o nájmu podniku nebo je na něj v těchto smlouvách výslovně odkazováno.

§ 31a

Platební kalendář

(1) Platební kalendář je daňovým dokladem, pokud

- a) obsahuje náležitosti daňového dokladu,
- b) osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, poskytuje úplatu před uskutečněním zdanitelného plnění a
- c) je na něm uveden rozpis plateb na předem stanovené období.

(2) Platební kalendář nemusí obsahovat den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty.

§ 31b

Souhrnný daňový doklad

(1) Osoba povinná k dani, která uskutečňuje několik samostatných plnění pro stejnou osobu, může vystavit za těchto několik samostatných plnění souhrnný daňový doklad.

(2) Souhrnný daňový doklad se vystavuje do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

- a) se uskutečnilo první plnění uvedené na tomto souhrnném daňovém dokladu, nebo
- b) byla přijata první úplata uvedená na tomto souhrnném daňovém dokladu, pokud vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(3) Údaje společné pro všechna samostatná plnění mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou.

(4) Pro každé samostatné plnění musí být zvlášť uvedeny tyto údaje:

- a) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, podle toho, který nastane dříve,

- b) jednotková cena bez daně a sleva, není-li obsažena v jednotkové ceně.
- c) základ daně.
- d) sazba daně a
- e) výše daně.

CELEX: 32010L0045

§ 32

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad vystavený v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. a), b), f) a g) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a) a b).

(2) V dokladu o použití se namísto rozsahu a předmětu plnění uvede sdělení o účelu použití.

Oddíl 6

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

§ 33

Daňový doklad při dovozu

(1) Za daňový doklad při dovozu zboží do tuzemska se považuje

- a) rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla daňová povinnost, nebo
- b) jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplácena.

(2) Za daňový doklad při vrácení zboží zpět do tuzemska se považuje rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplácena.

§ 33a

Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje

- a) rozhodnutí celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním úřadem potvrzen výstup zboží z území Evropského společenství, nebo
- b) rozhodnutí celního úřadu o umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

Oddíl 7

Zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti daňových dokladů

§ 34

(1) U daňového dokladu musí být od okamžiku jeho vystavení do konce lhůty stanovené pro jeho uchování zajištěna

- a) věrohodnost jeho původu,
- b) neporušenost jeho obsahu a
- c) jeho čitelnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) věrohodností původu skutečnost, že je zaručena totožnost osoby, která plnění uskutečňuje nebo která daňový doklad oprávněně vystavila,
- b) neporušeností obsahu skutečnost, že obsah daňového dokladu požadovaný podle tohoto zákona nebyl změněn,
- c) čitelností skutečnost, že je možné se seznámit s obsahem daňového dokladu přímo nebo prostřednictvím technického zařízení.

(3) Zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu a neporušenosti jeho obsahu lze dosáhnout prostřednictvím kontrolních mechanismů procesů vytvářejících spolehlivou vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním.

(4) Věrohodnost původu daňového dokladu v elektronické podobě a neporušenost jeho obsahu lze vedle kontrolních mechanismů procesů zajistit také

- a) uznávaným elektronickým podpisem,
- b) uznávanou elektronickou značkou, nebo
- c) elektronickou výměnou informací (EDI)²¹⁾, jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost obsahu.

CELEX: 32010L0045

Oddíl 8 Uchovávání daňových dokladů

§ 35

Obecné ustanovení o uchovávání daňových dokladů

(1) Povinnost uchovávat daňové doklady má uchovatel, kterým je osoba povinná k dani, která

- a) daňový doklad vystavila nebo jejímž jménem byl daňový doklad vystaven, pokud jde o daňové doklady za uskutečněná plnění, nebo
- b) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a která je plátcem nebo identifikovanou osobou, pokud jde o daňové doklady za všechna plnění přijatá v souvislosti se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku.

(2) Daňové doklady se uchovávají po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.

(3) Uchovatel se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku je povinen uchovávat daňové doklady v tuzemsku. To neplatí, pokud je uchovává způsobem umožňujícím nepřetržitý dálkový přístup.

(4) Pokud má uchovatel sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňových dokladů v případě, že toto místo není v tuzemsku.

(5) Uchovatel je povinen na žádost správce daně zajistit český překlad daňového dokladu vystaveného v cizím jazyce.

CELEX: 32006L0112, 32010L0045

§ 35a

Elektronické uchovávání daňových dokladů

(1) Daňový doklad lze převést z listinné podoby do elektronické a naopak.

(2) Daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím elektronických prostředků pro zpracování a uchování dat.

(3) Při uchovávání daňových dokladů prostřednictvím elektronických prostředků musí být rovněž elektronicky uchována data zaručující věrohodnost původu daňových dokladů a neporušenost jejich obsahu.

(4) Pokud uchovatel uchovává daňové doklady prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup k uchovávaným datům, je povinen zajistit pro správce daně bezodkladně přístup k těmto dokladům, možnost stahovat je a používat je, pokud jde o

- a) daňové doklady uchovávané osobou povinnou k dani, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, nebo
- b) daňové doklady za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku uchovávané osobou povinnou k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.“.

CELEX: 32006L0112, 32010L0045

60. V § 36 odst. 5 se slova „§ 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „§ 37 odst. 1“.

61. V § 36 odst. 10 se slova „§ 29“ nahrazují slovy „§ 32“.

62. V § 37 odst. 2 se slova „uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „může zaokrouhlit podle odstavce 1“.

63. V § 38 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží se pro přepočet cizí měny na českou měnu použije kurz stanovený podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících clo.“.

CELEX: 32006L0112

64. V § 41 odst. 4 se za slovo „volného“ vkládá slovo „daňového“.

65. V § 42 odst. 1 písm. b) se za slovo „daně“ vkládají slova „podle § 36 a 36a“.

66. V § 42 odst. 2, § 43 odst. 1 a 2, § 89 odst. 12, § 90 odst. 13 a v § 92a odst. 5 se slova „daňové účely“ nahrazují slovy „účely daně z přidané hodnoty“.

67. V § 42 odst. 3 písm. c) se slova „daňové evidenci“ nahrazují slovy „evidenci pro účely daně z přidané hodnoty“.

68. V § 42 odstavec 4 zní:

„(4) V případě opravy základu daně a výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění. V případě opravy základu daně a výše daně podle § 42 odst. 1 písm. b), kdy je zároveň vystaven opravný daňový doklad podle § 45 odst. 4, lze použít i kurz platný první pracovní den kalendářního roku, ve kterém vznikl důvod opravy.“.

69. V § 42 odst. 6 se slova „podle odstavce 1 písm. d)“ nahrazují slovy „, pokud nedojde k dodání zboží nebo převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d),“.

70. V § 42 odstavec 7 zní:

„(7) Při pořízení zboží z jiného členského státu, dodání zboží do jiného členského státu, poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku, poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko, režimu přenesení daňové povinnosti a při dovozu a vývozu zboží, se oprava základu daně provede obdobně podle odstavců 1 až 6.“.

71. V § 43 odst. 5 se slova „povinná přiznat daň podle § 108 odst. 1 písm. k)“ nahrazují slovy „, která není plátcem a již vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na vystaveném dokladu,“.

72. V § 44 odst. 1 písm. a) se slova „způsobu řešení úpadku“ nahrazují slovy „prohlášení konkursu na majetek dlužníka“.

73. V § 44 odst. 1 písm. c) úvodní části ustanovení se za slovo „nejsou“ vkládají slova „a ani v době vzniku pohledávky nebyli“.

74. V § 44 odst. 4 písm. b) se slovo „evidence“ nahrazuje slovem „přehledu“.

75. V § 45 odst. 1 písm. j) se slovo „úplatou“ nahrazuje slovy „částkou, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem“.

76. V § 45 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Pokud byl původní daňový doklad vystaven jako zjednodušený daňový doklad, nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. c), d), h) a i).

CELEX: 32010L0045

(3) Při opravě základu daně podle § 42 odst. 7 nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. i) a j).“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

77. V § 45 odstavec 5 zní:

„(5) Opravný daňový doklad v případě opravy základu daně a výše daně u předplacených telekomunikačních služeb, pokud byla úplata, ze které vznikla plátcí ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň, použita na úhradu jiného plnění, obsahuje

- a) označení plátce, který uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,
- c) evidenční číslo opravného daňového dokladu,
- d) důvod opravy,
- e) předmět plnění, na které byla úplata původně přijata,
- f) celkovou výši úplat použitých na úhradu jiného zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně, a tomu odpovídající výši daně.“

78. V § 45 odst. 6 se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

79. V § 51 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) základní poštovní služby a dodání poštovních známek (§ 52).“

CELEX: 32006L0112

80. V § 51 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) penzijní činnosti (§ 54a).“

CELEX: 32006L0112

Dosavadní písmena d) až l) se označují jako písmena e) až m).

81. V § 51 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42.“.

82. § 52 včetně nadpisu zní:

„§ 52

Základní poštovní služby a dodání poštovních známek

(1) Základní poštovní službou se pro účely tohoto zákona rozumí základní služba podle zákona upravujícího poštovní služby poskytovaná držitelem poštovní licence obsažená v této licenci.

(2) Dodáním poštovních známek se pro účely tohoto zákona rozumí dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku nebo dodání dalších

obdobných cenin s tím, že částka za tato dodání nepřevyšuje nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.“.

CELEX: 32006L0112

Poznámka pod čarou č. 28 se zrušuje.

83. V § 54 odst. 1 písmeno v) zní:

„v) obhospodařování investičního fondu, podílového fondu, důchodového fondu, účastnického fondu, transformovaného fondu nebo obdobných zahraničních fondů.“.

CELEX: 32006L0112

Poznámka pod čarou č. 37 se zrušuje.

84. Za § 54 se vkládá nový § 54a, který včetně nadpisu zní:

„§ 54a

Penzijní činnosti

Penzijními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování důchodového spoření podle zákona upravujícího důchodové spoření,
- b) poskytování doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
- c) poskytování penzijního připojištění podle zákona upravujícího penzijní připojištění,
- d) zprostředkování důchodového spoření, doplňkového penzijního spoření nebo penzijního připojištění.“.

CELEX: 32006L0112

85. § 55 včetně nadpisu zní:

„§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování pojištění,
- b) poskytování zajištění,
- c) zprostředkování pojištění nebo zajištění podle zákona upravujícího zprostředkování pojištění nebo zajištění.“.

CELEX: 32006L0112

86. V § 56 odst. 1 se slovo „tři“ nahrazuje číslem „5“ a na konci odstavce 1 se doplňují věty „Plátce se může rozhodnout, že i po uplynutí této lhůty uplatní daň. Pokud plátce přijal před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které mu nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.“.

CELEX: 32006L0112

87. V § 61 písm. g) se slova „která nejsou předmětem daně“ nahrazují slovy „při jejichž uskutečňování nejsou osobou povinnou k dani“.

88. V § 62 odst. 2 se slova „§ 75 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 72 odst. 4“.

89. § 65 včetně nadpisu zní:

„§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

- a) doání takového zboží plátcem v tuzemsku by bylo osvobozeno od daně,
- b) dovoz takového zboží by byl osvobozen od daně, nebo
- c) pořizovatel má nárok na vrácení daně na vstupu podle § 82a až 83, s výjimkou nároku na vrácení daně v poměrné výši.“.

CELEX: 32006L0112

90. V § 66 odst. 4 větě druhé se slova „§ 30 odst. 4 písm. a) a § 30 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 33a písm. a)“.

91. V § 66 odst. 5 se v druhé větě slova „§ 30 odst. 4 písm. b) a § 30 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 33a písm. b)“.

92. V § 68 odstavce 5 a 6 znějí:

„(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, která bezprostředně souvisí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, která bezprostředně souvisí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem. Za službu, která bezprostředně souvisí s letadly, se nepovažuje ubytování cestujících z důvodu zpoždění v letecké dopravě, pronájem salónku a kancelářských prostor na letišti, odbavení cestujících, odbavení nákladu a pošty.“.

CELEX: 32006L0112

93. V § 68 odstavec 8 zní:

„(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi⁵⁶⁾, konzulárnímu úřadu⁵⁷⁾, zvláštní misi, zastupitelství mezinárodní organizace a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo v jiných právních předpisech. Od daně s nárokem na odpočet daně

je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu, v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození od daně se uplatní, pouze pokud plátce uskutečňující tato dodání nebo poskytnutí prokáže nárok na osvobození těchto dodání nebo poskytnutí osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo těchto misí, úřadů, organizací anebo subjektů. Rozsah a podmínky, za kterých jsou diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci anebo subjekty Evropské unie oprávněni od plátce pořizovat zboží nebo službu s osvobozením od daně, se řídí principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, rozsahem a podmínkami stanovenými v § 80.“.

CELEX: 32009L0162

94. V § 68 odst. 9 větě první se slova „v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů“ nahrazují slovy „v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla, v jiných právních předpisech nebo v protokolu a v dohodách o jeho provádění“.

CELEX: 32009L0162

95. V § 68 odst. 9 větě druhé se slova „nebo subjekty Evropské unie“ zrušují a za slovo „úředníci“ se vkládají slova „anebo subjekty Evropské unie“.

CELEX: 32009L0162

96. V § 71g odst. 2 písm. a) se slova „nebo daňové identifikační číslo svého daňového zástupce“ zrušují.

97. V § 73 odst. 3 se věta poslední nahrazuje větou „Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, pokud

- a) mu vznikla povinnost tuto daň přiznat, nebo
- b) toto zdanitelné plnění použije pro účely plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).“.

98. V § 73 odst. 7 se slova „za sdružení podle § 100 odst. 3“ nahrazují slovy „pro účely daně z přidané hodnoty za sdružení“.

99. V § 76 odst. 2 se slova „součin obou příslušných koeficientů“ nahrazují slovy „namísto částky daně na vstupu částka odpočtu daně v poměrné výši stanovená postupem podle § 75“.

100. V § 76 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).“.

101. V § 76 odst. 10 se slova „uskutečnění plnění“ nahrazují slovy „pořízení tohoto majetku“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Obdobně plátce postupuje i v případě uplatnění odpočtu daně u každého jednotlivého přijatého plnění, které se stalo součástí pořízeného dlouhodobého majetku.“.

102. § 77 včetně nadpisu zní:

„§ 77

Vyrovnaní odpočtu daně

(1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku před jeho použitím, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci svých ekonomických činností pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

(2) Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně v

- a) plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v krácené výši nebo nárok na odpočet daně nemá, nebo
- b) krácené výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši.

(3) Původní odpočet daně uplatněný u staveb, bytů a nebytových prostor, které nejsou dlouhodobým majetkem, podléhá vyrovnání rovněž po uplynutí lhůty podle § 73 odst. 3, jsou-li splněny ostatní podmínky podle odstavce 1.

(4) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výší nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výší původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

(5) Vyrovnání odpočtu daně plátce uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byl obchodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.“.

CELEX: 32006L0112

103. V § 78a odst. 4 se slova „před datem“ nahrazují slovy „přede dnem“.

104. V § 78c odst. 1 písm. a) se slova „zvláštního právního předpisu⁶³⁾“ nahrazují slovy „zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby“.

Poznámka pod čarou č. 63 se zrušuje.

105. V § 78c odst. 1 písm. c) se slova „podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 64 se zrušuje.

106. V § 78c odst. 1 písm. d) se slova „osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k pokračování v živnosti“ nahrazují slovy „oprávněnou osobou k pokračování v uskutečňování ekonomických činností“.

107. V § 78c odst. 1 písm. e) se slovo „živnosti“ nahrazuje slovy „uskutečňování ekonomických činností“.

108. § 79 zní:

„§ 79

(1) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění pořízeného v období 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, pokud toto plnění je k tomuto dni součástí jejího obchodního majetku.

(2) Nárok na odpočet daně podle odstavce 1 se uplatní způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených v § 72 až 78d. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 a 2 lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem.“

109. Za § 79 se vkládají nové § 79a až 79c, které znějí:

„§ 79a

(1) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.

(2) Částka snížení nároku na odpočet daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně u

- a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
- b) majetku nabytého na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladu podniku,
- c) majetku, který je součástí jmění převedeného při přeměně společnosti nebo družstva,
- d) majetku spravovaného plátcem jako oprávněnou osobou k pokračování v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcí,
- e) majetku vydaného plátcí jako dědicovi pokračujícímu v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcí při skončení dědického řízení.

(4) Plátce je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 1 až 3 za poslední zdaňovací období registrace.

§ 79b

(1) Při zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce, je jeho právní nástupce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který byl ke dni zrušení registrace obchodním majetkem plátce a u kterého tento plátce uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud oprávněná osoba pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne úmrtí plátce.

(3) Ke dni vydání majetku dědici, popřípadě správci dědictví, který nepokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, je oprávněná osoba, která pokračovala v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, povinna postupovat u vydaného majetku podle odstavce 1.

(4) Odstavec 3 se nepoužije, pokud je majetek vydán dědici, který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne vydání majetku.

§ 79c

Při zrušení registrace nevzniká povinnost snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně nebo jeho část, a to

- a) při zrušení obchodní společnosti nebo družstva bez likvidace,
- b) v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tak, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem,
- c) při zrušení registrace právnické osoby,
 1. která byla plátcem
 2. která byla založena jedinou fyzickou osobou a
 3. v jejíž činnosti pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel,
- d) při sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku, jestliže je plátcem,
- e) při přeměně osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže je plátcem, nebo
- f) při zrušení registrace skupiny a zániku členství člena skupiny.“.

110. V § 80 odst. 1 písm. d) se slova „nebo subjektu Evropské unie“ zrušují.

111. V § 80 odst. 1 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) subjekt Evropské unie.“.

CELEX: 32009L0162

112. V § 80 odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „nákupu“ nahrazuje slovem „pořízení“.

113. V § 80 odst. 2 písm. b) a e) se slovo „nákupem“ nahrazuje slovem „pořízením“.

114. V § 80 odstavec 3 zní:

„(3) Nárok na vrácení daně se uplatní podáním

- a) daňového přiznání k uplatnění nároku na vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, nebo
- b) žádosti o vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. g).“.

115. V § 80 odst. 4 se věta druhá zrušuje.

116. V § 80 odst. 5 a 9 se za slova „až c)“ vkládají slova „a g)“.

117. V § 80 odst. 6 se za slovo „prokazuje“ vkládají slova „kopií technického průkazu při pořízení osobního automobilu a“.

118. V § 80 odst. 6 písm. h), § 81 odst. 5 písm. h), § 84 odst. 3 písm. g), § 85 odst. 10 písm. h) a v § 86 odst. 8 písm. h) se slova „§ 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „§ 37 odst. 1“.

119. V § 80 odstavce 7 a 8 znějí:

„(7) Do maximální výše daně, která se vrací osobě požívající výsad a imunit, se započítává daň, která by byla vypočtena, pokud by plnění poskytnuté pro tuto osobu nebylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 9.

(8) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.“.

120. V § 80 se na konci odstavce 9 doplňuje věta „Daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně se podávají jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den následujícího zdaňovacího období a nejpozději do 31. ledna následujícího po roce, za které se podávají daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně.“.

121. V § 80 odst. 10 úvodní části ustanovení se za slova „daňové přiznání“ vkládají slova „nebo žádost o vrácení daně“.

122. V § 80 odst. 10 písmeno c) zní:

„c) subjekt Evropské unie se sídlem v tuzemsku podává žádost o vrácení daně místně příslušnému správci daně podle svého sídla v tuzemsku; pokud tato osoba nemá sídlo v tuzemsku, podává žádost o vrácení daně prostřednictvím Generálního finančního ředitelství, a správcem daně je místně příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu.“.

123. V § 80 odst. 11 se věta druhá a třetí zrušují.

124. V § 80 odstavec 13 zní:

„(13) Rozsah výsad vztahujících se k pořízení osobních automobilů v tuzemsku, u nichž byla vrácena daň, a k pořízení osobních automobilů z jiných členských států osvobozených od daně, včetně množstevních limitů pro osobní automobily a lhůty, po kterou nesmí být tyto osobní automobily pronajaty, zapůjčeny, zastaveny, zcizeny nebo zničeny, se řídí principem vzájemnosti a přiznává se maximálně v takové míře, v jaké se přiznává české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu. Podmínkou pro uplatnění nároku na vrácení daně při pořízení osobních automobilů v tuzemsku, nebo z jiného členského státu je přidělení diplomatické registrační značky podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel.“

CELEX: 32006L0112

125. V § 80 odst. 14 úvodní části ustanovení se za slovo „limity“ vkládají slova „a lhůty“ a slovo „nakoupeného“ se nahrazuje slovem „pořízeného“.

126. V § 80 odst. 14 písm. a) až c) se slovo „nakoupit“ nahrazuje slovem „pořídít“.

127. V § 80 odst. 14 písmena d) a e) znějí:

- „d) daň se vrací u pořízeného osobního automobilu v tuzemsku nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně za podmínky, že
1. bude přidělena diplomatická registrační značka podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel a
 2. ve lhůtě 24 měsíců ode dne registrace osobního automobilu nebude pronajat, zapůjčen, zastaven, zcizen, zničen nebo vyřazen podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel,
- e) pokud dojde k porušení podmínek stanovených v písmenu d), musí osoba požívající výsad a imunit
1. při vrácení daně vrátit neoprávněně vyplacenou částku správci daně, nebo
 2. při osvobození od daně podat daňové přiznání s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, do 25 dnů ode dne, kdy k takovému porušení došlo.“

CELEX: 32006L0112

128. V § 80 se na konci odstavce 14 doplňují písmena f) až i), která znějí:

- „f) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) postupuje podle písmena e), odpovídá výše neoprávněně vyplacené částky nebo výše daně poměrné části daně připadající na zbývajících období z 24 měsíční lhůty,
- g) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) předčasně ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku, postupuje podle písmena e) s tím, že výše daně odpovídá poměrné části daně připadající na zbývajících období 24 měsíční lhůty,
- h) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku do 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky takového

automobilu, postupuje podle písmena e) s tím, že výše neoprávněně vyplacené částky nebo výše daně odpovídá celé dani.

- i) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) nemusí postupovat podle písmen e) až g) za podmínky, že osobní automobil převede na jinou osobu požívající výsad a imunit.“.

CELEX: 32006L0112

129. V § 80 se odstavce 15 až 19 zrušují.

130. V § 81 odstavec 7 zní:

„(7) Žadatel, který není plátcem, je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.“.

131. V § 82 odst. 1 se slova „4 nebo 5, má nárok na vrácení daně pouze v poměrné výši“ nahrazují slovy „6, má nárok na vrácení daně v částečné výši“.

132. V § 82 odstavec 2 zní:

„(2) Podmínkou pro vrácení daně v jiném členském státě je podání žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu spravovaného Generálním finančním ředitelstvím. Oprávnění k přístupu na elektronický portál přidělí místně příslušný správce daně do 15 dnů ode dne obdržení žádosti o přidělení oprávnění k přístupu podané ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním finančním ředitelstvím a podepsané uznávaným elektronickým podpisem.“.

133. V § 82 odst. 4 se slova „§ 76“ nahrazují slovy „§ 72 odst. 6“.

134. V § 82b odst. 10 se slovo „vrácené“ nahrazuje slovem „vyplacené“.

135. V § 83 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky“.

136. V § 83 odstavec 6 zní:

„(6) Zahraniční osoba je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.“.

137. V § 85 odst. 1 až 3 a 6 se slova „s místem plnění v tuzemsku“ zrušují.

138. V § 85 odst. 9 písm. c) se slova „§ 26“ nahrazují slovy „§ 28“.

139. V § 86 odst. 5 se za slova „Ministerstvem financí“ vkládají slova „s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky,“.

140. V § 86 odstavec 6 zní:

„(6) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou pro účely vracení daně daňovým subjektem bez povinnosti se registrovat.“.

141. V § 86 odst. 10 se slova „tuto daň“ nahrazují slovy „neoprávněně vyplacenou částku“.

142. V § 87 odst. 6 písm. a) se slova „místo podnikání“ nahrazují slovy „sídlo“.

143. V § 87 odst. 6 písmeno f) zní:

„f) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek,“.

144. V § 87 se na konci odstavce 6 doplňuje písmeno g), které zní:

„g) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v tuzemsku nedoplatek na zdravotním pojištění, na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, včetně penále.“.

145. V § 87 odst. 12 se slova „popřípadě místa podnikání,“ zrušují.

146. V § 88 odst. 1 se slova „v tuzemsku osobou povinnou přiznat a zaplatit daň s výjimkou § 108 odst. 1 písm. h) a povinnost přiznat a zaplatit daň nemá ani v jiném členském státě“ nahrazují slovy „povinná přiznat daň v tuzemsku ani v jiném členském státě z jiných plnění než z poskytnutí elektronické služby podle zvláštního režimu“.

147. V § 88 se za odstavec 9 vkládá nový odstavec 10, který zní:

„(10) Pokud jsou při poskytnutí elektronicky poskytované služby podle zvláštního režimu použity jiné měny než euro, použije evidovaná osoba pro účely odstavce 9 směnný kurz Evropské centrální banky zveřejněný

a) ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo

b) k nejbližšímu následujícímu dni, pokud ke dni vzniku povinnosti přiznat daň není kurz zveřejněn.“.

CELEX: 32006L0112

Dosavadní odstavce 10 až 13 se označují jako odstavce 11 až 14.

148. V § 89 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „tohoto zákona“ nahrazují slovy „zvláštního režimu pro cestovní službu“.

149. V § 89 odstavec 9 zní:

„(9) Při poskytnutí cestovní služby musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – cestovní služba“. Při poskytnutí cestovní služby nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky.“.

CELEX: 32010L0045

150. V § 90 odstavec 2 zní:

„(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropského společenství

- a) osobou nepovinnou k dani,
- b) osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
- c) osvobozenou osobou, která není plátcem,
- d) jinou osobou povinnou k dani, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně podle § 62 nebo obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo
- e) jiným obchodníkem, pokud byl při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem použit zvláštní režim.“.

CELEX: 32006L0112

151. V § 90 odstavec 14 zní:

„(14) Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“. Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky, s výjimkou dokladu o prodeji osobního automobilu pro osobu se zdravotním postižením.“.

CELEX: 32006L0112, 32010L0045

152. V § 90 odst. 15 písm. c) se slova „dodal jiný plátcem nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla“ nahrazují slovy „dodala osoba povinná k dani, která není obchodníkem, byla-li při dodání touto osobou povinnou k dani“.

153. V § 92a se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

154. V § 92a odst. 2 se slova „na obdrženém daňovém dokladu výši daně podle § 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty“.

155. V § 92a odst. 3 a 4 se slova „za každé zdaňovací období evidenci pro daňové účely, ve které je povinen uvést“ nahrazují slovy „v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za každé zdaňovací období“.

156. V § 92a se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Režim přenesení daňové povinnosti v případě, že plátce, který poskytnul zdanitelné plnění, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, nelze použít do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.“.

157. V § 92d se slova „jiného právního předpisu⁷⁶⁾“ nahrazují slovy „zákona upravujícího podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů“.

158. V § 92e se za slova „poskytnutí stavebních“ vkládají slova „nebo montážních“.

159. V § 92e se dosavadní text označuje jako odstavce 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Pokud plátce, který uskuteční v souvislosti s poskytnutím stavebních nebo montážních prací podle odstavce 1 zdanitelné plnění související s těmito pracemi, použije k tomuto zdanitelnému plnění režim přenesení daňové povinnosti a plátce, pro kterého byly tyto práce poskytnuty, doplní v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty výši daně, má se za to, že toto zdanitelné plnění režimu přenesení daňové povinnosti podléhá.“.

160. Za § 92e se vkládají nové § 92f a 92g, které včetně nadpisů znějí:

„§ 92f

Předmět závazného posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

Předmětem závazného posouzení je určení, zda určité zboží je zbožím, u jehož dodání se použije režim přenesení daňové povinnosti podle § 92c.

§ 92g

Žádost o závazné posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby povinné k dani rozhodnutí o závazném posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení osoba povinná k dani uvede

- a) popis zboží, jehož se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést pouze jeden druh zboží,
- b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.“.

161. V nadpise § 93 se slova „při dovozu a vývozu zboží“ zrušují.

162. V § 93 se slova „Při správě daně celními úřady při dovozu a vývozu zboží se postupuje“ nahrazují slovy „Celní úřady vykonávají správu daně“.

163. V § 93a odstavec 1 zní:

„(1) Místně příslušný skupině je správce daně, který je místně příslušný jejímu zastupujícímu členovi.“.

164. V § 93a odst. 3 se slova „se stane plátcem podle § 94 odst. 20“ nahrazují slovy „je plátcem podle § 6d“.

165. § 94 včetně nadpisu zní:

„§ 94

Povinná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani uvedená v § 6 je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený obrat.

(2) Plátce uvedený v § 6a až 6e je povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stal plátcem.“.

166. Za § 94 se vkládá nový § 94a, který včetně nadpisu zní:

„§ 94a

Dobrovolná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, může podat přihlášku k registraci.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, může podat přihlášku k registraci.

(3) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 nebo 2 může podat přihlášku k registraci nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy jí byla zrušena registrace plátce z důvodu závažného porušení povinností vztahujících se ke správě daně.“.

167. § 95 včetně nadpisu zní:

„§ 95

Informační povinnost účastníka sdružení

Pokud se osoba povinná k dani, která je účastníkem sdružení, stane plátcem, je o tom povinna informovat ostatní účastníky sdružení do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala plátcem.“.

168. § 96 až 99 včetně nadpisů znějí:

„§ 96

Povinný registrační údaj

(1) V přihlášce k registraci plátce je osoba povinná k dani povinna uvést také čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, pokud jsou používány pro ekonomickou činnost.

(2) Osoba povinná k dani je oprávněna určit, která čísla účtů podle odstavce 1 budou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 97

Registrace identifikované osoby

Identifikovaná osoba je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala identifikovanou osobou.

CELEX: 32006L0112

§ 98

Zveřejnění údajů z registru plátců a identifikovaných osob

Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z registru plátců a identifikovaných osob, a to

- a) daňové identifikační číslo plátce nebo identifikované osoby,
- b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu,
- c) sídlo plátce nebo identifikované osoby a
- d) číslo účtu určené v přihlášce k registraci plátce ke zveřejnění nebo údaj, že žádné takové číslo účtu nebylo určeno.

§ 99

Zdaňovací období

(1) Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc.

(2) Zdaňovacím obdobím plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je kalendářní čtvrtletí.“.

169. Za § 99 se vkládají nové § 99a a 99b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 99a

Změna zdaňovacího období

(1) Plátce se může rozhodnout, že jeho zdaňovacím obdobím pro příslušný kalendářní rok je kalendářní čtvrtletí, pokud

- a) jeho obrat za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl 10 000 000 Kč,
- b) není nespolehlivým plátcem,
- c) není skupinou a
- d) změnu zdaňovacího období oznámí správci daně do konce měsíce ledna příslušného kalendářního roku.

(2) Plátce nemusí změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 oznámit správci daně, pokud v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce bylo jeho zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

(3) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 nelze učinit pro kalendářní rok, v němž byl plátce registrován, ani pro bezprostředně následující kalendářní rok. Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně na žádost plátce podanou do konce měsíce října roku, v němž byl plátce registrován, rozhodnout, že změnu zdaňovacího období lze učinit pro bezprostředně následující kalendářní rok; takto podaná žádost se považuje za oznámení podle odstavce 1 písm. d).

(4) Obrat se pro účely změny zdaňovacího období stanoví

- a) při fúzi obchodních společností nebo družstev jako součet obrátů obchodních společností nebo družstev zúčastněných na fúzi,
- b) při rozdělení obchodních společností nebo družstev
 1. rozštěpením jako součet obrátů zanikající obchodní společnosti nebo družstva připadající na nástupnickou obchodní společnost nebo družstvo a obrátů této nástupnické obchodní společnosti nebo družstva,
 2. odštěpením jako součet obrátů vyčleněné části rozdělované obchodní společnosti nebo družstva připadající na nástupnickou obchodní společnost nebo družstvo a obrátů této nástupnické obchodní společnosti nebo družstva,
- c) při převodu jmění na společníka jako součet obrátů obchodní společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obrátů společníka, na nějž se převádí jmění této společnosti.

§ 99b

Zdaňovací období v insolvenční

(1) Probíhající zdaňovací období končí dnem, který předchází dni, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Následující zdaňovací období počíná dnem, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce. Pro období po skončení měsíce, ve kterém nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, do skončení insolvenčního řízení, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(2) Probíhající zdaňovací období končí dnem, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení. Následující zdaňovací období počíná dnem následujícím po skončení insolvenčního řízení a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce. Pro období po skončení měsíce, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení, do konce kalendářního roku je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce nemůže změnit zdaňovací období pro kalendářní rok bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém došlo ke skončení insolvenčního řízení.

(4) Probíhající zdaňovací období skupiny končí dnem, který předchází dni, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku člena skupiny. Následující zdaňovací období skupiny a plátce, jehož členství ve skupině zaniklo v souvislosti s insolvenčním řízením, počíná dnem, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce.“.

170. § 100 včetně nadpisu zní:

„§ 100

Evidence pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty veškeré údaje vztahující se k jejich daňovým povinnostem, a to v členění potřebném pro sestavení daňového přiznání nebo souhrnného hlášení.

(2) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, také daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, s výjimkou plnění, u nichž byly vystaveny zjednodušené daňové doklady.

(3) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled

- a) uskutečněných plnění, která jsou osvobozena od daně nebo nejsou předmětem daně,
- b) obchodního majetku.

(4) Plátci, kteří podnikají společně na základě smlouvy o sdružení nebo jiné obdobné smlouvy, jsou povinni vést evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za činnost, pro kterou se sdružili, odděleně. Tuto evidenci vede za sdružení určený účastník sdružení, který za sdružení plní všechny povinnosti a uplatňuje práva vyplývající z tohoto zákona pro ostatní jednotlivé účastníky.

(5) V evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vede člen skupiny odděleně plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.“.

171. Za § 100 se vkládá nový § 100a, který včetně nadpisu zní:

„§ 100a

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují zboží z jiného členského státu, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty hodnotu pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých členských států.

(2) Věřitel je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled oprav pro daňové účely podle § 44 tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení dlužníka,

- b) daňové identifikační číslo dlužníka,
- c) evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu,
- d) evidenční číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1 a
- e) výši opravy daně na výstupu.

(3) Osoba, která uskutečňuje zasílání zboží z tuzemska do jiného členského státu, je povinna vést evidenci o hodnotě zaslání zboží, popřípadě o volbě podle § 8 odst. 3, v členění podle jednotlivých členských států.“

172. V § 101 odst. 3 se slova „osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti“ nahrazují slovy „oprávněná osoba pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcí“ a slova „osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračovala po zemřelém plátcí v živnosti“ nahrazují slovy „oprávněná osoba, která pokračovala v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcí“.

173. V § 101 odst. 5 se slova „daňové účely za sdružení podle § 100 odst. 3“ nahrazují slovy „účely daně z přidané hodnoty za sdružení“.

174. V § 101 odst. 6 se slova „Osoba identifikovaná k dani“ nahrazují slovy „Identifikovaná osoba“.

175. V § 101 odst. 8 se věta první nahrazuje větou „Osoba, která není plátcem a jíž vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, je povinna podat daňové přiznání do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila.“

176. V § 102 odst. 1 písm. c) se slova „v třístranném obchodu podle § 17“ nahrazují slovy „při dodání zboží uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu“.

177. V § 102 odst. 1 písm. d) se slova „služeb osvobozených“ nahrazují slovy „poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno“.

CELEX: 32008L0008, 32008L0117

178. V § 102 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Identifikovaná osoba je povinna podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnila poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, a to ve lhůtě do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

CELEX: 32008L0008, 32008L0117

Dosavadní odstavce 2 až 8 se označují jako odstavce 3 až 9.

179. V § 102 odst. 7 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“ a číslo „4“ číslem „5“.

180. V § 102 odst. 8 se slova „, který podal souhrnné hlášení, zjistí, že uvedl chybné údaje, je povinen“ nahrazují slovy „nebo identifikovaná osoba, kteří podali souhrnné hlášení, zjistí, že uvedli chybné údaje, jsou povinni“ a číslo „2“ se nahrazuje číslem „3“.

CELEX: 32008L0008, 32008L0117

181. V § 104 odst. 4 se slova „osobu identifikovanou k dani“ nahrazují slovy „identifikovanou osobu“.

182. § 106 a 106a včetně nadpisů znějí:

„§ 106

Zrušení registrace plátce z moci úřední

- (1) Správce daně zruší registraci plátce, pokud plátce
 - a) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti,
 - b) neuskutečnil bez oznámení důvodu správci daně za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců plnění v rámci ekonomické činnosti, nebo
 - c) uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.
- (2) Správce daně zruší registraci plátce,
 - a) který závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně, a
 - b) současně
 1. jeho obrat nepřesáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců 1 000 000 Kč,
 2. za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců neuskutečnil zdanitelné plnění, pokud se jedná o plátce, který nemá v tuzemsku sídlo, nebo
 3. je skupinou.
- (3) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 má odkladný účinek.
- (4) Správce daně zruší registraci plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, pokud tento plátce v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce neuskutečnil v tuzemsku
 - a) zdanitelné plnění a
 - b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.
- (5) Správce daně zruší registraci plátce ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.
- (6) Plátce přestává být plátcem dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace.
- (7) Skupině lze zrušit registraci podle odstavce 1 nebo 2 pouze k poslednímu dni kalendářního roku. Skupina přestává být plátcem dnem zrušení registrace. Člen skupiny je

plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem nebo zaniklo jeho členství ve skupině.

§ 106a

Nespolehlivý plátc

(1) Poruší-li plátc závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátc je nespolehlivým plátcem.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů a má odkladný účinek.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.

(4) Plátc může požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem; žádost může podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí,

- a) že je nespolehlivým plátcem, nebo
- b) kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem.

(5) Správce daně na žádost nespolehlivého plátce rozhodne, že není nespolehlivým plátcem, pokud plátc po dobu 1 roku závažným způsobem neporušuje své povinnosti vztahující se ke správě daně.

(6) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že plátc

- a) je nespolehlivým plátcem,
- b) není nespolehlivým plátcem.“

183. Za § 106a se vkládají nové § 106b až 106f, které včetně nadpisů znějí:

„§ 106b

Zrušení registrace plátce na žádost

(1) O zrušení registrace může plátc, který má sídlo v tuzemsku a který není skupinou, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:

- a) uplynul 1 rok ode dne, kdy se stal plátcem a tento plátc
 1. nedosáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců obratu většího než 1 000 000 Kč, nebo
 2. uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, nebo
- b) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) O zrušení registrace může plátc, který nemá sídlo v tuzemsku, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:

- a) za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

b) přestal v tuzemsku uskutečňovat ekonomické činnosti.

(3) O zrušení registrace může plátce podle § 6b nebo § 6e požádat, pokud

a) uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy se stal plátcem, a

b) jeho obrat nepřesáhl za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce 250 000 Kč.

§ 106c

Zrušení registrace účastníka sdružení na žádost

(1) O zrušení registrace může plátce podnikající na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy požádat jednotlivě pouze

a) při vystoupení nebo vyloučení ze sdružení, pokud splňuje podmínky pro zrušení registrace plátce, nebo

b) po vypořádání majetku, pokud přestal uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) O zrušení registrace mohou při rozpuštění sdružení požádat všichni účastníci sdružení až po vypořádání majetku.

(3) Obrat účastníka sdružení se pro účely zrušení registrace stanoví jako součet obratu

a) tohoto účastníka dosahovaný mimo sdružení a

b) dosahovaného společně všemi účastníky sdružení připadajícího na tohoto účastníka; obrat připadající na každého účastníka sdružení je stejný, není-li smlouvou o sdružení nebo jinou obdobnou smlouvou určeno jinak.

§ 106d

Společná ustanovení o zrušení registrace na žádost

(1) Správce daně zruší registraci plátce, který žádá o zrušení registrace, pokud tento plátce prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.

(2) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace na žádost plátce, nelze uplatnit opravné prostředky.

(3) Plátce přestává být plátcem dnem oznámení rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace.

(4) Plátce, kterému byla na žádost zrušena registrace, se stává identifikovanou osobou dnem následujícím po dni, kdy přestal být plátcem, pokud

a) nesplňuje podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby, nebo

b) v žádosti o zrušení registrace uvedl, že se chce stát identifikovanou osobou.

§ 106e

Zrušení registrace skupiny

(1) Správce daně zruší registraci skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku

a) skupina podá žádost o zrušení registrace, nebo

b) správce daně zjistí, že žádný z členů skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.

(2) Skupina přestává být plátcem dnem zrušení registrace.

(3) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem.

§ 106f

Zánik členství člena skupiny

(1) Správce daně zruší členství člena skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku

a) skupina podá žádost o vystoupení člena skupiny, nebo

b) správce daně zjistí, že člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.

(2) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy se stal členem skupiny.

(3) Pokud bylo vydáno rozhodnutí o úpadku člena skupiny, zaniká jeho členství dnem, kdy nastaly účinky tohoto rozhodnutí.

(4) V případě zániku členství zastupujícího člena ve skupině jsou členové skupiny povinni zvolit nového zastupujícího člena do 15 dnů ode dne zániku jeho členství ve skupině. Pokud tak neučiní, ustanoví zastupujícího člena správce daně rozhodnutím.“.

184. § 107 včetně nadpisu zní:

„§ 107

Zrušení registrace identifikované osoby z moci úřední

(1) Správce daně může zrušit registraci identifikované osoby, pokud jí ve 2 bezprostředně předcházejících kalendářních letech nevznikla povinnost přiznat daň.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 má odkladný účinek.

(3) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

(4) Správce daně zruší registraci identifikované osoby ke dni předcházejícímu dni, kdy se stala plátcem.“.

185. Za § 107 se vkládá nový § 107a, který včetně nadpisu zní:

„§ 107a

Zrušení registrace identifikované osoby na žádost

(1) Identifikovaná osoba může požádat o zrušení registrace, pokud splňuje tyto podmínky:

- a) za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců jí nevznikla povinnost
 1. přiznat daň z přijatých služeb,
 2. přiznat daň z přijatého dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
 3. přiznat daň z pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, nebo
 4. podat souhrnné hlášení,
- b) v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce
 1. nepořídila zboží, s výjimkou nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, jehož celková hodnota bez daně překročila 326 000 Kč, a
 2. neučinila rozhodnutí podle § 2a odst. 5, nebo
- c) přestala uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) Správce daně zruší registraci identifikované osoby, která žádá o zrušení registrace, pokud tato identifikovaná osoba prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem oznámení rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.“.

186. § 108 včetně nadpisu zní:

„§ 108

Osoby povinné přiznat nebo zaplatit daň

(1) Přiznat daň jsou povinni

- a) plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží, poskytnutí služby nebo převod nemovitosti s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována,
- b) plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují v tuzemsku zboží z jiného členského státu,
- c) plátce nebo identifikovaná osoba, kterým je osobou neusazenou v tuzemsku poskytnuto plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o
 1. poskytnutí služby podle § 9 až 10d a § 10k,
 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- d) kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáváno zboží zjednodušeným postupem uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu,

CELEX: 32008L0008, 32006L0112

- e) plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká daňová povinnost podle § 23 odst. 1 písm. a) až c) a § 23 odst. 5,

- f) zahraniční osoba povinná k dani, která poskytuje elektronické služby podle zvláštního režimu a zvolila si tuzemsko jako stát identifikace,
- g) plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,
- h) osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle § 19 odst. 6,
- i) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň.

(2) Zaplatit daň jsou povinni

- a) osoba, která není plátcem, na jejíž účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká daňová povinnost podle § 23 odst. 1 písm. a) až c) a § 23 odst. 6,
- b) osoba, u které vzniká daňová povinnost podle § 23 odst. 1 písm. d) až h),
- c) osoba, na jejíž účet je zboží vráceno ze svobodného pásma nebo svobodného skladu zpět do tuzemska podle § 20.

(3) Osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň je daňovým subjektem.

(4) Osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zaplatit daň na osobní daňový účet plátce ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tento prodej uskutečnil. Současně je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění. Za zaplacení daně odpovídají plátce a tato osoba společně a nerozdílně.“

187. Za § 108 se vkládá nový § 108a, který včetně nadpisu zní:

„§ 108a

Ručení oprávněného příjemce

(1) Oprávněný příjemce, kterému vznikla povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit v souvislosti s přijetím vybraných výrobků z jiného členského státu, ručí za nezaplacenou daň z dodání tohoto zboží třetí osobě osobou, která toto zboží pořídila z jiného členského státu, ledaže prokáže, že přijal veškerá opatření, která od něj mohou být rozumně požadována, aby ověřil, že daň bude osobou, která toto zboží pořídila, řádně zaplacená.

(2) Oprávněný příjemce ručí za nezaplacenou daň pouze do výše daně vypočtené ze základu daně odpovídajícího ceně obvyklé včetně spotřební daně.

(3) Správce daně může oprávněného příjemce vyzvat k prokázání, že přijal veškerá opatření podle odstavce 1.“

188. Nadpis § 109 se nahrazuje nadpisem „**Ručení příjemce zdanitelného plnění**“.

189. V § 109 odst. 2 písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

190. V § 109 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

191. V § 109 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Příjemce zdanitelného plnění ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je v okamžiku jeho uskutečnění o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je nespolehlivým plátcem.“.

192. Příloha č. 3 zní:

„Příloha č. 3 k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani

1. Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
2. Dodání nového zboží vyrobeného za účelem prodeje.
3. Služby telekomunikační.
4. Přeprava osobní a nákladní.
5. Skladování, přístavní a letištní služby.
6. Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby.
7. Služby reklamních agentur.
8. Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů.
9. Provozování prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen.
10. Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání jiné než osvobozené od daně podle § 53.
11. Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.“.

CELEX: 32006L0112

193. V příloze č. 5 se za položku „4707 Sběrový papír, kartón nebo lepenka (odpad a výmět)“ vkládají položky, které znějí:

- „5003 00 00 Hedvábný odpad (včetně zámotků nevhodných ke smotávání, nit'ového odpadu a rozvlákněného materiálu)
- 5103 00 00 Odpad z vlny nebo jemných nebo hrubých zvířecích chlupů (včetně nit'ového odpadu avšak kromě rozvlákněného materiálu)
- 5103 20 00 Ostatní odpad z vlny nebo jemných zvířecích chlupů
- 5103 30 00 Odpad z hrubých zvířecích chlupů

5202 00 00 Bavlněný odpad (včetně nitřového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5202 10 00 Nitřový odpad
5505 00 00 Odpad z chemických vláken (včetně výčesků, nitřového odpadu a rozvlákněného materiálu“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv a povinností s tím souvisejících se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak.
2. U převodu staveb, bytů a nebytových prostor nabytých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije lhůta uvedená v § 56 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. U převodu staveb, bytů a nebytových prostor nabytých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se plátce může rozhodnout, že uplatní daň z přidané hodnoty podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Osoba povinná k dani, která nesplnila povinnost se registrovat podle § 95 odst. 1 nebo § 95 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stává plátcem a je povinna do 15 dnů od tohoto dne podat přihlášku k registraci. Správce daně stanoví daň z přidané hodnoty náhradním způsobem podle § 98 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Osoba identifikovaná k dani podle § 96 odst. 1 až 3 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stává identifikovanou osobou.
6. Osoba povinná k dani, která se stala plátcem od 1. dubna 2011 podle § 94 odst. 6 až 11 nebo § 94 odst. 15 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může požádat o zrušení registrace do uplynutí 3 kalendářních měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
7. Osoba povinná k dani, která byla ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona plátcem, je povinna oznámit správci daně do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona údaje uvedené v § 96 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud tato osoba nesplní tuto povinnost, má se za to, že určila ke zveřejnění všechny účty, které správce daně vede na základě její registrační povinnosti.
8. Správce daně zveřejní údaj podle § 98 písm. d) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém nabytí účinnosti tento zákon. Přede dnem zveřejnění tohoto údaje se nepoužije § 109 odst. 2 písm. c) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
9. Plátce registrovaný v roce 2012, který splňuje podmínky uvedené v § 99a odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a jehož zdaňovacím obdobím pro rok 2012 bylo kalendářní čtvrtletí, se může rozhodnout, že jeho zdaňovací období pro rok 2013 je kalendářní čtvrtletí.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. III

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb. a zákona č. .../2012 Sb., se mění takto:

1. V položce 1 bodu 1 písmeno r) zní:

„r) o vydání rozhodnutí o závazném posouzení podle daňového řádu 10 000 Kč“.

2. V položce 1 bodu 1 se písmena s) až w) zrušují.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

Čl. IV

V zákoně č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, se část sedmá včetně nadpisů zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. V

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., ustanovení zákona č. 370/2011 Sb. účinných od 1. ledna 2012, zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. .../2012 Sb., se mění takto:

1. V § 84 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „, na kterém musí uvést“ nahrazují slovy „,ve 2 vyhotoveních s tím, že na prvním uvede údaj „VAT REFUND“ a na druhém údaj „COPY“; doklad o prodeji zboží musí dále obsahovat“.
2. V § 84 odst. 3 písm. d) se slovo „daňového“ zrušuje.
3. V § 84 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:
„i) jméno a příjmení a místo pobytu zahraniční fyzické osoby, která toto zboží vyveze.“.
4. V § 84 odst. 5 písmena b) a c) znějí:
„b) výstup zboží z území Evropského společenství je potvrzen celním úřadem,
c) zahraniční fyzická osoba předloží první vyhotovení dokladu o prodeji zboží vystavené plátcem, které se váže k vyváženému zboží, potvrzené celním úřadem.“.
5. V § 84 odstavec 6 zní:
„(6) Celní úřad na prvním vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrdí
a) výstup zboží z území Evropského společenství uvedením dne tohoto výstupu a
b) splnění podmínek podle odstavce 2, pokud údaje na tomto dokladu odpovídají zboží, které zahraniční fyzická osoba celnímu úřadu předložila.“.
6. V § 84 odst. 7 úvodní části ustanovení se za slovo „zmocní,“ vkládají slova „pokud splní nárok na vrácení daně podle odstavce 5 písm. a) nebo nárok nezanikl podle odstavce 9,“.
7. V § 84 odst. 7 písm. a) se slova „doklad o prodeji zboží a tiskopis o vývozu zboží potvrzený“ nahrazují slovy „první vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrzené“.

8. V § 84 odst. 7 písm. b) se slova „doklad o prodeji zboží a potvrzený tiskopis o vývozu zboží“ nahrazují slovy „první vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrzené“.
9. V § 84 odst. 8 se slova „Potvrzený tiskopis o vývozu zboží“ nahrazují slovy „Potvrzené první vyhotovení dokladu o prodeji zboží“ a slova „§ 27 odst. 1“ se nahrazují slovy „§ 35 odst. 2 a § 35a“.
10. V § 84 odst. 9 se slova „doklady uvedené v odstavci 7“ nahrazují slovy „první vyhotovení dokladu o prodeji zboží“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. VI

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. .../2012 Sb., se mění takto:

1. V § 92a odst. 5 se slova „předložit správci daně“ nahrazují slovy „podat správci daně elektronicky na elektronickou adresu zveřejněnou správcem daně“ a slova „4 nebo 5“ se nahrazují slovy „3 nebo 4“.
2. V § 101 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Plátce je povinen podat daňové přiznání, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost.“ a věta druhá se zrušuje.
3. Za § 101 se vkládá nový § 101a, který včetně nadpisu zní:

„§ 101a

Povinná elektronická forma podání

(1) Plátce je povinen podat elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně

- a) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,
- b) hlášení,

c) přílohy k daňovému priznání, dodatečnému daňovému priznání nebo hlášení.

(2) Přihláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů se podává pouze elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně; to neplatí pro identifikované osoby.

(3) Fyzická osoba není povinna postupovat podle odstavce 1 nebo 2, pokud

- a) její obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců nepřesáhne 6 000 000 Kč; pokud fyzická osoba tento obrat překročí, vzniká jí povinnost činit podání podle odstavce 1 za zdaňovací období následující po zdaňovacím období, v němž došlo k překročení obratu, a trvá nejméně po dobu 6 kalendářních měsíců, a
- b) nemá zákonem stanovenou povinnost činit podání elektronicky.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. VII

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. .../2012 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1, § 106 odst. 2 písm. b) bodě 1 a v § 106b odst. 1 písm. a) bodě 1 se částka „1 000 000 Kč“ nahrazuje částkou „750 000 Kč“.
2. V § 87 odst. 6 se na konci písmene f) čárka nahrazuje tečkou a písmeno g) se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013, s výjimkou

- a) části čtvrté, která nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2013,
- b) části páté, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, a
- c) části šesté, která nabývá účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu

Daň z přidané hodnoty patří bezpochyby k významným nástrojům veřejných financí po celém světě. Tato nepřímá univerzální daň tvoří jeden ze základních pilířů daňové soustavy, a to zejména díky výnosům z ní plynoucích do veřejných rozpočtů. Její důležitost podtrhává i vysoká harmonizace této daně na úrovni Evropské unie.

Daň z přidané hodnoty je upravena zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, který je účinný od 1. května 2004 a byl v průběhu své existence několikrát novelizován.

Oblast daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) je v rámci Evropské unie výrazně harmonizována, proto celá řada ustanovení nachází svůj předobraz v unijní legislativě, která je pro členské státy Evropské unie závazná. V současné době je základním předpisem pro oblast DPH směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, tzv. Recast, která platí od 1. ledna 2007. Důvodem přijetí směrnice Recast byla snaha o nahrazení značně novelizované a roztržité úpravy, jejímž hlavním prvkem byla směrnice Rady 77/388/EHS (tzv. Šestá směrnice), novou a jednotnou úpravou.

DPH je příjmem veřejných rozpočtů. Těmito veřejnými rozpočty jsou státní rozpočet, rozpočty krajů a rozpočty obcí. Příjmy státního rozpočtu upravuje § 6 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů. Příjmy rozpočtů obcí a krajů upravuje § 7 a 8 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů. Současná právní úprava nemá dopad na rovnost mužů a žen.

Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Mezi hlavní změny zákona o DPH, které jsou obsahem části první navrhované právní úpravy, patří:

1. zásadní změny v pravidlech **fakturace**, vystavení a uchování dokladů, zrovnoprávnění dokladů v listinné a elektronické podobě, nové definování věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti, přičemž tyto vlastnosti musí být zajištěny po celou dobu od okamžiku vystavení daňového dokladu do konce lhůty pro jeho uchování, a to bez ohledu na to, zda jde o daňový doklad v listinné nebo elektronické podobě,

Tato zásadní změna vyplývá ze směrnice Rady 2010/45/EU, kterou se mění směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.

2. změny při určení **místa plnění** při poskytnutí služby, které vyplývají ze směrnice Rady 2008/8/ES a z nově schváleného prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011, které specifikuje pravidla pro uplatnění daně a zpřesňuje některé formulace,
3. změny v definici plátců a identifikovaných osob a navazující změny v registraci a zrušení registrace těchto osob (vč. zrušení výpočtu daně náhradním způsobem při nesplnění registrační povinnosti apod.),

4. ostatní změny předloženého návrhu související s doladěním stávajících ustanovení platného zákona o DPH na uvedené změny nebo se zpřesněním textu v návaznosti na platné znění směrnic, a to:
- a) vymezení některých dalších základních pojmů (osoby povinné k dani neusazené v tuzemsku, osvobozené osoby, sídla, místa pobytu),
 - b) umožnění volby pro plátce uplatnit DPH na výstupu při převodu nemovitosti i po zákonem stanovené lhůtě (se současným prodloužením této lhůty ze tří na pět let),
 - c) změny v osvobození poskytování pojištění a zajištění, které se nově vztahuje pouze na skutečné poskytnutí pojištění,
 - d) změny v nároku na osvobození od daně a vracení daně u členů subjektu Evropské unie a u vybraných osob požívajících výsad a imunit,
 - e) zavedení možnosti pro osoby povinné k dani požádat Generální finanční ředitelství o vydání závazného posouzení, zda se jedná o zboží uvedené v příloze č. 5, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti,
 - f) změny v části správy daně, které jsou navrhovány z důvodů boje s daňovými úniky u DPH, tj. zejména zavedení povinnosti podat daňové přiznání elektronicky, doplnění povinnosti vést evidenci údajů pro daňové účely, úpravu zdaňovacího období u nově registrovaných plátců (povinně po stanovenou dobu měsíční zdaňovací období) a pravidel pro změnu zdaňovacího období, stanovení důvodů a postupů pro zrušení registrace plátce správcem daně při závažném porušení povinností plátce vůči správě daní, zavedení institutu tzv. nespolehlivého plátce, vč. zveřejnění těchto osob a s tím, že příjemce plnění bude ručit za daň nezaplacenou poskytovatelem plnění, pokud je v okamžiku uskutečnění plnění o poskytovateli zveřejněna skutečnost, že je nespolehlivým plátcem.
 - g) změna přílohy č. 3, kde je uvedeno dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých se stát, jeho organizační složky, kraje, obce a další vymezené subjekty považují vždy za osobu povinnou k dani.

Po vnějším připomínkovém řízení byly dodatečně do návrhu zákona zapracovány některé změny, které se týkají oblasti správy daně. Důvodem pro zapracování těchto změn byly návrhy, které vzešly z jednání se správou daně, s podnikatelskými subjekty, např. v rámci pravidelných jednání stále meziresortní pracovní komise k obchodování s pohonnými hmotami a které Ministerstvo financí a Česká daňová správa považuje za další vhodné nástroje pro daňovou správu v boji s daňovými úniky. Jedná se o:

- zavedení povinnosti pro daňové subjekty uvádět v přihlášce k registraci své účty používané pro ekonomickou činnost s tím, že použití jiných účtů než těchto účtů bude nově důvodem pro ručení příjemcem plnění za daň nezaplacenou poskytovatelem plnění,
- stanovení povinnosti ručení za DPH pro oprávněného příjemce a provozovatele daňového skladu v souvislosti se vznikem povinnosti přiznat a zaplatit spotřební daň,
- zajištění větší právní jistoty při aplikaci režimu přenesení daňové povinnosti při poskytnutí stavebních nebo montážních prací.

5. změny reagující na zkušenosti z praxe, ze správy daně a také legislativně technické změny.

V části druhé navrhované právní úpravy je uvedena změna v zákonu o správních poplatcích z důvodu zpoplatnění žádosti o závazném posouzení.

V části třetí navrhované právní úpravy je uvedena změna zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů z důvodu zrušení části sedmé zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.

V části čtvrté jsou změny v uplatnění nároku na vrácení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží (zrušení tiskopisu),

V části páté jsou obsahem změn návrhu povinnosti činit formalizované podání vůči správci daně elektronickou formou.

V části šesté navrhované právní úpravy je v návaznosti na část třetí uvedena změna zákona č. 235/2004 Sb., o změně zákona o dani z přidané hodnoty z důvodu snížení obratu z 1 mil. Kč na 750 tis.Kč.

V části sedmé jsou uvedeny účinnosti jednotlivých částí zákona.

Jednotlivé změny jsou podrobně odůvodněny ve zvláštní části důvodové zprávy.

Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava vyplývá především z povinnosti *transpozice* předpisů Evropské unie, tj. směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace a směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby. Dále se jedná o změny vyplývající z nově schváleného prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011, které specifikuje pravidla pro uplatnění daně a zpřesňuje některé formulace.

Dále návrh zákona upřesňuje pravidla týkající se definování a registrace plátce daně z přidané hodnoty a identifikované osoby. Zásadní změna v návrhu novely je ve vazbě splnění podmínek, za kterých se osoby povinné k dani stávají plátcí, na registraci jako administrativní úkon. Plátcem je i nadále především osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku po překročení stanoveného obratu 1 mil. Kč (jen do účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., pak 750 tis.Kč) za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Stávající systém, za kterého se osoby povinné k dani stávají plátcí daně, byl vázán především na registraci jako rozhodující úkon pro práva a povinnosti plátců. Podle daňového řádu je nyní registrace otázkou pouze evidenční, nikoliv rozhodující pro plnění povinností plátce.

V souvislosti se snížením hranice obratu, tj. kdy vzniká plátcí povinnost registrace osoby povinné k dani, je nutné upozornit, že snížení obratu pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty z 1 mil. Kč na 750 tis.Kč není nový prvek, se kterým by přicházela tato novela zákona o dani z přidané hodnoty. Snížení obratu z 1 mil. Kč na 750 000 Kč je již uvedeno v zákoně č. 458/2011 Sb., důvody, proč je tato změna znovu součástí návrhu novely zákona o DPH jsou podrobně vysvětleny v komentáři k části třetí a páté návrhu zákona.

Další podstatnou změnou je také zavedení nového institutu, a to identifikovaných osob. Těmi budou jak dosavadní osoby identifikované k dani (pro účely uplatnění daně na výstupu při pořízení zboží z jiného členského státu), tak osoby povinné k dani, které se nestanou plátcí z důvodu překročení obratu, ale identifikovanými osobami budou z důvodu překročení limitu pro pořízení zboží z jiného členského státu nebo

pořízení zboží podléhajícího spotřební dani, přijetí služby od osoby registrované v jiném členském státě (ale jen povinné k dani) nebo od zahraniční osoby.

Identifikovaná osoba bude mít povinnost přiznávat DPH při pořízení zboží a přijetí služeb u přeshraničních transakcí. Nadále však bude při uskutečňování tuzemských plnění v postavení osoby osvobozené od uplatňování daně (vzhledem k nepřekročení obrátu).

Na vymezení těchto osob navazují změny související s jejich registrací, zrušením registrace a dalšími povinnostmi a právy.

Cílem navržené změny v registraci je především zjednodušení stávajícího systému, jak pro osoby povinné k dani, tak pro správce daně.

Změny v osvobození poskytování pojištění a zajištění, které se nově vztahuje pouze na skutečné poskytnutí pojištění, jsou provedeny proto, aby toto osvobození lépe odráželo znění příslušného ustanovení směrnice o DPH (čl. 135 odst. 1 písm. a)) a vymezení tohoto ustanovení ustálenou judikaturou Soudního dvora EU.

Změny v části správy daně např. úprava zdaňovacího období, doplnění povinnosti vést evidenci údajů pro daňové účely, zavedení povinnosti pro daňové subjekty uvádět v přihlášce k registraci své účty používané pro ekonomickou činnost s tím, že použití jiných účtů než těchto účtů bude nově důvodem pro ručení příjemcem plnění za daň nezaplacenou poskytovatelem plnění, úpravy pravidel pro zrušení registrace plátce správcem daně při závažném porušení povinností plátce, zavedení institutu tzv. nespolehlivého plátce vč. zveřejnění těchto osob a stanovení povinnosti ručení za DPH pro oprávněného příjemce a provozovatele daňového skladu v souvislosti se vznikem povinnosti přiznat a zaplatit spotřební daň, povinnost činit podání (daňová přiznání, přílohy, přihlášky k registraci atd.) elektronicky, jsou provedeny z důvodu efektivnějšího boje proti daňovým únikům.

Nezbytnost ostatních změn v zákoně vyplývá z požadavků na doplnění, upřesnění, popř. zjednodušení textu některých ustanovení zákona, které vyplývají z praxe jak daňových subjektů, tak správců daně.

Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Základní meze pro uplatňování daňových zákonů stanoví Ústava České republiky (dále jen „Ústava“) a Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží státní moc všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Dle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny). K tomu se v daňové oblasti uplatní ještě ustanovení čl. 11 odst. 5 Listiny, které stanovuje, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Přezkumu ústavnosti zákonné úpravy daní, poplatků nebo jiných obdobných zákonem stanovených povinných dávek (v tom rámci i zákonem stanoveného povinného pojištění), jakož i peněžitých sankcí, se Ústavní soud věnoval již mnohokrát, např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 12/03 či Pl. ÚS 7/03 (sv. 34, s. 184, č. 512/2004 Sb.). Z této judikatury vyplývá, že:

1. Z ústavního principu dělby moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy), jakož i z ústavního vymezení zákonodárné moci (čl. 15 odst. 1 Ústavy), plyne pro zákonodárce široký prostor pro rozhodování o předmětu, míře a rozsahu daní, poplatků a peněžitých sankcí. Zákonodárce přitom nese za důsledek tohoto rozhodování politickou odpovědnost.

2. Ústavní přezkum daní, poplatků a peněžitých sankcí zahrnuje posouzení z pohledu dodržení kautel plynoucích z ústavního principu rovnosti, a to jak neakcesorické (čl. 1 Listiny), tj. plynoucí z požadavku vyloučení svévole při odlišování subjektů a práv, tak i akcesorické v rozsahu vymezeném v čl. 3 odst. 1 Listiny. K principu rovnosti Ústavní soud ve své konstantní judikatuře uvádí, že se nejedná o kategorii absolutní, nýbrž relativní (srov. Pl. ÚS 22/92).
3. Je-li předmětem posouzení ústavnost akcesorické nerovnosti vzhledem k vyloučení majetkové diskriminace, případně toliko posouzení skutečnosti nepředstavuje-li DPH, poplatek nebo jiná peněžitá sankce případný zásah do práva vlastnického (čl. 11 Listiny), je takový přezkum omezen na případy, v nichž hranice veřejnoprávního povinného peněžitého plnění jednotlivce státu, vůči majetkovému substrátu jednotlivce, nabývá škrtícího (rdousícího) působení. Jinými slovy k škrtícímu (rdousícímu) působení dochází, má-li posuzovaná DPH, poplatek nebo peněžitá sankce ve svých důsledcích konfiskační dopady ve vztahu k majetkové podstatě jednotlivce.

V případě navrhované právní úpravy jsou splněna výše uvedená ústavní hlediska pro ukládání povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, neboť

1. zákonodárce využívá širokého prostoru pro rozhodování o míře a rozsahu daně z přidané hodnoty,
2. z hlediska neakcesorické a akcesorické rovnosti nedochází ke svévolnému odlišování daňových subjektů, neboť okruh navrhovaných změn nečiní rozdíly mezi subjekty, na něž se vztahuje,
3. z hlediska vyloučení majetkové diskriminace, resp. z hlediska posouzení skutečnosti, nepředstavuje-li DPH případný zásah do práva vlastnického, se nejedná o případ, kdy je možné hovořit vůči majetkovému substrátu jednotlivce o škrtícím (rdousícím) působení či o konfiskačních dopadech na jednotlivce.

Navrhovaná právní úprava je tak z výše uvedených hledisek plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, a to i s judikaturou Ústavního soudu vztahující se k této problematice.

Soulad navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Na oblast daně z přidané hodnoty se nevztahují zvláštní mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu. Navržená právní úprava proto není v rozporu s mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.

Soulad navrhovaného řešení se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

DPH je v rámci Evropské unie vysoce harmonizována a členské státy jsou povinny uplatňovat tuto daň ve smyslu směrnice Rady 2006/112/ES, o společném systému daně z přidané hodnoty, v platném znění (dále jen „Směrnice“), a dalších souvisejících právních předpisů Evropské unie.

Navržené změny zákona o dani z přidané hodnoty se týkají zejména fakturace a místa plnění. Dále také definice plátců a identifikovaných osob a navazujících změn v registraci a zrušení registrace těchto osob a doladění stávajících ustanovení platného zákona na platné

znění předpisů EU vztahujících se k oblasti DPH. Jedná se o směrnice Rady 2010/45/EU a 2008/8/ES a dále o prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

Návrhu zákona se dotýkají řízení o porušení Smlouvy (podle čl. 258 Smlouvy o fungování EU) vedené proti České republice, a to č. 2008/2146, týkající se členství ve skupině pro účely DPH, a č. 2009/2242, týkající se uplatňování snížené sazby DPH u zdravotnických prostředků.

V návrhu není zohledněno řízení č. 2008/2146, které je v současné době ve fázi žaloby u Soudního dvora EU (ve věci C-109/11 Evropská komise proti České republice). Komise namítá, že české právní předpisy týkající se DPH jsou v rozporu s články 9 a 11 směrnice o DPH, protože umožňují, aby se členem skupiny pro účely DPH stala osoba nepovinná k dani. Česká republika se s námitkami Komise neztotožňuje. Řízení v obdobné věci je vedeno ze strany Komise rovněž vůči některým dalším členským státům (žaloby u Soudního dvora EU ve věcech C-65/11, C-74/11, C-85/11, C-86/11 a C-95/11).

Pokud se jedná o řízení č. 2009/2242, které je v současné době ve fázi formálního upozornění v řízení o porušení Smlouvy, není nutné v návrhu toto zohlednit. Komise upozornila Českou republiku na skutečnost, že sníženou sazbu daně lze na základě Přílohy III bodu 4 směrnice o DPH, uplatnit pouze u těch zdravotnických prostředků, které jsou obvykle určeny k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků a jsou určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených. Podle přílohy č. 1 k zákonu o DPH uplatňuje Česká republika sníženou sazbu daně u zdravotnických prostředků, které jsou vymezeny příliš široce a zahrnují i zdravotnické prostředky, které neslouží pouze osobní potřebě zdravotně postižených osob např. rentgenové přístroje. Proto Česká republika mimo jiné provedla změny zákonem č. 370/2011 Sb., kde je zavedena jednotná sazba daně ve výši 17,5% a současně je také zrušena příloha č. 1 k zákonu o DPH od 1. ledna 2013. Rozpor ve vymezení rozsahu „zdravotnických prostředků“ by byl tímto vyřešen.

Pokud budou vývojem legislativních změn ponechány obě sazby daně a i přílohy č.1 a č. 2 k zákonu o DPH, budou zdravotnické prostředky vymezeny v souladu řízení o porušení přístupové smlouvy a to zúžením zdravotnických prostředků v příloze č. 1 k zákonu o DPH v nejbližší připravované novele zákona o DPH.

Navrhovaná úprava zákona daně z přidané hodnoty je plně slučitelná s právními akty Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Vzhledem k charakteru navržených změn v zákoně o dani z přidané hodnoty, které nemají bezprostřední vliv na výši daně, nemění se ani výše nebo počet sazeb daně, nelze fiskální dopad u většiny navrhovaných změn na veřejné rozpočty kvantifikovat, a to ani odborným odhadem. Dále jsou uvedeny předpokládané dopady u některých změn na veřejné a státní rozpočty a dopady na podnikatelské prostředí.

V důsledku schválení novely dojde k žádoucímu sladění některých pravidel a výkladů s právem EU. Příznivý vliv bude mít i určité zjednodušení textu některých částí zákona.

1. V oblasti elektronické komunikace se správcem daně se navrhuje zavedení povinnosti pro plátce podávat daňová přiznání k DPH vč. příloh, hlášení, přihlášky k registraci a oznámení o změně registračních údajů výhradně elektronicky.

Dopady na veřejné rozpočty a státní rozpočty:

- budou nulové,
- jakýkoliv výdaj plátců DPH na zvýšení technického vybavení lze vyjádřit jako zvýšení daňových nákladů a položek na odpočet DPH u těchto plátců.

Na druhé straně, u prodejce tohoto vybavení, cena tohoto zdanitelného plnění bude zvyšovat výnosy subjektů a stejně tak daňovou povinnost DPH.

Dopady na podnikatelské prostředí:

- Propočet vychází z expertních odhadů, kdy byly stanoveny relativní míry vybavenosti počítačovou technikou a přístupem k internetu u plátců DPH takto: u subjektů s vyšším obratem (měsíční plátcí) byla stanovena současná míra vybavenost na 95% subjektů ze všech měsíčních plátců. U čtvrtletních plátců byla vybavenost počítačem a přístupem k internetu odhadnuta na úrovni vybavenosti domácností v ČR, což je cca 65 % (z důvodu opatrnosti byla zvolena tato nižší hodnota, předpokládáme, že reálná vybavenost i u čtvrtletních plátců bude vyšší). Na základě těchto hodnot a počtu plátců v rozdělení na měsíční a čtvrtletní lze odhadnout počet plátců, kteří by byli nuceni si pořídit počítač a připojení k internetu: počet čtvrtletních plátců cca 148 tis. a počet měsíčních plátců cca 6 tis. Hodnota komunikačního vybavení (počítač a další technické a softwarové vybavení nutné ke komunikaci se správcem daně je odhadnuta na 9 400 Kč, včetně DPH.

- Výjimku z povinnosti podávat předmětná podání elektronicky mají malí podnikatelé – fyzické osoby s obratem do 6 mil. Kč za předcházejících 12 kalendářních měsíců, pokud jim již nevznikla povinnost činit podání elektronicky na základě tohoto či jiného zákona. Limit pro obrat ve výši 6 mil. Kč byl stanoven ve spolupráci s MPO. Podle údajů ČSÚ nepoužívá počítač při svém podnikání zhruba 30 % podnikatelů, tedy zhruba 250 tisíc osob. Lze předpokládat, že se jedná právě o malé podnikatele, kteří veškeré podklady pro stanovení daňové povinnosti zpracovávají ručně. Pro tyto subjekty by nutnost pořízení výpočetní techniky představovala zvýšení finanční a administrativní zátěže. Obrat 6 mil. Kč byl stanoven tak, aby počet osob s obratem nižším než tato hodnota byl dostatečně vyšší než uvedených 250 tisíc. Počet fyzických osob, plátců DPH s obratem do 6 mil. Kč lze odhadnout na 300 tisíc.

Dále je třeba vzít v úvahu, že zákon o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa již zavedl povinnost podávat elektronicky daňová přiznání k DPFO ze závislé

činnosti, sociálnímu a zdravotnímu pojištění pro všechny zaměstnavatele. Všichni zaměstnavatelé tak již musí mít zajištěnu cestu, jak komunikovat se správcem daně elektronicky. Povinnost, uložená jim nově novelou zákona o DPH tak bude představovat dodatečné vyvolané náklady pouze u těch osob, které nejsou zaměstnavateli. Z daňových statistik za rok 2010 lze vyčíst, že existuje zhruba 9 000 fyzických osob, plátců DPH, s obratem nad 6 mil. Kč, kteří nejsou zaměstnavateli, a 61 000 právnických osob, plátců DPH, kteří nejsou zaměstnavateli.

Jedná se tedy o odhad maximálního rozsahu osob, kterým uvedená novela může způsobit vyšší náklady. Lze však předpokládat, že velká většina těchto podnikatelů již počítač s připojením k internetu při podnikání používá a žádné dodatečné náklady jim tedy nevzniknou.

2. Změna zdaňovacího období pro nové plátce

Návrhu je se zavést pro nové plátce po stanovenou dobu měsíční zdaňovací období včetně pravidel pro případnou změnu na čtvrtletní období.

Hotovostní dopady na veřejné rozpočty u tohoto návrhu v roce 2013 cca + 100 mil. Kč, v roce 2014 v důsledku předpokládaného snížení registračního práhu pro registraci k DPH by pozitivní dopad na veřejné rozpočty byl cca 200 mil. Kč a v dalších letech by byl dopad nulový. Odhad je založen na faktu, že noví plátci, kteří by bez zavedení tohoto opatření podávali a platili úhradu za poslední kvartál roku až v lednu roku následujícího (splatnost daně je 25 dní po skončení zdaňovacího období), by v tomto případě platili v roce zavedení navíc úhradu DPH za měsíce říjen a listopad, která by se promítla zvýšením příjmů veřejných rozpočtů v tomto roce.

Dopady na podnikatelské prostředí:

Zvýšení administrativních nákladů u nových plátců by se týkalo pouze plátců, kteří by při nezavedení tohoto opatření byly plátci čtvrtletními. Po zavedení tohoto opatření se tyto subjekty na omezenou dobu stanou plátci měsíčními. Zvýšení administrativních nákladů odhadujeme na cca 5 hodin dodatečné administrativní činnosti vyplývající z povinnosti vyplnit tři měsíční daňové tvrzení místo jednoho tvrzení za kvartální zdaňovací období. Dodatečná administrativní činnost by spočívala více méně pouze ve vyplnění tvrzení a komunikaci se správcem daně. Pro kvartálního plátce by se jednalo pouze o rozdělení práce při výpočtu daňového základu z jednoho úkonu (kvartální) na tři dílčí úkony (měsíční).

3. Zavedení institutu tzv. nespolehlivého plátce

Jedním z dalších navrhovaných opatření, které by mělo efektivně potlačit a zabránit rozšíření možnosti podvodných aktivit, je také zavedení institutu tzv. nespolehlivého plátce. Tento institut umožní identifikovat plátce daně, kteří jsou riziková a zneužívají systém DPH, a u kterých nemůže správce daně z dále uváděných důvodů přímo zrušit registraci plátce DPH.

Na základě analýzy dle současných údajů by se správce daně mohl rozhodnout o tom, že plátce daně je nespolehlivým plátcem u 23 – 28 tisíc subjektů. Tato kvantifikace vychází jednak z údajů o tom, kolika plátcům byla zrušena registrace z moci úřední z důvodu neplnění svých povinností k dani a kteří se zaregistrovali jako plátci DPH do 1 roku po zrušení registrace a vykazují i nadále znaky rizikovosti. Dále jsou zde zahrnuty údaje o subjektech, které již v současné době naplňují podmínky pro zrušení registrace z moci úřední z důvodu neplnění povinností a další subjekty, které splňují dle kvalifikovaného odhadu znaky vysoce rizikových subjektů.

4. Pokud se jedná o významné změny v zákoně týkající se vystavování, zasílání a uložení dokladů se projeví jak v oblasti podnikatelské tak u správců daně, především ve sjednocení a zjednodušení pravidel, zrovnoprávnění elektronické a listinné podoby dokladů, ve vytvoření podmínek k širšímu využití elektronických systémů, což přispěje ke snížení nadměrné administrativní zátěže. Rovněž dopady těchto změn nelze jednoznačně kvantifikovat.

5. Pokud jde o podnikatelské subjekty, přináší novela příznivý dopad zejména v tom, že osoby, kterým vznikne povinnost přiznat DPH u přeshraničních plnění (při pořízení zboží z jiného členského státu nebo přijetí přeshraniční služby) nebo povinnost vykázat poskytnutí přeshraniční služby, již nebudou mít povinnost se z tohoto titulu registrovat jako plátcí. V případě tuzemských plnění tak budou mít možnost i nadále vystupovat v postavení osoby osvobozené od uplatňování daně. Jinak řečeno, nebudou mít povinnost u tuzemských plnění uplatňovat DPH. Sníží se tím také administrativní náročnost oproti stavu před novelou.

Pozitivní dopad bude mít rovněž zrušení stanovení daně náhradním způsobem při nesplnění registrační povinnosti, jejíž aplikace v praxi byla problematická.

6. Snížení obratu pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty není nový prvek, se kterým by přicházela tato novela zákona o dani z přidané hodnoty. Proto nedochází k úplnému vyčíslení předpokládaných hospodářských a finančních dopadů, jimž se věnuje zákona č. 458/2011 Sb., s nímž je tato změna spojena.

Navrhovaná právní úprava nemá přímý vliv na národnostní menšiny ani životní prostředí.

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

Důvod předložení a cíle:

8.1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

8.1.2 Definice problému

a) povinnost transpozice

Nezbytnost provedení úprav v zákoně č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“) vyplývá z povinnosti transponovat tyto předpisy:

- Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.

- Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby.

Návrh zákona se týká především ustanovení, která vyplývají ze směrnice Rady 2010/45/EU, kterým se stanoví pravidla **fakturace**, vystavení a uchování dokladů, zrovnoprávnění dokladů v listinné a elektronické podobě, dále nového definování věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti, při zajištění těchto vlastností po celou dobu od okamžiku vystavení daňového dokladu do konce lhůty pro jeho uchovávání, a to bez ohledu na to, zda jde o daňový doklad v listinné nebo elektronické podobě,

Návrh zákona dále provádí změny v pravidlech pro stanovení **místa plnění** při poskytnutí určitých služeb, které vyplývají z článku 4 směrnice Rady 2008/8/ES s účinností od 1. ledna 2013.

- Některé změny v novele zákona jsou provedeny na základě vybraných ustanovení prováděcího nařízení Rady č. 282/2011, které upřesňuje pravidla pro uplatnění daně a některé formulace.

b) náměty z praxe a od správce daně

Velmi významné změny v části správy daně odrážejí zkušenosti a náměty zejména z daňových kontrol a z opatření v boji s různými formami daňových úniků. Na základě těchto podmětů jak z podnikatelské sféry a správy daně se navrhuje např. úprava zdaňovacího období, doplnění povinnosti vést evidenci údajů pro daňové účely, zavedení povinnosti pro daňové subjekty uvádět v přihlášce k registraci své účty používané pro ekonomickou činnost s tím, že použití jiných účtů než těchto účtů bude nově důvodem pro ručení příjemcem plnění za daň nezaplacenou poskytovatelem plnění, úpravy pravidel pro zrušení registrace plátce správcem daně při závažném porušení povinností plátce, zavedení institutu tzv. nespolehlivého plátce vč. zveřejnění těchto osob a stanovení povinnosti ručení za DPH pro oprávněného příjemce a provozovatele daňového skladu v souvislosti se vznikem povinnosti přiznat a zaplatit spotřební daň, jsou provedeny z důvodu efektivnějšího boje proti daňovým únikům. Jedním z důležitých opatření v této oblasti je zavedení povinnosti podávat daňová přiznání k DPH vč. příloh, hlášení, přihlášky k registraci a oznámení o změně registračních údajů elektronicky.

Dosažení změny v definici plátců a identifikovaných osob a navazujících úprav v registraci a zrušení registrace těchto osob (vč. zrušení výpočtu daně náhradním způsobem při nesplnění registrační povinnosti apod.) s cílem zjednodušení postupů a snížení administrativní zátěže pro osoby povinné k dani a správce daně.

Návrh novely obsahuje také změny reagující na zkušenosti z praxe a ze správy daně a také některé nezbytné legislativně technické změny.

Ostatní změny předloženého návrhu souvisejí s doladěním stávajících ustanovení platného zákona nebo se zpřesněním textu v návaznosti na platné znění směrnic, a to:

- a) vymezení pravidel ve vztahu k osobě povinné k dani neusazené v tuzemsku, identifikované osobě a osobě registrované k dani v jiném členském státě,
- b) dílčí úpravy v pravidlech pro uplatňování nároku na odpočet daně,

- c) změny v osvobození poskytování pojištění a zajištění, které se nově vztahuje pouze na skutečné poskytnutí pojištění,
- d) umožnění volby plátce u převodu nemovitosti i po zákonem stanovené lhůtě uplatnit DPH na výstupu místo osvobození od daně, současně se navrhuje prodloužit základní lhůtu pro zdanění převodu nemovitosti ze tří na pět let,
- e) změny v nároku na osvobození od daně podle § 68 a na vrácení daně podle § 80 členům subjektu Evropské unie a upřesnění nároku na vrácení daně u vybraných osob požívajících výsad a imunit, v souladu s mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla nebo obecně závaznými předpisy a směrnicí Rady 2009/162/EU,
- f) změny v uplatnění nároku na vrácení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží podle § 84,
- g) pro osoby povinné k dani se zavádí možnost požádat Generální finanční ředitelství o vydání závazného posouzení, zda se jedná o zboží uvedené v příloze č. 5, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti. V souvislosti s tímto návrhem se provádí změna v zákonu o správních poplatcích z důvodu zpoplatnění žádosti o závazném posouzení.
- h) změna stávající přílohy č. 3, kde je uvedeno dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých se stát, jeho organizační složky, kraje, obce a další vymezené subjekty považují vždy za osobu povinnou k dani; cílem není věcná změna, ale lepší zpracování dané přílohy s ohledem znění přílohy I. směrnice Rady 2006/112/ES.

8.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

- **Fakturace** – v současné době je možné vystavovat, zasílat a ukládat doklady jako elektronické doklady pouze tak, že jsou opatřeny zaručeným elektronickým podpisem nebo elektronickou značkou nebo pokud je zaručena věrohodnost původu a neporušitelnost obsahu daňového dokladu elektronickou výměnou informací (EDI).
- **Místo plnění** – u jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku poskytovaného osobě nepovinné k dani se místo plnění stanoví podle základního pravidla, tj. podle sídla poskytovatele služby nebo umístění provozovny, jestliže byl nájem poskytován jejím prostřednictvím.
- **Plátcí a identifikované osoby** – pojem identifikovaná osoba není v současné době v zákoně vydefinován. Osoby povinné k dani se stávají povinně „plnohodnotnými“ plátcí v tuzemsku, protože jim vznikne povinnost přiznat DPH u přeshraničních plnění (při pořízení zboží z jiného členského státu nebo přijetí přeshraniční služby) nebo povinnost vykázat poskytnutí přeshraničních služeb s místem plnění v jiném členském státě a tím jim pak vzniká povinnost přiznávat DPH i u ostatních plnění, zejména při dodání zboží a poskytnutí služeb s místem plnění v tuzemsku, i když jejich obrat nepřekročil částku stanovenou zákonem.
- **Vrácení daně** – členům subjektu Evropského společenství vzniká na základě podaného daňového přiznání u svého správce daně nebo při přímém osvobození při předložení potvrzeného osvědčení u dodavatele. Fyzickým osobám ze třetích zemí

vzniká nárok na vrácení daně při vývozu zboží z Evropského společenství na základě předložení dokladu o prodeji zboží a tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí.

- **Závazné posouzení** – v současné době může požádat Generální finanční ředitelství jakákoliv osoba o závazné posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně. Není možnost požádat o vydání závazného posouzení, zda se jedná o zboží uvedené v příloze č. 5, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti.
- **Obrat** – v současné době je osoba povinná k dani, která má sídlo nebo místo podnikání v tuzemsku, povinna se registrovat jako plátce DPH, pokud její obrat přesáhne částku 1 mil.Kč za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců.
- **Elektronická podání** – v současné době je povinné podání v elektronické podobě pouze souhrnného hlášení, výpisu z evidence u přenesení daňové povinnosti podle § 92e a žádosti o vrácení daně v členských státech EU.
- **Institut tzv. nespolehlivého plátce** – v navržené podobě tento institut dosud neexistuje, ale již v současné platné právní úpravě jsou zakotveny určité legislativní mechanismy, které přispívají k omezení či redukci daňových úniků (např. ručení za daň). Dále správce daně má možnost zrušit registraci plátce, pokud
 - a) plátce neuskutečnil bez oznámení důvodů správci daně po dobu dvanácti po sobě následujících měsíců plnění,
 - b) plátce neplní své povinnosti vyplývající ze zákona o DPH,
 - c) plátce přestane být osobou povinnou k dani, nebo
 - d) plátce uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

Nicméně v praxi dochází k situacím, kdy subjekty, kterým je zrušena registrace z moci úřední, zároveň stále splňují podmínku pro povinnou registraci k DPH (překročení obratu ve výši 1 mil.Kč) a proto musejí být ze zákona opět registrováni jako plátcí DPH.

Správce daně má tedy velmi omezené možnosti, jak eliminovat nelegální činnost takovýchto subjektů a opětovné zrušení registrace k DPH lze učinit až za určité období.

8.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčené subjekty:

- osoby povinné k dani,
- nově registrovaní plátcí,
- stávající plátcí,
- členové subjektu Evropské unie,
- osoby požívajících výsad a imunit,
- fyzické osoby ze třetích zemí,
- správci daně.

Osoby povinné k dani jsou podle zákona o dani z přidané hodnoty fyzické nebo právnické osoby, které samostatně uskutečňují ekonomické činnosti, a dále právnické osoby, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, pokud uskutečňují ekonomické činnosti. Osoby povinné k dani se za stanovených podmínek

stávají povinně či dobrovolně plátcí daně z přidané hodnoty. Navržená změna se dotkne veškerých plátců daně, kteří dosud poskytují či přijímají zdanitelná plnění nebo úplaty.

Navrhované změny se dotknou členů a zaměstnanců subjektů Evropské unie, kterými jsou podle zákona o dani z přidané hodnoty Evropská unie, Evropské společenství pro atomovou energii, Evropská centrální banka, Evropská investiční banka a subjekty založené Evropskou unií.

Osobami požívajícími výsad a imunit podle zákona o DPH, kterých se změna dotkne, jsou členové a úředníci diplomatické mise, konzulárního úřadu, mezinárodní organizace, zvláštní mise, jejich rodinní příslušníci, a členové subjektů Evropské unie, které jsou akreditované pro Českou republiku.

Fyzickou osobou (tj. turistou) ze třetí země je podle zákona o DPH osoba, která nemá na území Evropského společenství místo pobytu a neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku.

8.1.5 Popis cílového stavu

- **Fakturace** – cílem této úpravy je zrovnoprávnění daňových dokladů v listinné i elektronické podobě, zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti po celou dobu od okamžiku vystavení daňového dokladu do konce lhůty pro jeho uchovávání, bez ohledu na podobu dokladu, širší využití elektronických systémů pro vystavování, předávání a uchovávání daňových dokladů, což by mělo přispět ke snížení nadměrné administrativní zátěže jak u podnikatelské sféry, tak i u správce daně.
- **Místo plnění** – dlouhodobý nájem dopravního prostředku poskytovaný osobě nepovinné k dani se vyjímá z působnosti základního pravidla pro stanovení místa plnění. Podle nového specifického pravidla se místo plnění u tohoto nájmu určí podle místa, kde má příjemce služby sídlo nebo místo pobytu. V rámci tohoto pravidla se vymezuje výjimka pro nájem rekreační lodi, kdy místem plnění je místo převzetí lodi, má-li poskytovatel služby v tomto místě sídlo, popř. provozovnu.
- **Plátcí a identifikované osoby** – zavedením tohoto konceptu přináší novela příznivý dopad zejména v tom, že osoby, kterým vznikne povinnost přiznat DPH u přeshraničních plnění nebo povinnost vykázat poskytnutí přeshraničních služeb s místem plnění v jiném členském státě, již nebudou mít povinnost se z tohoto titulu registrovat jako „plnohodnotní“ plátcí. V případě tuzemských plnění tak osoby povinné k dani se sídlem v tuzemsku, které se stanou identifikovanou osobou, nebudou mít povinnost u tuzemských plnění uplatňovat DPH, ale nebudou mít ani nárok na odpočet daně.
- **Vracení daně** – upřesněním návrhu zákona nebude možné vracení daně ani přímé osvobození členům subjektu Evropské unie. Fyzickým osobám (tj. turistům) ze třetích zemí bude nárok na vrácení daně podmíněn pouze předložením dokladu o prodeji zboží, který musí být potvrzen Celním úřadem při vývozu zboží.

- **Závazné posouzení** – novela zavádí možnost pro osoby povinné k dani požádat Generální finanční ředitelství o vydání závazného posouzení, zda se jedná o zboží uvedené v příloze č. 5, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti. Tato žádost, stejně jako dosud žádost o závazné posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně, podléhá správnímu poplatku 10 000,- Kč.
- **Obrat** – novela snižuje hranici povinné registrace osoby povinné k dani, která má sídlo nebo místo podnikání v tuzemsku, za plátce DPH, pokud její obrat přesáhne nově částku 750 tis. Kč za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců.
- **Elektronická podání** – novela zavádí povinnost předkládat v elektronické podobě daňová přiznání vč. příloh, hlášení, přihlášku k registraci a oznámení o změně registračních údajů. Navrhuje se účinnost těchto ustanovení od 1.1.2014 a současně i vyjmutí některých plátců, fyzických osob z této povinnosti.
- **Institut tzv. nespolehlivého plátce** - novelou zákona o DPH je tedy navrhován nový institut nespolehlivého plátce, který slouží správci daně k tomu, aby v případě detekce podvodného jednání daňového subjektu, které však není samo o sobě důvodem pro zrušení registrace k DPH, mohl informaci o nespolehlivosti konkrétního plátce zveřejnit a současně aby u příjemce plnění od nespolehlivého plátce uplatnil ručení za daň.

8.1.6 Zhodnocení rizika

- **Fakturace** – v případě ponechání stávající úpravy zákona nebude dosaženo transpozice směrnice. Nedošlo by k zrovnoprávnění listinné a elektronické podoby daňových dokladů a tím by nedošlo ke snížení administrativní zátěže a bariéry v obchodním styku.
- **Místo plnění** – v případě ponechání stávající úpravy zákona nebude dosaženo transpozice směrnice. Nedošlo by ke sjednocení pravidel pro stanovení místa plnění, a tím určení členského státu zdanění, což by v praxi vedlo k nezdanění, popř. dvojímu zdanění, přeshraničních služeb.
- **Registrace plátce** – v případě ponechání stávající úpravy zákona nedojde ke sjednocení terminologie a systémových vazeb jednotlivých ustanovení a snížení administrativní zátěže správců daně.
- **Plátcí a identifikované osoby** – v případě ponechání stávající úpravy zákona nebude snížena administrativní náročnost s registrací plátců jak ze strany správce daně, ale i osob povinných k dani.
- **Vrácení daně** – v případě ponechání stávající úpravy zákona nebude upřesněn nárok na vrácení daně a přímé osvobození od daně členům subjektu Evropské unie a může tak docházet k chybnému uplatnění nároku na vrácení daně či osvobození. Fyzickým osobám ze třetích zemí a správcům daně nebude snížena administrativní náročnost s vepisováním tiskopisů a složitou administrativou.
- **Závazné posouzení** – v případě ponechání stávající úpravy zákona nebude dosaženo zlepšení schopnosti plátců plnit své závazky v souvislosti s odvodem DPH správců daně.
- **Obrat** - snížením prahu pro registraci k dani z přidané hodnoty ovlivní podnikatelské prostředí tím, že dojde k rozšíření registrační povinnosti osob povinných k dani. Důsledkem bude narovnání podmínek na části trhu. Současně snížení prahu pro registraci způsobí i zvýšení administrativní zátěže u osob, které dosud nejsou registrovány jako plátcí daně.
- **Elektronická podání** – v případě ponechání dosavadního stavu v oblasti elektronických podání nedojde ke zkrácení doby pro ověřování uváděných údajů a možnosti operativnějšího provádění analýz rizik ze strany správců daně a daňová správa tak nezíská nástroj pro účinnější boj s daňovými úniky.
- **Institut tzv. nespolehlivého plátce** - toto opatření reflektuje dosavadní praxi, kdy správce daně má informace o tom, že daňový subjekt je zapojen do podvodného řetězce, případně nehradí svoji daňovou povinnost, nicméně není schopen zrušit daňovému subjektu registraci k DPH, neboť nejsou naplněny formální podmínky pro vydání tohoto rozhodnutí. Ponecháním dosavadního stavu bude moci i nadále takový daňový subjekt pokračovat ve své aktivitě a zvyšovat úniky na DPH.

Návrh variant řešení:

8.2.1 Návrh možných řešení včetně varianty „nulové“

Tento návrh variant řešení obsahuje především zásadní změny v pravidlech fakturace, které vyplývají ze směrnice Rady 2010/45/EU, kterou se mění směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace, a změny při určení místa plnění při poskytnutí služby, které vyplývají ze směrnice Rady 2008/8/ES a z nově schváleného prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011, které specifikuje pravidla pro uplatnění daně a zpřesňuje některé formulace.

Tento návrh variant nezahrnuje řešení hranice obratu k povinné registraci osoby povinné k dani z přidané hodnoty, neboť se nejedná o věcnou změnu, s níž přichází tato novela zákona. Již nyní lze v platném znění zákona o dani z přidané hodnoty ve znění zákona č. 458/2011 Sb. tuto změnu nalézt. Změna hranice obratu pro povinnou registraci úzce souvisí s nabytím účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., proto není možné v rámci RIA posuzovat jednotlivé varianty.

Varianta 0:

Bude zachováno současné znění zákona o dani z přidané hodnoty, včetně příloh.

Tato varianta bude znamenat, že nebudou provedeny úpravy na základě směrnice Rady 2010/45/EU a 2008/8/ES. Nedojde ke změnám ve stanovení pravidel fakturace, vystavení a uchování dokladů, zrovnoprávnění dokladů v listinné a elektronické podobě. Dále nedojde k vymezení plátců daně a identifikovaných osob, tj. nadále bude registrace probíhat dosavadním způsobem, plátcí daně budou osoby povinné k dani např. při poskytnutí služeb do jiného členského státu, aniž by překročili obrat v tuzemsku, tím budou mít nadále značné administrativní povinnosti, budou zatěžovány více než je nezbytné.

Výhody varianty 0:

- Nedojde k žádným změnám ve stanovení pravidel fakturace, bude zachován současný stav a tím i úroveň administrativní náročnosti procesu vystavování, zasílání a uchování daňových dokladů.

Nevýhody varianty 0:

- Nedojde k širšímu využití elektronických systémů pro vystavování, předávání a uchovávání daňových dokladů, což nepřispěje ke snížení nadměrné administrativní zátěže jak u podnikatelské sféry, tak i u správce daně.
- Nedojde zejména ke zrovnoprávnění daňových dokladů v listinné a elektronické podobě, zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti po celou dobu od okamžiku vystavení daňového dokladu do konce lhůty pro jeho uchovávání, bez ohledu na podobu dokladu.
- Správce daně má velmi omezené možnosti, jak eliminovat nelegální činnost subjektů, u kterých se zjistí porušování zákonných povinností. Pokud nebude nastaven institutu tzv. nespolehlivého plátce nedojde k identifikaci takovýchto subjektů a ani k informování jejich případných obchodních partnerů o

tom, že obchodují s rizikovými subjekty a že u nich může být použito ručení za nezaplacenou daň.

Varianta 1:

V roce 2013 dojde k naplnění povinnosti transponovat směrnici Rady 2010/45/EU a 2008/8/ES, z čehož dojde ke zjednodušení systému fakturace, místa plnění a registrace. Dále vymezením nových pojmů budou provedeny úpravy na základě nově schváleného prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 v zájmu jednotného uplatňování daně z přidané hodnoty v rámci Evropské unie.

Výhody varianty 1:

- Nastane rovný přístup při posuzování daňových dokladů v listinné i elektronické podobě. Bude nastavena svobodná volba způsobu zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušitelnosti jeho obsahu a jeho čitelnosti.
- Navrhovaná úprava bude mít pozitivní vliv na zjednodušení systému registrace plátců k dani z přidané hodnoty.
- Dojde ke zlepšení a k úspoře nákladů a ke snížení administrativní zátěže jak u správců daně, tak i u plátců daně z přidané hodnoty.
- Bude eliminováno riziko nesprávného uplatnění nároku na osvobození od daně a na vrácení daně členům subjektu Evropské unie.
- Upřesnění nároku na vrácení daně u vybraných osob požívajících výsad a imunit, bude tak v souladu mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla nebo obecně závaznými předpisy a směrnice Rady 2009/162/EU.
- Navrhovaná úprava v osvobození od daně a vrácení daně členům subjektu Evropské unie a osobám požívajícím výsad a imunit přinese zvýšení právní jistoty při aplikaci daně z přidané hodnoty.
- Zpřesnění a doladění některých ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty se směrnicí Rady 2006/112/ES.
- Zavedením institut tzv. nespolehlivého plátce dojde k omezení nelegální činnosti takovýchto subjektů. Toto opatření je vhodným nástrojem k boji s daňovými úniky a má především charakter prevence. Takto označený subjekt má samozřejmě k dispozici řádné a mimořádné prostředky, kterými může postupovat proti případnému „neoprávněnému“ zahrnutí mezi nespolehlivé plátce.

Nevýhody varianty 1:

Navrhované ustanovení v případě zavedení institut tzv. nespolehlivého plátce dává povinnost správcům daně užít správní úvahy a zabývat se všemi hledisky, která jsou jako premisy úvahy o porušení závažným způsobem nezbytná, opatřit si za tím účelem potřebné důkazní prostředky a vyvodit z těchto důkazních prostředků pak své správní uvážení. Správce daně ale vždy musí v odůvodnění rozhodnutí, kterým se plátce označí za nedůvěryhodného, zdůvodnit, čím byla intenzita naplněna.

Tato varianta v ostatních případech v podstatě nepřináší žádnou významnější nevýhodu, protože navržené změny v zásadě nepřináší zvýšení administrativy, ani pracnosti ať už ve správě daně nebo při plnění povinností a uplatňování práv plátců.

Vyhodnocení nákladů a přínosů:

8.3.1 Identifikace nákladů a přínosů všech variant

Varianta 0:

Tato varianta neznamena změnu ve výnosech daně z přidané hodnoty. Zároveň nepřináší dotčeným subjektům žádné navýšení administrativní náročnosti ani zvýšené náklady na úpravu stávajících postupů.

Varianta 1:

Pokud jde o elektronizaci systému pro vystavování, předávání a uchovávání daňových dokladů neklade si tato varianta za cíl zvýšení výnosu daně z přidané hodnoty, ale snížení administrativní zátěže jak u podnikatelské sféry, tak i u správce daně.

V případě zavedení institutu tzv. nespolehlivého plátce bude mít toto navrhované opatření pozitivní dopad na veřejné a státní rozpočty. Identifikací a zveřejněním rizikových subjektů, s navazujícím ručením za daň, by mělo dojít ke zvýšení výběru DPH.

Tato varianta si u ostatních návrhů neklade za cíl zvýšení výnosu daně z přidané hodnoty, ale upřesnění a doplnění zejména technických pravidel zákona o dani z přidané hodnoty a zjednodušení registrace plátce.

Návrh řešení:

8.4.1 Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Zhodnocení varianty 0:

V případě ponechání stávajícího znění zákona o dani z přidané hodnoty nebudou provedeny úpravy na základě směrnic Rady 2010/45/EU a 2008/8/ES. Dále nedojde ke změnám ve vymezení plátců a identifikovaných osob, nezjednoduší se způsob registrace a uplatnění povinností a práv osob povinných k dani. Tato varianta nevede ke stanovenému cíli, tudíž nemůže být výhodnější než varianta 1.

Zhodnocení varianty 1:

Varianta 1 přináší úpravy zákona o dani z přidané hodnoty vyplývající především ze směrnic Rady 2010/45/EU, 2008/8/ES a z nového prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 a upřesnění a doplnění textu zákona v souladu se směrnicí Rady 2006/112/ES.

Výběr nejvhodnějšího řešení:

Vzhledem k tomu, že DPH je vysoce harmonizovanou daní v rámci Evropské unie a s ohledem na změny vyplývající ze směrnic Rady 2010/45/EU, 2008/8/ES a z prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 a také s ohledem na návrhy změn v zákoně o dani z přidané hodnoty, které tento zákon doplňují a zpřesňují v zájmu zajištění souladu se směrnicí Rady 2006/112/ES, přichází v úvahu pouze varianta 1.

8.5. Implementace doporučené varianty a vynucování:

Odpovědnými orgány za implementaci regulace jsou územní finanční orgány, které jsou správci daně z přidané hodnoty.

Navrhovaná právní úprava by neměla z hlediska správy daně z přidané hodnoty přinést požadavky na provádění nových činností, poskytování dodatečných informací či vyplňování nových formulářů. Lze využít stávajícího právního prostředí pro aplikaci této daně.

8.5.1 Vynucování

Vynucování navrhované právní úpravy bude probíhat standardním režimem v rámci správy daně z přidané hodnoty.

8.6. Přezkum účinnosti regulace:

Účinnost navrhované právní úpravy bude v praxi ověřována kontrolou prováděnou správci daně.

8.7. Konzultace a zdroje dat:

V rámci přípravy legislativní úpravy byla novela konzultována se zástupci Generálního finančního ředitelství, Generálním ředitelstvím cel, Ministerstvem zahraničních věcí,

Komorou daňových poradců České republiky, Českým statistickým úřadem a zástupci z podnikatelské sféry.

8.8. Kontakt na zpracovatele RIA:

Osoby, které zpracovaly závěrečnou zprávu RIA:

Jméno a příjmení: Ing. Bc. Štěpánka Hesová

Útvar: 181

Telefon, e-mail: 257 044 287, stepanka.hesova@mfer.cz

Zvláštní část

K části první (změna zákona o dani z přidané hodnoty)

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 1)

S ohledem na implementaci směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace, kterou tato novela zákona o dani z přidané hodnoty provádí, je zapotřebí uvést i tuto směrnici do povinného výčtu implementovaných unijních předpisů.

K bodu 2 (§ 2)

Z důvodu lepší přehlednosti byl § 2 rozdělen na dva samostatné paragrafy, kdy z obecného paragrafu o předmětu daně byly vyčleněny specifické podmínky, za kterých není pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně. Dále byla z textu § 2 odst. 1 písm. c) vypuštěna legislativní zkratka „členský stát“, která byla nahrazena definicí členského státu v základních pojmech (viz bod 4). Ostatní změny jsou pouze formulační.

K bodu 3 (§ 2a a § 2b)

Z důvodu lepší přehlednosti textu a zpřesnění podmínek, za kterých není pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně, zejména v souvislosti se změnami v registraci byl původní § 2 odst. 2 nahrazen novým § 2a. Tento paragraf navazuje na ustanovení § 2 odst. 1 písm. c), který uvádí obecné podmínky, za kterých je pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně.

Odstavec 1:

Odstavec 1 uvádí případy, kdy není pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně bez ohledu na osobu, která pořízení zboží uskutečňuje.

V písmenu a) je obsaženo znění původního § 2 odst. 2 písm. a) zákona o DPH, tedy že předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud by dodání tohoto zboží v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10.

V písmenu b) bylo upřesněno dosavadní znění § 2 odst. 2 písm. c), aby bylo jednoznačné, že se toto ustanovení použije nejen v případě zvláštního režimu, který byl v českém zákoně o DPH transponován v § 90 (režim ziskové přírážky v článcích 312 až 325 směrnice o DPH), ale také v případě přechodného režimu pro použité dopravní prostředky (články 326 až 332 směrnice o DPH) a zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou (články 333 až 341 směrnice o DPH). Tyto volitelné režimy sice český zákon o DPH nepoužívá, avšak vzhledem k tomu, že v ustanovení § 2a se jedná o režim použitý v členském státě, ze kterého bylo zboží, které je předmětem pořízení, odesláno nebo přepraveno, je nutné tyto režimy při pořízení zboží z jiného členského státu zohlednit.

Odstavec 2:

Odstavec 2 odráží a částečně rozšiřuje (zejména v souvislosti se změnami v registraci) dosavadní § 2 odst. 2 písm. b). Podle tohoto ustanovení není pořízení zboží z jiného členského

státu předmětem daně, pokud je uskutečněno některou z osob uvedených v písmenu b) a celková hodnota zboží pořízeného touto osobou nepřesáhla v běžném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 326 000 Kč. V dosavadním znění zákona se toto pravidlo vztahovalo pouze na osobu povinnou k dani osvobozenou od uplatňování daně podle § 6 a na právnickou osobu, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání a která není plátcem nebo osobou identifikovanou k dani. Nově se toto pravidlo vztahuje na:

- osobu povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem – jedná se o osobu se sídlem v tuzemsku, která se dosud nestala plátcem, neboť nepřekročila obrat ani se nestala plátcem z jiného důvodu. V dosavadním zákoně byla tato osoba označována jako osoba povinná k dani osvobozená od uplatňování daně podle § 6 – viz důvodová zpráva k bodu 13.
- osvobozenou osobu, která není plátcem – osvobozená osoba je nově definována v § 4 odst. 1 písm. o), dle kterého se jedná o osobu povinnou k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto jiném členském státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem (viz bod 7). Na tuto osobu se toto pravidlo vztahuje v případě, že není plátcem.
- osobu povinnou k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně – tato osoba nemůže být vzhledem k ustanovení § 6 odst. 1 plátcem.
- osobu povinnou k dani, na kterou se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce – jedná se o režim umožněný v člancích 295 až 305 směrnice o DPH. Vzhledem k tomu, že tento režim Česká republika nevyužívá, může tato varianta nastat pouze v případě, že pořízení zboží z jiného členského státu v tuzemsku uskutečňuje osoba povinná k dani, která je usazena v jiném členském státě, ve kterém se tento režim uplatňuje.
- právnickou osobu nepovinnou k dani – jedná se o právnickou osobu, která neuskutečňuje ekonomické činnosti.

Obecně platí, že na plátce se toto pravidlo nepoužije, a všechna jeho pořízení zboží z jiného členského státu kromě pořízení uvedených v odstavci 1 jsou proto předmětem daně. Na druhou stranu se odstavec 2 použije na vyjmenované osoby i v případě, že jsou identifikovanou osobou (§ 6g až § 6i).

Odstavec 3:

Tento odstavec upřesňuje, jaká pořízení zboží se nezapočítávají do hodnoty pořízení uvedené v odst. 2 písm. a).

Odstavec 4:

Odstavec 4 stanoví, že odstavce 1 a 2 se nepoužijí v případě pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a dodání nového dopravního prostředku. V těchto případech se tedy vždy použije § 2 odst. 1 písm. c), dle kterého jsou tato pořízení (při splnění podmínek uvedených v tomto ustanovení) vždy předmětem daně.

§ 2b:

§ 2b obsahuje pravidlo, které bylo stanoveno v dosavadním § 16 odst. 3. Toto pravidlo dává osobám, pro které pořízení zboží z jiného členského státu není předmětem daně v souladu s § 2a odst. 2, možnost rozhodnout se, že jejich pořízení budou předmětem daně. V případě využití této možnosti se poté na tuto osobu nevztahuje §2a odst. 2, a to do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém tuto volbu učinila. Osoba, která tuto možnost využije a která není identifikovanou osobou, se jí stává ke dni pořízení tohoto zboží (viz § 6g) a je povinna podat do 15 dnů od tohoto dne přihlášku k registraci za identifikovanou osobu (viz § 97), aby jí mohlo být přiděleno DIČ, které následně předá svému dodavateli.

K bodu 4 (§ 3 odst. 1 písm. b))

Legislativně technická úprava. Legislativní zkratka „členský stát“, která byla zavedena v dosavadním § 2 odst. 1 písm. c) , byla nahrazena definicí členského státu.

K bodu 5 (§ 4 odst. 1 písm. h), § 5a odst. 1, § 7a odst. 3, § 10k, § 66 odst. 2 písm. b), § 67 odst. 1, § 82 odst. 1, § 82a odst. 1 písm. a), § 82a odst. 4, § 93a odst. 2 a § 101 odst. 7)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zavedením nové definice sídla a se zrušením definice místa podnikání (viz bod 7).

K bodu 6 (§ 4 odst. 1 písm. i) až k))

§ 4 odst. 1 písm. i)

V § 4 odst. 1 písm. i) se z důvodů právní jistoty aktualizuje definice pojmu „místo pobytu“ fyzické osoby. Do zákona o DPH se explicitně provádí závazné zásady stanovené v člancích 12 a 13 přímo použitelného prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

Z důvodu lepší čitelnosti a srozumitelnosti se i nadále v zákoně o DPH používá zkrácený pojem „místo pobytu“ jako ekvivalent výrazu „bydliště a/nebo místo, kde se obvykle zdržuje“, který u pravidel vztahujících se k fyzické osobě uvádí směrnice o DPH a prováděcí nařízení. Pojmu „bydliště“ odpovídá § 4 odst. 1 písm. i) body 1 a 2 (v návaznosti na čl. 12 prováděcího nařízení) a pojmu „místo, kde se obvykle zdržuje“ bod 3 tohoto ustanovení (v návaznosti na čl. 13 prováděcího nařízení).

Ve srovnání s úpravou platnou před účinností prováděcího nařízení, tj. před 1. 7. 2011, představuje podstatnou věcnou změnu zejména pravidlo pro stanovení místa pobytu v případě, kdy daná fyzická osoba má osobní vazby v jiné zemi, než vazby profesní. Jednoznačně se stanoví, že v takovém případě jsou rozhodující osobní vazby.

§ 4 odst. 1 písm. j)

Zavádí se nová definice sídla, která se vztahuje na všechny osoby povinné k dani (narozdíl od dosavadního zákona, který sídlo spojoval pouze s právnickou osobou a u fyzické osoby povinné k dani se namísto sídla používalo místo podnikání). Nově je pro určení sídla u osoby povinné k dani rozhodujícím faktorem místo jejího vedení, které je v definici dále upřesněno. V případě fyzické osoby povinné k dani může nastat situace, kdy nelze místo vedení dle této

definice určit. V takovém případě se za sídlo u této osoby považuje místo jejího pobytu, obdobně jako tomu bylo v dosavadním zákoně u místa podnikání. Definice místa podnikání se v souvislosti se zavedením této definice stává nadbytečnou a zrušuje se.

Tato změna byla provedena v souvislosti s prováděcím nařízením Rady (EU) č. 282/2011, který v článku 10 definuje sídlo ekonomické činnosti osoby povinné k dani pro účely článků 44 a 45 směrnice o DPH (tedy pro účely základního pravidla pro místo plnění u služeb). Z důvodu jednoznačnosti a právní jistoty byla tato definice použita pro celý zákon o DPH, aby nedocházelo k situacím, kdy by jediná osoba povinná k dani měla různá sídla pro účely různých ustanovení zákona.

Sídlo u osoby nepovinné k dani nadále zůstává nedefinováno.

§ 4 odst. 1 písm. k)

Do vymezení pojmu „provozovna“ se promítají změny ve smyslu čl. 11 a 53 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011, a to v § 4 odst. 1 písm. k) a v § 9 odst. 1.

Prováděcí nařízení v podstatě rozlišuje 2 typy provozoven, a to pro různé účely - provozovnu poskytovatele plnění a provozovnu příjemce plnění. Provozovnu poskytovatele plnění prováděcí nařízení vymezuje v čl. 11 odst. 2 a čl. 53 pro účely určitých pravidel pro stanovení místa plnění u služeb a pro účely určení osoby povinné přiznat daň u přeshraničních plnění. Provozovnu příjemce plnění prováděcí nařízení definuje v článku 11 odst. 1 pro účely základního pravidla pro stanovení místa plnění u služeb poskytnutých provozovně osoby povinné k dani.

Z důvodů zjednodušení a právní jistoty se pro účely celého zákona o DPH definuje v základních pojmech v § 4 odst. 1 písm. k) provozovna jakožto provozovna poskytovatele plnění. Pro provozovnu příjemce služby se zavádí speciální úprava v § 9 odst. 1, a to jen pro účely stanovení místa plnění v případě služeb poskytnutých provozovně osoby povinné k dani (podrobněji viz odůvodnění k tomuto bodu).

Definice provozovny vychází z pojmu „organizační složka osoby povinné k dani“. Tento pojem byl zvolen navzdory tomu, že bude možná mylně považován za organizační složku podniku, kterou v § 7 definuje obchodní zákoník. Mezi tyto dva pojmy však nelze klást rovnítko.

Pro vyjasnění, co je onou organizační složkou osoby povinné k dani myšleno, lze vyjít zejména z obchodního zákoníku, dále pak z živnostenského zákona. Obchodní zákoník definuje v § 7 organizační složku podniku jako odštěpný závod, jinou organizační složku podniku nebo provozovnu. Provozovna se, na rozdíl od odštěpného závodu a jiné organizační složky podniku ve smyslu § 7 odst. 2 obchodního zákoníku, nezapisuje do obchodního rejstříku (srov. usnesení VS Praha 7 Cmo 384/2000 ve vazbě na platné znění § 38f odst. 1 obchodního zákoníku). V návaznosti na úpravu v obchodním zákoníku je pod pojmem organizační složka osoby povinné k dani nutno chápat i provozovnu, jejíž úprava je obsažena v § 17 živnostenského zákona. Údaje o této provozovně jsou součástí povinných náležitostí zapisovaných do živnostenského rejstříku. Vše zde zmíněné se pod pojmem organizační složka osoby povinné k dani nachází.

Pro definici provozovny pro účely zákona o dani z přidané hodnoty je použito pojmu organizační složka osoby povinné k dani právě proto, že provozovna pro účely zákona o dani z přidané hodnoty je širším pojmem než provozovna zakotvena v obchodním zákoníku. Provozovnou podle zákona o dani z přidané hodnoty jsou tak veškeré organizační složky, tj. ty, které se do rejstříků zapisují (např. odštěpný závod), ale také ty, které se nezapisují.

Obdobně jako doposud musí organizační složka osoby povinné k dani splňovat určité podmínky, aby mohla být pro účely zákona o DPH považována za provozovnu - musí se vyznačovat dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských (personálních) a technických zdrojů. Tyto podmínky vyplývají z ustálené judikatury Soudního dvora EU a převzalo je prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

Ke změně dále dochází ve vymezení uskutečňovaných činností. Nadále se již provozovna nedefinuje v obecné vazbě na uskutečňování ekonomické činnosti, ale ve vazbě na uskutečňování plnění (dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby).

K bodu 7 (§ 4 odst. 1 písm. n) a o))

§ 4 odst. 1 písm. n)

Pro účely zjednodušení a konzistentnosti textu zákona se zavádí nový pojem „osoba neusazená v tuzemsku“, který se následně používá ve všech ustanoveních zákona, které souvisí s poskytováním přeshraničních služeb nebo určitých dodání zboží do tuzemska (dodání zboží s instalací nebo montáží a dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi).

Pojem „osoba neusazená v tuzemsku“ zahrnuje právnickou nebo fyzickou osobu povinnou k dani, která nemá sídlo v tuzemsku. Skutečnost, že taková osoba má v tuzemsku provozovnu, se pro posouzení této osoby za osobou neusazenou zkoumá ve vazbě na příslušné poskytnuté zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku. Jestliže se provozovna, kterou tato osoba má v tuzemsku, daného plnění neúčastní, považuje se za osobu neusazenou k dani v tuzemsku.

Vymezení osoby neusazené v tuzemsku vychází z čl. 192a směrnice o DPH a článků 53 a 54 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

V dosavadním znění zákona se obdobné vymezení používalo v § 108 ve vztahu k určení osob povinných přiznat daň z některých přeshraničních plnění.

§ 4 odst. 1 písm. o)

V návaznosti na změny v § 2 a 2a a některých dalších ustanovení zákona se zavádí nový pojem „osvobozená osoba“. Jedná se o osoby povinné k dani, které podléhají v jiném členském státě zvláštnímu režimu osvobození pro malé podniky, který je obsažený v člancích 282 až 292 směrnice o DPH. Definice se vztahuje pouze na režim osvobození od daně, obdobný jako v § 6 dosavadního zákona o DPH, nikoliv na režim odstupňované úlevy, který je v těchto člancích také umožněn.

K bodu 8 (§ 4 odst. 3 písm. a))

Zpřesňuje se definice pojmu dopravní prostředek v návaznosti na čl. 38 přímo použitelného prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

K bodu 9 (§ 4 odst. 3 písm. d) bod 2)

Legislativně technická úprava spočívající v přesunu slova „nebo“ na konec předposledního bodu v písmenu, tj. zrušení v bodu 2 a doplnění v bodu 3.

K bodu 10 (§ 4 odst. 3 písm. d) bod 3)

Legislativně technická úprava – viz předchozí bod.

K bodu 11 (§ 4 odst. 3 písm. i) až k)

§ 4 odst. 3 písm. i)

Legislativně technická úprava. Vklad podniku nebyl dosud v zákoně vymezen v základních pojmech, proto mohl být nejednoznačně vykládán v textu příslušných ustanoveních zákona, která tento pojem používají. Jinými slovy se z důvodu jednoznačnosti do zákona doplňuje základní pojem, co se rozumí vkladem podniku (podobně jako je v současném znění zákona v § 4 odst. 3 písm. h) vymezen prodej podniku). Tato úprava se dále promítá i v dalších příslušných ustanoveních zákona.

§ 4 odst. 3 písm. j)

Pro účely zjednodušení a sjednocení souvisejících formulací se v základních pojmech vymezuje pojem „dodání zboží s instalací nebo montáží“. Jde o specifické dodání zboží, jehož charakteristickým rysem je, že montáž nebo instalaci dodávaného zboží provádí dodavatel nebo jím zmocněná třetí osoba. Na přeshraniční dodání zboží s instalací nebo montáží se vztahují zvláštní pravidla a tento pojem se dále v textu zákona používá v řadě ustanovení.

V dosavadním textu zákona se při popisu dodání tohoto specifického zboží používala různá vyjádření. Podrobný popis je např. v § 7 odst. 3 („dodání zboží spojeno s jeho instalací nebo montáží osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou“) nebo v § 13 odst. 7 písm. a) („dodání zboží spojené s instalací nebo montáží plátcem, který zboží dodává, nebo jím zmocněnou třetí osobou v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží“). Stručné vyjádření „dodání zboží s instalací nebo montáží“ je uvedeno např. v § 24, 31, 32, 33, 94, nebo 108.

Na zavedení této definice dále navazují legislativně technické úpravy v § 7 odst. 3 a § 13 odst. 7 písm. a).

§ 4 odst. 3 písm. k)

Pro účely zjednodušení formulací se v základních pojmech definuje pojem „dodání zboží soustavami nebo sítěmi“. Zahrnuje dodání určitých komodit zboží se specifickým způsobem přepravy: dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy v EU a sítí k ní připojených a dále dodání elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi (přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropského společenství anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené). Na tato dodání zboží se specifickým způsobem přepravy se obdobně jako na dodání zboží s instalací a montáží vztahují zvláštní pravidla.

V dosavadním textu zákona byla pro tato dodání zavedena legislativní zkratka „dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi“ v § 7a.

K bodu 12 (§ 4 odst. 4)

Úprava textu má za cíl implementovat změny v článku 91 směrnice o DPH, který byl změněn směrnicí 2010/45/EU. Nově je umožněno použít pro přepočten nejen kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, ale také poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou.

Oproti původnímu znění textu nedošlo k žádným jiným věcným změnám. Z legislativně technických důvodů a pro lepší přehlednost nový text obsahuje pouze obecná pravidla, nikoliv specifické odchylky, kdy se použije jiný způsob přepočtu (např. §38, § 71b))

K bodu 13 (§ 4a)

V souvislosti se změnami v registraci byl zaveden nový § 4a, který obsahuje definici obratu pro účely zákona o DPH. Tato definice byla dříve obsažena v § 6 upravujícím osoby osvobozené od uplatňování daně, avšak používá se i pro jiné účely než pouze povinnost registrace u osob povinných k dani se sídlem v tuzemsku (např. určení zdaňovacího období).

Navíc se přímo do této definice z důvodu vyjasnění a lepší přehlednosti přesunulo pravidlo o výpočtu obratu účastníka sdružení, které bylo obsaženo v dosavadním § 94 odst. 2 písm. a). Cílem této změny je zdůraznit, že se nejedná o specifický titul registrace, ale pouze o specifický postup výpočtu samotného obratu u osob, které jsou účastníky sdružení.

Pojem osoba osvobozená od uplatňování daně se již v zákoně nadále nevyskytuje, neboť text dosavadního § 6, který tyto osoby upravoval, byl ze zákona vypuštěn. Věcně se totiž jedná o osoby povinné k dani se sídlem v tuzemsku, které nejsou plátcem. Takto jsou také nově tyto osoby označovány (např. § 2a odst. 2 písm. b) bod 1.).

Cílem těchto úprav bylo pouze dosažení logičtější struktury, a tím i lepší přehlednosti zákona. Nedošlo zde k žádným věcným změnám.

K bodu 14 (§ 5a odst. 1)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zavedením nové definice sídla a se zrušením definice místa podnikání (viz bod 7).

K bodu 15 (§ 5b odst. 1, § 83 odst. 3)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zavedením nové definice sídla a se zrušením definice místa podnikání (viz bod 7).

K bodu 16 (skupinový nadpis k § 6 až 6f)

Legislativně technická úprava pro zavedení skupinového nadpisu.

Dále se je jedná o to, že dosavadní text § 6 byl nahrazen prvním z paragrafů, který se týká vzniku „plátcovství“ (viz bod 17 a 18). Z dosavadního textu § 6 byla zachována pouze definice obratu, která byla s určitými drobnými úpravami přesunuta do nového § 4a (viz bod 13). Odstavec 1 o osobě osvobozené od uplatňování daně byl vypuštěn bez náhrady, neboť se

věcně jedná o osobu povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem. Při překročení obratu 1 milion Kč se tato osoba stává plátcem podle nového znění § 6 odst. 1.

K bodu 17 (§ 6)

Obecně ke změnám v plátcovství:

Záměrem základní změny v oblasti správy daně v tuzemsku je snížení zbytečně nadměrné administrativní zátěže jak pro podnikatelskou sféru tak i pro správce daně.

Cílem této úpravy je

a) zjednodušení a větší přehlednost stávajícího systému „plátcovství“, které bylo doposud v případě překročení obratu založeno a vázáno pouze na podmínku registrace osoby povinné k dani (dále jen „OPD“). Z tohoto důvodu je nově stanovení registrační povinnosti v souladu s návazností na daňový řád podle § 125 – 131 DŘ a s předmětnou judikaturou ESD (např. C-438/09 Dankowski) otázkou pouze evidenční, nikoliv rozhodující pro plnění povinností a uplatnění práv plátce. Pokud tedy OPD překročí stanovený obrat a nesplní svou registrační povinnost, bude zaregistrována zpětně. Za pozdní podání daňového přiznání a úhradu daně vzniknou plátcům sankce podle DŘ (§ 250 DŘ). Tímto odpadá složitá ustanovení § 98 – Stanovení daně při nesplnění registrační povinnosti, které v praxi často činilo problémy a v návaznosti na uvedené se zrušuje.

b) zjednodušení v tom slova smyslu, že se nově, v některých případech, OPD nestává plátcem, ale je pouze identifikovanou osobou, stejně tak jako právnická osoba nepovinná k dani. Tato identifikovaná osoba má ve srovnání s plátcem pouze určité (omezené) povinnosti.

Na základě výše uvedeného se do zákona nově zavádí pojem „**identifikovaná osoba**“ (viz výše „obecná část“). Zavedením tohoto konceptu přináší novela příznivý dopad zejména v tom, že osoby, kterým vznikne povinnost přiznat daň u přeshraničních plnění (při pořízení zboží z jiného členského státu nebo přijetí přeshraniční služby) nebo povinnost vykázat poskytnutí přeshraničních služeb s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, již nebudou mít povinnost se z tohoto titulu registrovat jako „plnohodnotní“ plátcem. Identifikovanou osobou se může stát i právnická osoba nepovinná k dani, a to za obdobných podmínek jako ty, za kterých se dle dosavadního zákona mohla stát osobou identifikovanou k dani.

V případě tuzemských plnění tak budou mít osoby povinné k dani se sídlem v tuzemsku, které budou identifikovanou osobou, možnost nadále vystupovat v postavení osoby osvobozené od uplatňování daně. Jinak řečeno, nebudou mít povinnost u tuzemských plnění uplatňovat daň, ale nebudou mít ani nárok na odpočet daně.

Z důvodu logičtější koncepce zákona byl současný § 94 a § 96 přesunut do úvodních ustanovení zákona a z hlediska větší srozumitelnosti jak pro podnikatele, tak i pro správce daně, rozdělen podle jednotlivých důvodů, kdy se OPD stává plátcem, na jednotlivé paragrafy. Jinými slovy se jedná o vymezení případů, kdy se OPD stávají plátcem, a to do § 6 až 6f a vymezení případů, kdy se OPD nebo právnická osoba nepovinná k dani stávají identifikovanou osobou do § 6g až 6i.

V této souvislosti je potřeba jen upozornit, aby se nový pojem „identifikovaná osoba“ nepletl s dosud používaným pojmem „osoba identifikovaná k dani“. Tato „osoba identifikovaná k dani“ se stává „podmnožinou“ identifikovaných osob a jako takový pojem „osoba identifikovaná k dani“ je v zákoně zrušen.

Výše uvedené změny se promítají do dalších, s touto úpravou souvisejících ustanovení zákona (§§ 93a až 108). Pro větší jasnost a přehlednost ve většině ustanovení, týkajících se správy daně, jde jen o legislativně technickou úpravu (nenastávají věcné změny). Jedná se pouze o cílené zjednodušení textu.

Odstavec 1:

OPD se sídlem v tuzemsku, která uskutečňovala pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně a začne uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, se stává plátcem podle odst. 2, pokud celkový obrat přesáhne limit stanovený v § 6 odst. 1.

Odstavec 2:

Nově se stává OPD podle odstavce 1 plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat. Tato lhůta je zachována s cílem, aby OPD byla ponechána možnost „na přípravu“ stát se plátcem (software, vystavování daňových dokladů, možnost správce daně prověřit údaje).

OPD se sídlem v tuzemsku, která uskutečňovala pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, jejíž obrat přesáhl limit stanovený v § 6 odst. 1, a která začne uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, se stává plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uskutečnila toto plnění.

K bodu 18 (§ 6a až 6i)

Obecné zdůvodnění k plátcovství v předchozím bodu se vztahuje i na ustanovení § 6a až 6i.

§ 6a (původní § 94 odst. 2 písm. b) a c))

Dochází ke zjednodušení textu, ale i k věcné změně. Nově se umožňuje, aby se členem sdružení stala i osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, za podmínek stanovených v tomto odstavci. Slova „zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně“ nahrazena slovy „plnění s nárokem na odpočet daně“, který je běžně používaným pojmem. Tato plnění obsahují i plnění s místem plnění mimo tuzemsko.

Z důvodu vyjasnění a lepší přehlednosti byl v souvislosti se změnami v registraci výpočet obratu účastníka sdružení přesunut z § 94 odst. 2 písm. a) do § 4a odst. 3. Cílem této změny je zdůraznit, že se nejedná o specifický titul registrace, ale pouze o specifický postup výpočtu samotného obratu u osob, které jsou účastníky sdružení. Nejedná se o věcnou změnu (viz komentář k § 4a).

§ 6b (původní § 94 odst. 3)

Odstavec 1:

Legislativně technická úprava, nabytí majetku na základě rozhodnutí o privatizaci (dříve § 94 odst. 3). Nově je odkaz na zvláštní předpis⁶³⁾ nahrazen příslušným zněním tohoto zákona. Další změna je z důvodu zavedení definice „vklad podniku“ (viz § 4 odst. 3 písm. i)).

Odstavec 2 a 3:

V zákoně bylo třeba zohlednit i rozdělení společnosti nebo družstva odštěpením, kdy je převáděno jmění, ale společnost nebo družstvo nezaniká. Rovněž je odkaz na zvláštní předpis⁶⁴⁾ nahrazen příslušným zněním tohoto zákona.

§ 6c

Odstavec 1 (původní § 94 odst. 12):

Dochází k věcné změně. Do tohoto odstavce se nejen přesouvá původní text znění § 94 odst. 12, ale doplňuje se zasilání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku.

Odstavec 2 (původní § 94 odst. 13, odst. 14, odst. 17):

Text tohoto odstavce je konzistentní s formulacemi v jiných ustanoveních zákona o DPH včetně § 108 a je v souladu s koncepcí § 72 a navazujícími.

Z důvodu zjednodušení textu bylo znění původního odstavce 13 a 17 § 94 podřazeno pod odstavec 2.

Podle původního § 94 odst. 13 se doposud byla povinna registrovat za plátce osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku za podmínek stanovených v tomto ustanovení. Okruh těchto osob se rozšiřuje na všechny osoby povinné k dani.

Původní § 94 odst. 14 je podřazen pod odstavec 2, protože se provozovnou rozumí ta provozovna, která uskutečňuje zdanitelná plnění. Plnění uskutečněné touto provozovnou je současně obsaženo v tomto novém odstavci 2. V odstavci 2 je vlastně zahrnut text původního odstavce 14.

Původní § 94 odst. 16 (týkající se § 92a) byl úmyslně z novely vypuštěn. Registrace těchto osob byla z opatrnosti zavedena do § 94 v r. 2005 v souvislosti se zavedením nového režimu uplatnění DPH při dodání zlata podle § 92a (více méně byla to pojistka).

V současné době se tato povinnost osob ukázala v zákoně jako nadbytečná.

Původní § 94 odst. 17 je podřazen pod odstavec 2. Místo plnění v případě zasilání je dáno obecně (viz dále komentář k § 8).

Odstavec 3

Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou a uskuteční dodání zboží podle § 64 tohoto zákona, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

Registrace při dovozu zboží podle § 71g (celní režim „42“) je řešena dobrovolnou registrací (viz § 6f odst. 2).

§ 6d (původní § 94 odst. 20)

Legislativně technická změna provedená v souvislosti se změnami v registraci, přeformulace tohoto ustanovení zákona z důvodu větší srozumitelnosti.

Je-li část osoby povinné k dani (v daném případě např. sídlo) ve skupině, uskutečňuje její provozovna umístěná mimo tuzemsko plnění vůči skupině, bez ohledu na to, kterému členovi

skupiny je služba poskytnuta (jedno zda zřizovateli či jinému členovi). Zdanitelné plnění mezi provozovnou člena skupiny umístěnou mimo tuzemsko a skupinou (členem skupiny, který je zřizovatelem dané provozovny) nastane, jsou-li naplněny znaky zdanitelného plnění (právní vztah, reciproční plnění, přímé spojení mezi poskytnutou službou a obdrženou úplatou).

V případech, kdy služba poskytnutá zahraniční částí společnosti bude fakturována a poskytnuta jinému členovi prostřednictvím její provozovny ve skupině, přičemž poskytnutí služby nebude relevantní provozovně přiřadit (jako při vykázání dvou plnění, a to 1. vnitropodnikového a 2. vnitroskupinového, jejichž charakter provozovna fakticky nezmění), je služba poskytnutá zahraniční částí společnosti předmětem daně.

§ 6e (původní § 94 odst. 5)

Legislativně technická změna provedená v souvislosti se změnami v registraci. Uskutečňování ekonomické činnosti je v zákoně o DPH širší pojem než „podnikání“. I když toto ustanovení nezahrnuje správce dědictví, dá se říci, že správce dědictví nepodniká svým jménem, ale svým jménem vybírá daň. Aplikace § 239 odst. 3 DŘ je postačující.

§ 6f (původní § 94 odst. 18 s odkazem na § 95 odst. 7 a 8)

Odstavec 1:

Jedná se o dobrovolnou registraci OPD se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat (tj. přípravná fáze) plnění s nárokem na odpočet daně (původní § 95 odst. 7).

Odstavec 2:

Jedná se o dobrovolnou registraci OPD, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat (tj. přípravná fáze) plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku (původní § 95 odst. 8).

Ustanovení odstavce 1 se týká jak OPD se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která překročila limit stanovený v § 6 odst. 1, ale která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, ale do budoucna se chystá, že bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, tak OPD, která se rozhodne uplatňovat daň u nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor podle § 56.

Tyto OPD se stávají plátcem dnem oznámení rozhodnutí, kterým tuto osobu správce daně zaregistruje. Oznámení rozhodnutí je nutno chápat v duchu § 101 odst. 4 ve spojení v odst. 5 daňového řádu jako okamžik, kdy se příjemce rozhodnutí s ním seznámí. Typicky jde o doručení tohoto rozhodnutí osobě povinné k dani.

Tento nový systém dále předpokládá, že osoba povinná k dani, která se bude chtít dobrovolně registrovat, si již nebude moct určit, od kterého dne chce být plátcem. Není dán důvod pro proluku delší, než je doba, kterou má správce daně pro rozhodnutí o registraci (30 dnů) a pro dobu doručení (maximálně 10 dnů). Budoucí plátce by neměl mít problém s tím, aby přihlášku k registraci podal až v době, kdy se plátcem chce skutečně stát.

Ani v tomto systému není vyloučeno, aby se plátcem stal prakticky okamžitě, neboť není nic jednoduššího, než podat přihlášku na podatelně správce daně, který, pokud nebude mít nějaké pochybnosti, obratem vydá rozhodnutí o registraci. Tím je celý proces završen.

Velkou výhodou tohoto nového systému je skutečnost, že zde nedochází ke správní diskreci v tom smyslu, že správce daně nemusí odůvodňovat rozhodnutí v případě, že se odchýlí od data, které si osoba povinná k dani v přihlášce k registraci uvede.

Identifikované osoby

Jedná se o osobu povinnou k dani a o právnickou osobu nepovinnou k dani, kterým je přiděleno identifikační číslo pro účely DPH a která mají ve srovnání s plátcem pouze určité (omezené) povinnosti. Jedná se o věcnou změnu a zjednodušení původního znění zákona (viz obecná část důvodové zprávy)

§ 6g (původní § 94 odst. 6, 7 a 15 a § 96)

V dosavadním zákoně platilo, že pokud osoba povinná k dani uskutečnila pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně, stala se plátcem (§ 94 odst. 6, 7, a 15). Nově se z těchto osob stanou pouze identifikované osoby, stejně jako z právnické osoby nepovinné k dani, která by se dle dosavadního zákona stala osobou identifikovanou k dani.

Jedná se návaznost na § 2 odst. 1 písm. c) a § 2a, které určují, za jakých podmínek je pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně. U osob uvedených v § 2a odst. 2 písm. b) se toto ustanovení tedy použije pouze v případě pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, pořízení nového dopravního prostředku a dále ostatní pořízení zboží v případě, že celková hodnota pořízení přesáhne v kalendářním roce částku 326 000 Kč nebo v případě, že tato osoba využije možnost volby zdanění uvedenou v § 2a odst. 5. Oproti tomu osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou (viz definice v § 4 odst. 1 písm. o)) a není plátcem v tuzemsku, se při splnění podmínek stanovených v § 2 odst. 1 písm. c) stane identifikovanou osobou již ode dne prvního pořízení (neboť se na ni nevztahuje § 2a, a všechna její pořízení podle § 2 odst. 1 písm. c) jsou proto předmětem daně).

Výjimkou je zboží pořízené prostřední osobou v rámci třístranného obchodu podle § 17.

§ 6h (původní § 94 odst. 8, 9, 10)

Identifikovanou osobou se stává OPD, které bylo osobou neusazenou v tuzemsku poskytnuto zdanitelné plnění jako např. poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku (§ 9 odst. 1 nebo § 10 až 10d) nebo dodáno zboží s instalací nebo montáží (§ 7 odst. 3) nebo dodáno zboží soustavami nebo sítěmi s místem plnění v tuzemsku (§ 7a).

§ 6i (původní § 94 odst. 11)

Identifikovaná osoba je také OPD, která poskytuje služby s místem plnění do jiného členského státu podle § 9 odst. 1, s výjimkou služeb, které jsou v jiném členském státě osvobozené od daně (článek 262 písm. c) směrnice o DPH). Tato osoba má povinnost podat kromě daňového přiznání i souhrnné hlášení.

K bodu 19 (§ 7 odst. 3)

Legislativně technická úprava navazující na zavedení definice dodání zboží s instalací nebo montáží v § 4 odst. 3 písm. j).

K bodu 20 (§ 7a odst. 1)

Legislativně technická úprava navazující na zavedení definice dodání zboží soustavami nebo sítěmi v § 4 odst. 3 písm. k).

K bodu 21 (§ 7a odst. 3)

V textu se promítá legislativně technická úprava navazující na zavedení definice dodání zboží soustavami nebo sítěmi v § 4 odst. 3 písm. k). Dále se v souvislosti s novými definicemi místa pobytu a sídla (v § 4 odst. 1 písm. i) a j)) vypouští pro nadbytečnost řešení pro případ, kdy odběratel – fyzická osoba nemá sídlo, protože tato podmínka je již obsažena v definici sídla.

K bodu 22 (§ 8)

V souvislosti s novými pravidly pro registraci plátce a koncepci pořízení zboží dochází k úpravě veškerých pravidel stanovených pro uplatňování daně při zasílání zboží. Ve většině případů jde o změny formální spočívající ve sjednocení terminologie a systémových vazeb jednotlivých ustanovení, jejichž cílem je jednoznačnější úprava.

V § 8 se vymezují specifická pravidla pro stanovení místa plnění při zasílání zboží. Základní principy těchto pravidel se nemění. Pravidla se uplatní jak při zasílání zboží z tuzemska do jiného členského státu, tak při zasílání zboží do tuzemska. Místo plnění při zasílání zboží se určuje v závislosti na hodnotě zboží zasílaného daným dodavatelem do jednotlivých členských států.

Do § 8 se z důvodu lepší přehlednosti a konzistentnosti úpravy přesouvá definice zasílání zboží, která je v dosavadním znění zákona obsažena samostatně v § 18 odst. 1.

V odstavci 1 je uvedeno výchozí pravidlo, podle kterého je místem plnění, a tím členským státem zdanění, při zasílání zboží členský stát, do kterého se zboží přepravuje (členský stát ukončení přepravy).

V odstavci 2 se stanoví výjimka z výchozího pravidla, podle které místo plnění spadá do členského státu, ze kterého se zboží přepravuje (členský stát zahájení přepravy), jestliže hodnota zboží zaslaného do jiného členského státu za kalendářní rok nepřekročí určitou částku stanovenou tímto členským státem.

Jestliže celková hodnota zboží zaslaného do daného členského státu nepřekročí v příslušném kalendářním roce stanovený limit a tento limit nebyl překročen ani v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce, je místem plnění členský stát, ze kterého se zboží zasílá. Jestliže celková hodnota zboží zaslaného do daného členského státu v průběhu kalendářního roku překročí tento limit, uplatní se výchozí pravidlo, tj. místem plnění je členský stát, do kterého se zboží zasílá.

Výjimka podle odstavce 2 se nevztahuje na zasílání zboží, které je předmětem spotřební daně. U tohoto zboží je místem plnění vždy členský stát, do kterého se zasílá.

Do textu zákona nebyla začleněna některá prováděcí opatření, která jsou v čl. 14 přímo použitelného prováděcího nařízení Rady (EU) č.282/2011, a která vymezují podrobný postup při překročení limitu v průběhu kalendářního roku. Stanoví, že při překročení limitu se pravidlo pro stanovení místa plnění mění u dodání zboží, kterým byl překročen limit, a dále u všech následujících dodání uskutečněných v průběhu příslušného kalendářního roku a bezprostředně následujícího kalendářního roku.

Částky prahových hodnot pro účely zasílání zboží (v úrovni bez daně), si stanovily jednotlivé členské státy, pohybují se v rozmezí od 35 000 EUR do 100 tis. EUR nebo jejich ekvivalentu v národních měnách. Informativní přehled těchto částek je uveden v Pokynech pro vyplňování příznání k DPH. Částka prahové hodnoty pro zasílání zboží do tuzemska je stanovena ve výši 1 140 000 Kč. V dosavadním znění zákona byla tato částka stanovena v § 94 odst. 17 pro účely povinnosti registrace.

V odstavci 3 se stanoví možnost volby pro osobu, která zasílá zboží, postupovat při stanovení místa plnění vždy podle výchozího pravidla, tj. i v případě, že hodnota zaslaného zboží nepřekročila stanovené limity. Jestliže této volby využije, je povinna se jí řídit minimálně do konce následujícího kalendářního roku.

V odstavci 4 se definuje pojem „zasílání zboží“. Zasílání zboží je zvláštní kategorií dodání zboží mezi členskými státy, jehož specifickými rysy jsou způsob přepravy zboží (zajišťuje dodavatel nebo jím pověřená osoba, ne odběratel) a skutečnost, že odběrateli nevznikne daňová povinnost z titulu pořízení zboží z jiného členského státu. Podle pravidel pro zasílání zboží tedy nelze postupovat, jestliže například při zasílání zboží z tuzemska do jiného členského státu je dodavatelem plátce a odběratelem osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v souvislosti s tímto dodáním předloží identifikační číslo pro účely DPH přidělené členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Typickým příkladem zasílání zboží je prodej zboží prostřednictvím internetu občanům do jiného členského státu, kdy dodavatel zašle zboží poštou.

Z působnosti pravidel pro zasílání zboží se dále explicitně vyjmají některá zvláštní dodání zboží, na která se vztahují jiná specifická pravidla pro uplatňování DPH: nový dopravní prostředek (zvláštní úprava podle § 19 zákona), zboží s instalací nebo montáží (zvláštní úprava podle § 7 odst. 3 zákona, § 13) a zboží, které je dodáváno v rámci zvláštního režimu zdanění ziskové přírážky.

V odstavci 5 se vymezují pravidla pro případ dovozu zboží a následného dodání do jiného členského státu, tj. pro případ, kdy přeprava nebo odeslání začíná fakticky již ve třetí zemi. I v tomto případě se dané dodání zboží mezi členskými státy považuje při splnění ostatních podmínek za zasílání zboží, a to z členského státu dovozu zboží.

K bodu 23 (§ 9 odst. 1 a 2, § 46 odst. 1 písm. a) a c), § 46 odst. 2 písm. a) a c), § 80 odst. 6 písm. a), § 81 odst. 3, § 81 odst. 5 písm. a) a c), § 82a odst. 5 písm. b), c) a i) bodě 2, § 83 odst. 3, § 84 odst. 3 písm. a), § 85 odst. 10 písm. a), § 86 odst. 8 písm. a) a § 89 odst. 4)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zavedením nové definice sídla a se zrušením definice místa podnikání (viz bod 7).

K bodu 24 (§ 9 odst. 1)

Z důvodu právní jistoty se do textu zákona zavádí speciální úprava pro vymezení provozovny pro účely stanovení místa plnění v případě služeb poskytnutých osobě povinné k dani (tzv. *B2B* služby), na které se vztahuje základní pravidlo, která vyplývá čl. 11 odst. 1 přímo účinného prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

Tato provozovna příjemce služby se na rozdíl od obecné definice provozovny obsažené v § 4 odst. 1 písm. k) vymezuje v širším rozsahu, a to ve vazbě na dostatečnou stálost a vhodné personální a technické zdroje, což jí umožňuje přijímat a využívat služby, které jí jsou poskytnuty pro její potřebu.

Ve srovnání s úpravou platnou před účinností prováděcího nařízení, tj. před 1. 7. 2011, se pro tyto účely nevyžaduje splnění podmínky uskutečňování plnění touto provozovnou. Vymezení provozovny pro tyto případy proto splňuje i provozovna, která pouze přijímá služby a využívá je pro svou potřebu. Znamená to, že v důsledku nové definice provozovny přijímající služby v prováděcím nařízení se rozšířila působnost základního pravidla pro stanovení místa plnění u služeb poskytnutých osobám povinným k dani, podle kterého se místo plnění řídí místem umístění provozovny.

Jestliže osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, má v tuzemsku organizační složku splňující podmínky pro provozovnu přijímající služby a této organizační složce je poskytnuta osobou neusazenou v tuzemsku přeshraniční služba spadající do působnosti základního pravidla, je nutné při posuzování místa plnění postupovat podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona, v důsledku čehož místo plnění u této služby případně do tuzemska. Současně jsou splněny podmínky pro povinnost registrace (identifikované osoby) podle § 6h zákona o DPH (podle zákona o DPH ve znění platném do účinnosti této novely povinnost registrace plátce podle § 94 odst. 8).

Obdobně se postupuje při stanovení místa plnění podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona o DPH v případě, kdy takové organizační složce poskytuje službu podle základního pravidla plátce, který má sídlo, popř. provozovnu, ze které službu poskytuje, v tuzemsku. Rovněž v tomto případě je místo plnění v tuzemsku a plátce poskytující službu je povinen uplatnit na poskytnutí služby českou DPH.

K bodu 25 (§ 9 odst. 3 písm. b))

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na nový koncept identifikované osoby (§ 6g až 6i).

K bodu 26 (§ 10d)

Do pravidel pro stanovení místa plnění u nájmu dopravního prostředku se provádí změny směrnice o DPH, konkrétně příslušná ustanovení článku 4 směrnice 2008/8/ES, kterou se mění směrnice 2006/112/ES s účinností od 1. 1. 2013. Ve specifických pravidlech se dále zpřesňují některé formulace, a to v návaznosti na přímo použitelné prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011.

Podle dosavadní úpravy se na oblast služeb spočívajících v nájmu dopravního prostředku vztahovalo specifické pravidlo podle § 10d v případě krátkodobého nájmu dopravního prostředku a podle § 10j pravidlo skutečného užití v případě nájmu (jak krátkodobého, tak dlouhodobého) dopravního prostředku poskytovaného ze / do třetí země. Věcné změny

ve specifických pravidlech pro stanovení místa plnění u těchto služeb si vyžádaly přestrukturování § 10d a zrušení § 10j.

Specifické pravidlo týkající se krátkodobého nájmu dopravního prostředku, včetně vymezení tohoto pojmu, je obsaženo v § 10d odstavci 1 bez věcných změn. Krátkodobý nájem se bude i nadále zdaňovat v místě, kde je dopravní prostředek skutečně dán zákazníkovi k dispozici.

Ve srovnání s předchozí úpravou dochází ke zpřesnění formulace vymezení místa, kde je dopravní prostředek „skutečně zákazníkovi dán k dispozici“ (ve smyslu čl. 56 odst. 1 směrnice o DPH). Předchozí úprava obsažená v § 10d odst. 2 toto místo vymezovala jako místo, kde je dopravní prostředek „skutečně předán zákazníkovi do držení nebo užívání“. V návaznosti na článek 40 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 se toto místo nově definuje jako místo, kde „osoba (,které je služba poskytována) dopravní prostředek fyzicky přebírá“.

Beze změny zůstává vymezení pojmu „krátkodobý nájem dopravního prostředku“. Rozumí se jím nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu ne delší než 30 dní, u lodí je tato lhůta prodloužena na 90 dní.

K podstatné věcné změně dochází u dlouhodobého (jiného než krátkodobého) nájmu dopravního prostředku poskytovaného osobě nepovinné k dani. Doposud se místo plnění u tohoto typu nájmu stanovilo podle základního pravidla, tj. podle sídla poskytovatele služby nebo umístění provozovny, jestliže byl nájem poskytován jejím prostřednictvím. Nově se na tento nájem vztahují specifická pravidla, přičemž v rámci těchto pravidel se stanoví další výjimka pro (dlouhodobý) nájem rekreační lodí. Z důvodu zjednodušení aplikace v praxi se nová pravidla ohledně dlouhodobého nájmu dopravního prostředku poskytnutého osobě nepovinné k dani promítají v novele zákona ve dvou odstavcích, zvláště pro rekreační loď v odstavci 3 a zvláště pro ostatní dopravní prostředky v odstavci 2.

Podle nového specifického pravidla stanoveného v odstavci 2 se místo plnění u dlouhodobého nájmu dopravního prostředku poskytnutého osobě nepovinné k dani určí podle místa, kde má příjemce služby sídlo nebo místo pobytu. Vzhledem k tomu, že dlouhodobý nájem dopravního prostředku poskytnutý osobě povinné k dani spadá do působnosti základního pravidla stanoveného v § 9 odst. 1, tj. místo plnění se rovněž určí podle usazení příjemce služby, dochází u tohoto typu nájmu ke sjednocení pravidel pro všechny osoby.

V odstavci 3 je zahrnuta výjimka, která se uplatňuje v případě dlouhodobého nájmu rekreační lodí poskytnutého osobě nepovinné k dani. U tohoto typu nájmu je nutné zkoumat, zda poskytovatel služby (pronajímatel) má v místě, ve kterém je loď převzata, sídlo nebo provozovnu. Jestliže je tato podmínka splněna, je místem plnění místo fyzického převzetí lodí. Není-li splněna, místo plnění se stanoví obdobně jako u ostatních dopravních prostředků podle místa usazení příjemce služby (místa, kde má příjemce služby sídlo nebo místo pobytu).

Do odstavce 4 se bez věcných změn přesouvá z § 10j specifické pravidlo týkající se nájmu dopravních prostředků, tzv. pravidlo skutečného užití. V důsledku nutnosti zavést nová pravidla se rozšiřuje působnost § 10d nad rámec krátkodobého nájmu dopravních prostředků, je proto vhodné veškerá ustanovení týkající se specifických pravidel pro stanovení místa plnění u nájmu dopravních prostředků sjednotit pod jedním paragrafem s názvem „Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku“.

K bodu 27 (poznámka pod čarou č. 7e)

Text poznámky pod čarou se aktualizuje v návaznosti na prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 (zveřejněné v Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s.1).

K bodu 28 (§ 10j)

Specifické pravidlo (tzv. pravidlo skutečného užití) týkající se nájmu dopravních prostředků bylo přesunuto z § 10j do § 10d odst. 4, proto se tento paragraf zrušuje.

K bodu 29 (§ 11 odst. 4)

Legislativně technická úprava. Odkaz na § 17 se vypouští pro nadbytečnost.

K bodu 30 (Nadpis dílu 3 hlavy II)

Legislativně technická úprava. Nadpis dílu 3 hlavy II se upřesňuje, aby bylo zřejmé, že tato část zákona definuje všechna plnění, nejen plnění zdanitelná.

K bodu 31 (§ 13 odst. 4 písm. f), § 13 odst. 8 písm. a), § 14 odst. 3 písm. e), § 14 odst. 5 písm. a) a § 78c odst. 1 písm. b))

Legislativně technická úprava navazující na zavedení definice vkladu podniku v § 4 odst. 3 písm. i).

K bodu 32 (§ 13 odst. 7 písm. a) a b))

Legislativně technická úprava navazující na zavedení definice dodání zboží s instalací nebo montáží v § 4 odst. 3 písm. j) a vymezení zasílání zboží v § 8.

K bodu 33 (§ 13 odst. 7 písm. i), § 24 odst. 4 a § 24a odst. 4)

Legislativně technická úprava navazující na nahrazení legislativní zkratky „dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi“ definicí „dodání zboží soustavami nebo sítěmi“ v § 4 odst. 3 písm. k).

K bodu 34 (§ 16 odst. 1 až 3)

V odstavci 1 se jedná o legislativně technickou úpravu provedenou v souvislosti se zavedením nového pojmu „osvobozená osoba“. Pořízením zboží z jiného členského státu se rozumí pořízení zboží od osoby registrované k dani v jiném členském státě. Pořízením zboží z jiného členského státu není pořízení zboží od osoby, která je osvobozenou osobou. Jinými slovy je pořízením zboží z jiného členského státu pořízením zboží z jiného členského státu od osoby registrované k dani v jiném členském státě, která je v obdobném postavení jako v tuzemsku plátce.

V novém odstavci 2 jsou uvedeny všechny případy, kdy se o pořízení zboží z jiného členského státu nejedná. V souvislosti s tím jsou zrušeny odstavce 6 a 7.

V odstavci 3 se upřesňuje, že se postup podle § 16 odst. 2 zákona o DPH použije pro právnickou osobu, která je osobou nepovinnou k dani, která je pod limitem pořízení zboží z jiného členského státu a zvolí si, že pro ni je pořízení zboží předmětem daně.

K bodu 35 (§ 16 odst. 4 a 5 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu provedenou v souvislosti s úpravou ve vymezení předmětu daně při pořízení zboží z jiného členského státu v § 2 odst. 2 zákona o DPH.

K bodu 36 (§ 16 odst. 5 písm. c))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zavedením nové definice sídla a se zrušením definice místa podnikání (viz bod 7).

K bodu 37 (§ 16 odst. 6 a 7)

Jedná se o legislativně technickou úpravu provedenou v souvislosti s novým odstavcem 2.

K bodu 38 (§ 17 odst. 2)

Jedná se o úpravu provedenou v souvislosti se zavedením pojmu „osvobozená osoba“. Prodávajícím je pouze taková osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která je v obdobném postavení jako v tuzemsku plátce.

K bodu 39 (§ 17 odst. 4)

Jedná se o úpravu provedenou v souvislosti se zavedením pojmu „osvobozená osoba“. Prostřední osobou je pouze taková osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která je v obdobném postavení jako v tuzemsku plátce.

K bodu 40 (§ 17 odst. 6 písm. a))

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na nový koncept identifikované osoby (§ 6g až 6i).

Prostřední osoba v třístranném obchodu je vždy osobou registrovanou k dani v jiném členském státě jako „plnohodnotný“ plátce. Prostřední osoba nemůže být identifikovanou osobou, neboť by to bylo v rozporu se základním pravidlem pro třístranný obchod, podle kterého mohou tento obchod uzavřít tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech. Kupující v třístranném obchodu může identifikovanou osobou být.

K bodu 41 (§ 17 odst. 6 písm. d), § 42 odst. 3 písm. b), § 43 odst. 1 a 2 a § 83 odst. 1)

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na nový koncept identifikované osoby (§ 6g až 6i).

K bodu 42 (§ 17 odst. 6 písm. e), § 17 odst. 8, § 82a odst. 1 písm. b), § 83 odst. 1, § 92a a § 102 odst. 1 písm. d))

V textu zákona se sjednocují pojmy - dřívější spojení „přiznat a zaplatit daň“ používané ve vztahu k vymezení osob se nahrazuje výrazem „přiznat daň“ ve všech ustanoveních zákona, které zakládají daňovou povinnost a které souvisí s povinností daného daňového subjektu vyčíslit příslušnou daň v daňovém přiznání. Týká se plátců, identifikovaných osob, jakož i některých ostatních osob za podmínek stanovených zákonem.

Změna pojmu lépe koresponduje s terminologií daňového řádu a odráží skutkovou podstatu procesu stanovení daně. Dřívější pojem „přiznat a zaplatit daň“ byl zavádějící a působil výkladové problémy v případech, kdy plátce má na jedné straně povinnost uvést v daňovém přiznání daň na výstupu a na druhé straně je oprávněn si v daňovém přiznání uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu. V konečném důsledku se tak výsledná částka daně, kterou je plátce povinen správci daně „zaplatit“, od částky, kterou je povinen „přiznat“, liší.

Pojem „zaplatit daň“ v zákoně se i nadále v zákoně používá v určitých specifických ustanoveních, např. pro zdůraznění povinnosti zaplatit daň ve stanovené lhůtě při pořízení nového dopravního prostředku neplátcem (§ 19) nebo v určitých případech daně vyměřené celním orgánem při dovozu zboží (§ 23, § 108 odst. 2).

Obdobné změny jsou promítnuté v § 108.

K bodu 43 (§ 17 odst. 6 písm. e), § 17 odst. 8, § 82a odst. 1 písm. b) a § 83 odst. 1)

Z důvodu sjednocení formulací a lepší srozumitelnosti se v zákoně v určitých ustanoveních, které se týkají povinností osoby povinné přiznat daň, ruší pro nadbytečnost odkazy na § 108.

K bodu 44 (§ 17 odst. 7)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nový koncept identifikované osoby (§ 6g až 6i).

K bodu 45 (§ 18)

Z důvodu lepší přehlednosti a konzistentnosti úpravy se definice zasilání zboží, která je v dosavadním znění zákona obsažena v § 18 odst. 1, přesouvá do dílu 2 (k pravidlům pro stanovení místa plnění), do kterého věcně přísluší, a § 18 se zrušuje.

K bodu 46 (§ 19 odst. 8)

Z legislativně technických důvodů a pro lepší přehlednost byl do nového § 19 odst. 8 přesunut a přeformulován text z § 34 odst. 5. Oproti původnímu znění textu nedošlo k žádným věcným změnám.

K bodu 47 (§ 21 odst. 2)

Navrhuje se vypustit odstavec 2, který doposud umožňoval plátcí, který v souladu s příslušnými právními předpisy nevede účetnictví, aby přiznal daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, a to i v případě, kdy přijal úplatu před uskutečněním zdanitelného plnění. Tato výjimka jde nad rámec směrnice o DPH.

K bodu 48 (§ 21 odst. 5 písm. e) a f)

Legislativně technická úprava v souvislosti s přečíslováním odstavců v § 21.

K bodu 49 (§ 21 odst. 8)

Legislativně technická úprava reflektující přečíslování odstavců v § 21.

K bodu 50 (§ 21 odst. 10)

Legislativně technická úprava navazující na přečíslování odstavců v § 21.

K bodu 51 (§ 23 odst. 7)

V tomto ustanovení je řešena situace, kdy osoba, která není registrovaným plátcem, doveze zboží, správcem daně je celní úřad a tato osoba v souladu se zákonem zaplatí daň při dovozu zboží celnímu úřadu. Poté se zjistí, že tato osoba byla již dříve plátcem. Plátce z tohoto plnění daň již nepřizná. Má se za to, že zaplacením daně celnímu úřadu byla splněna povinnost přiznat daň.

K bodu 52 (nadpis § 24)

Legislativně technická úprava navazující na novou definici osoby neusazené v tuzemsku podle § 4 odst. 1 písm. n).

K bodu 53 (§ 24 odst. 1)

V ustanovení § 24 odst. 1 se promítají jednak legislativně technické úpravy a jednak dílčí věcné změny.

Změny legislativního charakteru navazují na novou definici osoby neusazené v tuzemsku (podle § 4 odst. 1 písm. n)), novou koncepcí osob povinných přiznat daň z přeshraničních služeb (rozšíření o identifikované osoby podle § 6h) a rušením odkazů na § 108.

Na základě požadavku daňových subjektů se upravuje lhůta pro povinnost přiznat daň v případě poskytnutí úplaty před uskutečněním plnění. Upouští se od stanovení této lhůty k poslednímu dni měsíce, ve kterém byla úplata poskytnuta a nastavuje se ke dni poskytnutí úplaty.

K bodu 54 (§ 24 odst. 2 a § 24a odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na zrušení § 21 odst. 2 a související přečíslování následujících odstavců.

K bodu 55 (§ 24 odst. 3)

Z důvodu zjednodušení a srozumitelnosti textu se při vymezení služby, které se toto specifické pravidlo týká, namísto zprostředkovaného odkazu na § 108 používá přímo odkaz na typ služby podle § 9 odst. 1, tj. službu spadající do působnosti základního pravidla pro stanovení místa plnění. Dále se v textu tohoto ustanovení promítají změny legislativního charakteru navazující na novou definici osoby neusazené v tuzemsku (podle § 4 odst. 1 písm. n)).

K bodu 56 (§ 24a odst. 1)

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na nový koncept identifikované osoby (§ 6i), konkrétně se pro tuto osobu v případě poskytnutí přeshraničních služeb, které spadají do působnosti základního pravidla pro stanovení místa plnění a které se vykazují v souhrnném hlášení, stanoví povinnosti přiznat uskutečnění plnění.

K bodu 57 (§ 24a odst. 3)

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na nový koncept identifikované osoby (§ 6i). Dále se z důvodu zjednodušení a srozumitelnosti textu při vymezení služby, které se toto specifické pravidlo týká, namísto zprostředkovaného odkazu na povinnost podat souhrnné hlášení, používá přímo odkaz na typ služby podle § 9 odst. 1, tj. službu spadající do působnosti základního pravidla pro stanovení místa plnění.

K bodu 58 (§ 25 odst. 1)

Legislativně technická úprava navazující na nový koncept identifikované osoby (§ 6g).

K bodu 59 (díl 5, § 26 až 35a)

Celková změna Dílu 5 zákona o dani z přidané hodnoty je provedena s cílem implementovat změny v oblasti pravidel fakturace, které zavádí Směrnice Rady 2010/45/EU, kterou se mění směrnice 2006/112/ES.

Základním záměrem všech změn uskutečněných v souvislosti s implementací Směrnice Rady 2010/45/EU, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, je širší využití elektronických systémů pro vystavování, předávání a uchovávání daňových dokladů, což by mělo přispět ke snížení nadměrné administrativní zátěže jak u podnikatelské sféry, tak i u správce daně.

Cílem této úpravy je

- a) jasně definovat elektronický daňový doklad,
- b) zjednodušit pravidla vystavování daňových dokladů a odstranit stávající administrativní zátěže a bariéry v obchodním styku,

- c) umožnit použití elektronických daňových dokladů v rámci všech obchodních transakcí a u všech typů daňových dokladů, které jsou definovány v zákonu o dani z přidané hodnoty,
- d) posuzovat daňové doklady v listinné i elektronické podobě naprosto shodně (rovný přístup),
- e) nově definovat věrohodnost původu daňového dokladu, neporušenost jeho obsahu a jeho čitelnost, přičemž tyto vlastnosti musí být zajištěny po celou dobu od okamžiku vystavení daňového dokladu do konce lhůty pro jeho uchovávání, a to bez ohledu na to, zda jde o daňový doklad v listinné nebo elektronické podobě,
- f) podpořit využití elektronické fakturace zavedením svobodné volby způsobu zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti,
- g) zavést nová pravidla pro vystavování daňových dokladů.

§ 26

Ustanovení § 26 nově zavádí v souladu s § 64 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád definici daňového dokladu jako písemnosti, která splňuje podmínky stanovené v zákoně o dani z přidané hodnoty. Zároveň jsou stanoveny podmínky pro posuzování daňových dokladů, kdy je daňový doklad posuzován naprosto shodně v listinné i elektronické podobě. V odstavci 1 se jedná o implementaci článku 218 a v odstavci 3 o implementaci článku 217 směrnice o DPH. Skutečnost, že s použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, je přesunuta do nového odstavce 3 z původního § 26 odst. 4. V tomto případě se navíc jedná o rozšíření povinnosti souhlasu, neboť osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, musí souhlasit s použitím elektronického daňového dokladu. V původním textu odstavce 4 byl souhlas osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, vyžadován pouze při vystavení daňového dokladu v elektronické podobě. Nově je tak souhlas osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, nutný pro veškeré použití elektronického daňového dokladu, což zahrnuje nejen vystavení daňového dokladu, ale i jeho předání nebo zpřístupnění, včetně jeho uchování po celou dobu stanovenou pro uchovávání daňových dokladů. Důvodem této změny textu je nutnost implementace nového znění článku 232 směrnice o DPH, který byl změněn směrnicí 2010/45/EU. Návrh novely zákona o DPH nijak nevymezuje vlastní způsob udělení souhlasu s použitím daňového dokladu v elektronické podobě, neboť ani směrnice o DPH toto neurčuje, a volba způsobu udělení tohoto souhlasu je tak plně ponechána na účastnících obchodní transakce. Dále je z původního § 26 odst. 5 přesunuta do nového odstavce 4 odpovědnost osoby, která plnění uskutečňuje, za správnost údajů na daňovém dokladu, popřípadě zjednodušeném daňovém dokladu, jakož i za jejich vystavení ve stanovené lhůtě. Nově se ruší povinnost doplňovat údaje přímo na daňovém dokladu nebo zjednodušeném daňovém dokladu (původní § 31, § 32 a § 35 a současný § 92a), neboť obsah daňových dokladů v listinné a elektronické podobě musí zůstat po celou dobu uchovávání nezměněn. Povinnost doplnit některé údaje se přesouvá do evidence pro daňové účely (nový § 100a). Zrušením § 35 odst. 3 přestává platit skutečnost, že datum doplnění údajů na daňovém dokladu je považováno za datum vystavení daňového dokladu. Za datum vystavení daňového dokladu bude nově považováno (rovněž i pro účely § 25) datum vystavení daňového dokladu uvedené vystavitelem na tomto daňovém dokladu. Jedná se o povinnou náležitost daňového dokladu podle článku 226 bod 1) směrnice o DPH.

§ 27

Jedná se o zcela nové ustanovení, které má za cíl implementovat nový článek 219a směrnice o DPH, který byl zaveden směrnicí 2010/45/EU. Nově jsou zde upravena pravidla pro vystavování daňových dokladů.

Ustanovení § 27 má jednoznačně určit pravidla jakého členského státu se v daném případě uplatní při vystavování daňových dokladů a v tomto smyslu zajistit i právní jistotu pro daňové subjekty. Pravidla se týkají především obsahu daňových dokladů a typu daňových dokladů. V odstavci 1 je vymezeno základní pravidlo pro vystavování daňových dokladů. Tímto základním pravidlem je, že zásady pro vystavování daňových dokladů stanoví členský stát, ve kterém je místo plnění. Nicméně existují výjimky, které jsou specifikované v odstavci 2, kdy pravidla pro vystavování daňových dokladů stanoví členský stát, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu. Jedná se o poskytnutí plnění s místem plnění v jiném členském státu, pokud poskytující osoba nemá v tomto jiném členském státu sídlo ani provozovnu a zároveň je povinen přiznat daň zákazník (s výjimkou situace, kdy je zákazník zmocněn k vystavení daňového dokladu), a dále o poskytnutí plnění s místem plnění ve třetí zemi.

§ 28 (původní § 26 odst. 1 a 3)

Jedná se o přeformulování původního § 26 s tím, že je nově uveden taxativní výčet případů, kdy je daňový doklad povinen vystavit plátce (odstavec 1) a kdy je daňový doklad povinná vystavit osoba povinná k dani (odstavec 2). Obecná lhůta pro vystavení daňového dokladu zůstává v odstavci 3 zachována, tj. do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění. Nově je pro případy vyjmenované v odstavci 4 zavedena odlišná lhůta pro vystavení daňového dokladu, a to do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo plnění nebo byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí této úplaty. V odstavci 5 (původní § 26 odst. 3) zůstává možnost zmocnit k vystavení daňového dokladu svým jménem jinou osobu.

Původní § 26 odst. 2 je přesunut do nového § 31b, původní § 26 odst. 6 je s ohledem na přeformulování náležitostí daňového dokladu v novém § 29 vypuštěn, původní § 26 odst. 7 je přesunut do nového § 35 odst. 5.

§ 29 (původní § 28)

Jedná se o nově přeformulované ustanovení vztahující se k náležitostem daňového dokladu. V tomto ohledu je pojem „běžný daňový doklad“ (původní § 28 odst. 2) nahrazen obecnějším pojmem „daňový doklad“. Nové ustanovení § 29 vymezuje základní náležitosti všech daňových dokladů, přičemž v následujících ustanoveních jsou uvedeny již jen výjimky či odchylky od těchto základních náležitostí u jednotlivých specifických daňových dokladů (např. v § 30a Náležitosti zjednodušeného daňového dokladu). V odstavci 1 písm. l) je nově doplněno, že daňový doklad musí obsahovat výši daně uvedenou v české měně, což je v souladu s článkem 230 směrnice o DPH, a dále je způsob zaokrouhlování vypočtené daně přesunut do § 37 odst. 1 zákona o DPH ve znění platném od 1. ledna 2013., kam věcně patří. V odst. 2 jsou vymezeny další povinné údaje na daňovém dokladu a to podle situace, v jaké je vystavován, přičemž text nového § 29 odst. 2 písm. a) koresponduje s původním § 28 odst. 2 písm. k). Stanovením povinných údajů v odst. 2 dochází k implementaci nového znění článku 226 směrnice o DPH, který byl zaveden směrnicí 2010/45/EU. Nový odstavec 3 vymezuje případy, kdy daňový doklad nemusí obsahovat tam uvedené údaje. Odstavec 3 písm. b) odpovídá původnímu § 28 odst. 8. Nový odstavec 4 zavádí pro účely daňových dokladů legislativní zkratku „označení“ a to pro vyjádření obchodní firmy nebo jména a příjmení, popřípadě názvu, dodatku ke jménu a příjmení nebo názvu a sídla.

Další původní odstavce § 28 jsou přesunuty s legislativně technickou přeformulací následovně. Odstavec 3 je přesunut do nového § 30, odstavec 4 je přesunut do nového § 30a,

odstavec 5 je přesunut do nového § 31, odstavec 6 je vypuštěn, neboť doklad o zaplacení při hromadné přepravě osob podléhá režimu podle nových § 30 a § 30a, odstavec 7 je vypuštěn, neboť doklad o zaplacení při dražbě zboží nebo nemovitosti podléhá režimu podle nového § 29, odstavec 9 je přesunut do nového § 31a a odstavec 10 je přesunut do jednotlivých ustanovení zvláštních režimů (nový § 89 odst. 9 a § 90 odst. 14).

§ 29a

Jedná se o přesun přeformulovaného textu z původního § 28 odst. 11. Oproti původnímu znění textu nedošlo k žádným věcným změnám.

§ 30

V tomto ustanovení jsou vymezeny podmínky, za jakých je možné vystavit zjednodušený daňový doklad. Je zachován limit celkové částky za plnění na daňovém dokladu a sice ve výši 10 000 Kč. Nově je možné použít zjednodušený daňový doklad při jakémkoliv způsobu úplaty, tedy i bezhotovostně, přičemž nově je zjednodušený daňový doklad vystavován jen na základě rozhodnutí osoby poskytující plnění, a nikoliv na požádání zákazníka. Nově lze při splnění všech podmínek v § 30 využít institutu zjednodušeného daňového dokladu i v případech splátkového kalendáře, platebního kalendáře, souhrnného daňového dokladu a dokladu o použití. V odstavci 2 písm. d) je vypuštěn zákaz vystavení zjednodušeného daňového dokladu v případě prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z tabákových výrobků, neboť jen u tabákových výrobků jsou stanoveny pevné ceny pro konečného spotřebitele.

§ 30a

Ustanovení definuje náležitosti daňového dokladu, které zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat. Pokud však zjednodušený daňový doklad neobsahuje výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

§ 31

Přesun původního § 28 odst. 5 s legislativně technickou úpravou textu.

§ 31a

Přesun původního § 28 odst. 9 s legislativně technickou úpravou textu.

§ 31b

Přesun původního § 26 odst. 2 s legislativně technickou úpravou textu. Text § 31b umožňuje vystavit souhrnný daňový doklad před uskutečněním plnění, pokud vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty, také v případě, že bylo přijato více úplat na více plnění. Vzhledem k textu § 31b odst. 1 je však vyloučeno vystavit souhrnný daňový dokladu při přijetí více úplat na jedno plnění.

§ 32

Přesun původního § 29 s legislativně technickou úpravou textu.

§ 33

Ustanovení definuje, co je považováno za daňový doklad při dovozu. Jedná se o přesun textu z původního § 30 odst. 1, 2 a 3 s legislativně technickou úpravou. V návaznosti na změnu celního zákona od 1. 1. 2013 je ve všech případech nahrazeno v příslušném pádu slovní spojení „celní orgán“ slovním spojením „celní úřad“.

§ 33a

Ustanovení definuje, co je považováno za daňový doklad při vývozu. Jedná se o přesun textu z původního § 30 odst. 4 s legislativně technickou úpravou. Dále došlo k vypuštění původního § 30 odst. 5, který se týkal povinnosti opatřit uznávaným elektronickým podpisem nebo uznávanou elektronickou značkou celní prohlášení, pokud bylo podáno plátcem se souhlasem celního orgánu elektronicky. Obecně je postup při podání celního prohlášení upraven Nařízením rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství a jeho prováděcími předpisy. Vzhledem k tomu, lze úpravu § 30 odst. 5 vypustit pro nadbytečnost. V návaznosti na změnu celního zákona od 1. 1. 2013 je ve všech případech nahrazeno v příslušném pádu slovní spojení „celní orgán“ slovním spojením „celní úřad“.

§34

Jedná se o zcela nové ustanovení, které má za cíl implementovat nový článek 233 směrnice o DPH, který byl zaveden směrnicí 2010/45/EU. Nově je zde určeno, že u všech daňových dokladů, tzn. v listinné i elektronické podobě, musí být po celou dobu jejich cyklu (od okamžiku vystavení daňového dokladu do konce lhůty pro jeho uchování) zajištěna věrohodnost původu daňového dokladu, neporušenost jeho obsahu a jeho čitelnost. V odstavci 2 je definováno, co se rozumí věrohodností původu daňového dokladu, neporušeností jeho obsahu a jeho čitelností. Za věrohodnost původu daňového dokladu, tedy za zaručení totožnosti osoby, která plnění uskutečňuje nebo která daňový doklad oprávněně vystavila, odpovídá především osoba, která plnění uskutečňuje, neboť návrh novely zákona o DPH v § 26 odst. 4 stanovuje, že tato osoba vždy odpovídá za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě (a to i tehdy, je-li k vystavení daňového dokladu zmocněna jiná osoba). Čitelnost je zajištěna v případě, že je pro člověka možné se seznámit s obsahem daňového dokladu přímo nebo prostřednictvím technického zařízení. To znamená, že daňový doklad je zobrazitelný tak, aby veškerý jeho obsah týkající se povinných náležitostí daňového dokladu stanovených v zákoně o DPH byl jasně čitelný a srozumitelný, například na papíře nebo na obrazovce, bez nutnosti dalšího výkladu či zpracování. Např. zprávy EDI, zprávy ve formátu XML a jiné strukturované zprávy v původním formátu nejsou považovány za okem čitelné a pro člověka bez dalšího zpracování ihned pochopitelné.

V odstavci 3 je zakotvena možnost zajistit věrohodnost původu daňového dokladu a neporušenost jeho obsahu jakýmkoli kontrolními mechanismy daňového subjektu, které vytvářejí spolehlivou a jasnou vazbu (auditní stopu) mezi daňovým dokladem a souvisejícím plněním. Vlastní způsob zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu a neporušenosti jeho obsahu je plně ponechán na volbě daňového subjektu v souladu s jeho individuálními kontrolními mechanismy procesů. Konkrétní způsoby a příklady možností zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu a neporušenosti jeho obsahu nejsou řešeny v legislativním textu, ale budou upraveny v metodickém materiálu Generálního finančního ředitelství.

V odstavci 4 jsou uvedeny příklady technologií jako je uznávaný elektronický podpis, uznávaná elektronická značka a elektronická výměna informací (EDI), kterými lze vedle

kontrolních mechanismů procesů také zajistit věrohodnost původu daňového dokladu v elektronické podobě a neporušenost jeho obsahu. Jedná se o povinnou implementaci článku 233 odst. 2 směrnice 2010/45/EU. Uvedené technologie byly již použity v zákoně o DPH v souvislosti s vystavováním daňových dokladů (původní § 26 odst. 4) nebo v souvislosti s uchováváním daňových dokladů (původní § 27 odst. 2). Věrohodnost původu daňového dokladu a neporušenost jeho obsahu musí být nově zajištěna v rámci celého životního cyklu daňového dokladu, nejen v okamžiku odeslání daňového dokladu nebo jeho přijetí, ale i po celou dobu jeho uchování. Detailní postupy a příklady použití i dalších způsobů zajištění zmíněných vlastností daňových dokladů budou uvedeny v metodickém materiálu Generálního finančního ředitelství.

§ 35 (původní § 27 odst. 1 a 4)

Ustanovení obecně upravuje uchovávání daňových dokladů. Nově je přesněji specifikována osoba povinná k dani, která je povinna uchovávat daňové doklady, Jedná se o případy, kdy daňový doklad byl vystaven za všechna uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku nebo pokud se jedná o daňové doklady za všechna plnění přijatá v souvislosti se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku u osob, které mají sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a které jsou plátcem nebo identifikovanou osobou. Délka doby uchovávání daňových dokladů zůstává zachována, tj. 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo. Rovněž zůstává povinnost uchovatele uchovávat daňové doklady v tuzemsku s výjimkou, pokud je uchovává způsobem umožňujícím nepřetržitý dálkový přístup. Uchovatel má také povinnost předem oznámit správci daně místo uchovávání daňových dokladů v případě, že toto místo není v tuzemsku (původní § 27 odst. 4). Do nového odstavce 5 je z původního § 26 odst. 7 přesunuta povinnost uchovatel zajistit na žádost správce daně český překlad daňového dokladu vystaveného v cizím jazyce.

§ 35a (původní § 27 odst. 2 a 3)

Ustanovení upravuje zvlášť elektronické uchovávání daňových dokladů. Možnost převodu daňového dokladu z listinné podoby do elektronické (původní § 27 odst. 2) je nyní nově rozšířena i o opačnou možnost převodu daňového dokladu z elektronické podoby do listinné. V odstavci 2 je vymezeno, že daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím všech elektronických prostředků pro zpracování a uchovávání dat, čímž je implementován článek 241 směrnice o DPH. V odstavci 3 je nově zavedena povinnost uchovatele při uchovávání daňových dokladů prostřednictvím elektronických prostředků uchovávat také elektronicky i data zaručující věrohodnost původu daňových dokladů a neporušenost jejich obsahu. Tímto ustanovením je implementován článek 247 odst. 2 směrnice o DPH, který byl změněn směrnicí 2010/45/EU. V odstavci 4 nadále zůstává zachována povinnost uchovatele zajistit bezodkladně přístup pro správce daně k daňovým dokladům, pokud jsou tyto daňové doklady uchovávány prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup k uchovávaným datům (původní § 27 odst. 3), a to v souladu s článkem 245 směrnice o DPH.

K bodu 60 (§ 36 odst. 5)

Jedná se legislativně technickou úpravu související se změnou textu § 37 odst. 1 zákona o DPH ve znění platném od 1. ledna 2013.

K bodu 61 (§ 36 odst. 10)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s přesunem ustanovení § 29 (doklad o použití) do nového ustanovení § 32.

K bodu 62 (§ 37 odst. 2)

Legislativně technická úprava v souvislosti s přesunem pravidla pro zaokrouhlení při výpočtu výše daně z původního § 28 odst. 2 písm. l) do nového § 37 odst. 1 zákona o DPH ve znění platném od 1. ledna 2013.

K bodu 63 (§ 38 odst. 5)

Z legislativně technických důvodů a pro lepší přehlednost byla do nového odst. 5 přesunuta část textu z § 4 odst. 4 týkající se specifikace použití kurzu pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží. Oproti původnímu znění textu nedošlo k žádným věcným změnám.

K bodu 64 (§ 41 odst. 4)

Jedná se o upřesnění textu tím, že se doplňuje slovo „daňového“.

K bodu 65 (§ 42 odst. 1 písm. b))

Jedná se o upřesnění textu tím, že se za slova „základu daně“ doplňují slova „podle § 36 a 36a“.

K bodu 66 (§ 42 odst. 2, § 43 odst. 1 a 2, § 89 odst. 12, § 90 odst. 13, § 92a odst. 5)

Terminologická změna v návaznosti na změny v § 100.

K bodu 67 (§ 42 odst. 3)

Terminologická změna v návaznosti na změny v § 100.

K bodu 68 (§ 42 odst. 4)

Vzhledem k doplnění možnosti v § 4 odst. 4 použít pro přepočtení cizí měny na českou vedle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou také posledního směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou, a to na základě implementace článku 91 směrnice o DPH, který byl změněn směrnicí 2010/45/EU, se v § 42 odst. 4 nově zavádí možnost použít pro přepočtení cizí měny na českou měnu jeden z výše zmíněných kurzů, ovšem vždy jen kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění.

K bodu 69 (§ 42 odst. 6)

Legislativně technická změna na základě provedené úpravy textu v odstavci 1.

K bodu 70 (§ 42 odst. 7)

Doplněny jsou některé případy, kdy se oprava základu daně provádí obdobně podle odstavců 1 až 6. Jedná se o poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku (text nahrazuje původní text poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou, a to v návaznosti na novou definici osoby neusazené v tuzemsku v § 4 odst. 1 písm. n)), poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko, režim přenesení daňové povinnosti a vývoz zboží.

K bodu 71 (§ 43 odst. 5)

Z důvodu sjednocení formulací a lepší srozumitelnosti se v zákoně v ustanoveních, které se týkají povinností osoby povinné přiznat daň, nahrazují odkazy na příslušná písmena § 108 odstavce 1 slovním výkladem.

K bodu 72 (§ 44 odst. 1 písm. a))

Jedná se o omezení možnosti provedení opravy výše daně u pohledávky za dlužníky v insolvenčním řízení jen na případy, ve kterých insolvenční soud rozhodl o způsobu řešení úpadku rozhodnutím o prohlášení konkursu, což zákon o DPH dosud toto výslovně nestanovil. Jinými slovy, aby byla vyloučena možnost opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení, kdy insolvenční soud rozhodl o řešení úpadku reorganizací.

K bodu 73 (§ 44 odst. 1 písm. c))

Do textu bylo doplněno, že jedna z podmínek opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení, a to zda se jedná o spojené osoby, se hodnotí již při vzniku pohledávky a ne až v době provádění této opravy.

K bodu 74 (§ 44 odst. 4 písm. b))

Terminologická změna v návaznosti na změny v § 100.

K bodu 75 (§ 45 odst. 1 písm. j))

Dochází k úpravě textu v § 45 odst. 1 písm. j) vzhledem k tomu, že opravný daňový doklad lze vystavit i v případě, že původní daňový doklad byl vystaven jako zjednodušený daňový doklad.

K bodu 76 (§ 45 odst. 2 a 3)

V § 45 v nově vloženém odstavci 2 jsou upřesněny náležitosti opravného daňového dokladu v případě, že původní daňový doklad byl vystaven jako zjednodušený daňový doklad. V § 45 v nově vloženém odstavci 3 jsou upřesněny náležitosti opravného daňového dokladu při opravě základu daně podle § 42 odst. 7.

K bodu 77 (§ 45 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu. Oproti původnímu znění textu nedošlo k žádným věcným změnám.

K bodu 78 (§ 45 odst. 6)

Legislativně technická změna související s přečíslováním odstavců v § 45.

K bodu 79 (§ 51 odst. 1 písm. a))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na změny v koncepci § 52.

K bodu 80 (§ 51 odst. 1 písm. d))

V návaznosti na zavedení nových penzijních produktů v rámci důchodové reformy bylo osvobození bez nároku na odpočet daně rozšířeno o penzijní činnosti, které jsou definovány v novém § 54a.

K bodu 81 (§ 51 odst. 2)

Tímto doplněním jde pouze o upřesnění ustanovení.

K bodu 82 (§ 52)

V textu odstavce 1, který se týká osvobození od daně při poskytování poštovních služeb, se promítají změny z novely zákona o poštovních službách s účinností od 1. ledna 2013, která transponuje do českého právního řádu příslušné směrnice Rady v rámci liberalizace evropského poštovního trhu.

Osvobození od daně se v souladu se směrnicí o DPH a ustálenou judikaturou Soudního dvora EU v této oblasti (zejména ve věci *C-357/07 TNT Post UK*) vztahuje na poskytnutí univerzálních (všeobecných) poštovních služeb provozovateli, kteří se tyto poštovní služby v daném členském státě zavázali poskytovat. Nevztahuje se na poskytování těchto služeb, pokud jejich podmínky byly sjednány individuálně.

Úpravu v zákoně o DPH si vyžádají zejména následující změny v novele zákona o poštovních službách:

- stanovení rozsahu základních služeb (tzv. univerzální služby v terminologii právních předpisů EU a zavedené judikatury SDEU) a mechanismus jejich zabezpečení přímo v zákoně o poštovních službách;
- poštovní licence – vymezení obsahu (povinnost zajistit všeobecnou dostupnost některých nebo všech základních služeb v tuzemsku) a osoby držitele poštovní licence.

Na rozdíl od dosavadní úpravy se v zákoně o DPH rozsah osvobození nově vymezuje přímo ve vazbě na základní služby definované jako takové v zákoně o poštovních službách (novém § 3 návrhu novely zákona o poštovních službách). Dřívější odkazy na zvláštní právní předpis a poznámka pod čarou č. 28 se z důvodu lepší srozumitelnosti textu nahrazují slovním vymezením příslušného zákona.

Úpravy v odstavci 2, které se týkají dodání poštovních známek, jsou pouze legislativně technického charakteru. Vyplývají z koncepčních změn, ke kterým dochází v § 52 a navazují na změnu vymezení plnění v § 51 odst. 1 písm. a). Z věcného hlediska v podmínkách pro osvobození od daně při dodání poštovních známek nedochází k žádným změnám.

K bodu 83 (§ 54 odst. 1 písm. v))

V rámci důchodové reformy vznikly nové typy fondů, které mají obdobný režim jako investiční a podílové fondy, a proto bylo osvobození obhospodařování fondů rozšířeno o tyto nové typy fondů. Navíc byly do ustanovení přidány i obdobné zahraniční fondy pro případy, kdy jsou tyto služby poskytovány z tuzemska zahraničnímu fondu a místo plnění je v tuzemsku. Dále bylo upuštěno od odkazů na příslušné právní předpisy, neboť přidáním odkazů by mohlo dojít k chybné interpretaci, že dané odkazy se nevztahují k vymezení samotných fondů, ale k vymezení obhospodařování těchto fondů. Obhospodařování fondů musí být vykládáno ve smyslu související judikatury SD EU, tedy nejen na samotné transakce mezi subjekty kolektivního investování a investory (podílníky), ale také na služby poskytnuté externím správcem, pokud tyto služby tvoří samostatnou skupinu posuzovanou jako celek, jejímž účelem je vykonání specifických a podstatných prvků spravování zvláštních investičních fondů (viz např. C-169/04 *Abbey National*).

K bodu 84 (§ 54a)

V návaznosti na důchodovou reformu bylo zavedeno osvobození nově vzniklých penzijních produktů (důchodového spoření a doplňkového penzijního spoření) a do tohoto paragrafu bylo také přesunuto penzijní připojištění, které je v dosavadním zákoně osvobozeno na základě § 55 (pojišťovací činnosti). Od daně je osvobozena také zprostředkovatelská činnost spojená s těmito produkty.

K bodu 85 (§ 55)

V § 55 řešícím osvobození pojišťovacích činností došlo k několika změnám, aby toto osvobození lépe odráželo znění příslušného ustanovení směrnice o DPH (čl. 135 odst. 1 písm. a)) a vymezení tohoto ustanovení ustálenou judikaturou Soudního dvora EU (např. C-349/96 *CPP*, C-240/99 *Skandia*, C-8/01 *Taksatorringen*, C-472/03 *Arthur Andersen*, C-242/08 *Swiss Re*, C-13/06 *Komise vs. Recko*).

V první řadě byly pojmy „pojišťovací nebo zajišťovací činnosti“ nahrazeny přesnějšími pojmy „poskytování pojištění“ a „poskytování zajištění“, aby bylo zřejmé, že se toto osvobození nevztahuje na všechny činnosti vyjmenované v definici pojišťovacích, resp. zajišťovacích činností v zákoně o pojišťovnictví (zákon č. 277/2009 Sb.), ale pouze na skutečné poskytnutí pojištění, jak je tento pojem chápán v judikatuře Soudního dvora EU.

Poskytováním pojištění se tak, v souladu s judikaturou SD EU, rozumí poskytování služeb takového charakteru, kdy se pojistitel na základě předchozí úhrady pojistného zavazuje zajistit pojištěnému v případě, že dojde k pokrytému riziku, plnění dohodnuté při uzavření smlouvy (viz např. C-242/08 *Swiss Re*, bod 34). Přitom není nezbytné, aby plnění, které se pojistitel zavázal poskytnout v případě pojistné události, spočívalo v zaplacení peněžní částky, neboť toto plnění může být rovněž představováno asistenční činností, buď v podobě poskytnutí peněžního, nebo věcného plnění (viz např. C-13/06 *Komise vs. Řecko*, bod 11). Poskytování pojištění se nevztahuje pouze na operace provedené samotnými pojistiteli, ale také například na poskytnutí pojistného krytí osobou povinnou k dani, která sama není pojistitelem, avšak která v rámci kolektivního pojištění obstarává svým zákazníkům takové pojištění použitím plnění pojistitele, který nese pojistné riziko (viz C-349/96 *CPP*, bod 22).

Poskytováním zajištění je poskytování služby spočívající v tom, že za úplaty a v mezích stanovených zajišťovací smlouvou cesionář (retrocesionář) převezme závazky, které cedentovi (retrocedentovi) vznikly ze závazků z jím uzavřených pojistných (zajišťovacích) smluv.

Co se týče souvisejících činností a zprostředkování pojištění a zajištění, bylo osvobození omezeno pouze na zprostředkování pojištění nebo zajištění tak, jak bude tento pojem definován v § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 38/2004 Sb. (dle připravovaného návrhu novely tohoto zákona). Toto vymezení odpovídá rozsahu pojmu *související služby poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty*, který je uveden v čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH. Do zákona o DPH se pro účely osvobození od daně přebírá ze zákona 38/2004 Sb. pouze definice zprostředkování (zahrnuje nejen samotné zprostředkování uzavření pojistné smlouvy, ale také např. poradenskou činnost související s pojištěním nebo pomoc při správě pojištění či vyřizování nároků). Na osvobození od DPH tedy nemá vliv např. § 2 vymezující rozsah působnosti daného zákona. Činnosti v oblasti likvidace pojistných událostí byly z osvobození vyloučeny, neboť toto osvobození jde nad rámec osvobození vymezeného ve směrnici (viz např. rozsudek C-8/01 *Taksatorringen*).

Penzijní připojištění a jeho zprostředkování bylo z tohoto ustanovení přesunuto do nově zavedeného § 54a upravujícího osvobození penzijních činností. Zůstává proto nadále osvobozeno.

K bodu 86 (§ 56 odst. 1)

Zákonem stanovená lhůta, po kterou je převod nemovitosti zdanitelným plněním, se prodlužuje na pět let. Po této lhůtě je převod nemovitosti osvobozen od daně s tím, že se plátce může rozhodnout, že uskuteční převod nemovitosti jako zdanitelné plnění. Pokud plátce přijme úplatu na budoucí převod nemovitosti jako osvobozené plnění, daň z úplaty nepřizná a po zákonem stanovené lhůtě se rozhodne, že u tohoto převodu nemovitosti uplatní daň, je základem daně vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet za uskutečněné zdanitelné plnění, bez daně za toto zdanitelné plnění.

K bodu 87 (§ 61 písm. g))

Změna v textu § 61g má za cíl odstranit rozdíl v tomto ustanovení zákona o DPH oproti znění článku 132 odstavec 1 písm. f) směrnice 2006/112/ES, kdy jako podmínka pro osvobození od daně je u členů nezávislého seskupení osob uskutečňování plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně nebo plnění, při jejichž uskutečňování nejsou členové seskupení osobou povinnou k dani (nikoliv uskutečňování plnění, která nejsou předmětem daně, jak uvádí platné znění zákona o DPH).

K bodu 88 (§ 62 odst. 2)

Jde o legislativně technickou změnu spočívající v opravě odkazu vyplývajícího ze změn v § 72 a 75 provedených zákonem č. 47/2011 Sb.

K bodu 89 (§ 65)

Doplňuje se, že pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně pro osobu povinnou k dani, která není plátcem a má plný nárok na vrácení daně podle § 82a až 83 zákona o DPH.

K bodu 90 (§ 66 odst. 4)

Legislativně technická změna spočívající ve změně odkazu § 30 odst. 4 písm. a) na odkaz § 33a písm. a) z důvodu přesunu textu původního § 30 do nových § 33 a § 33a. S ohledem na vypuštění původního § 30 odst. 5 je tento odkaz vynechán.

K bodu 91 (§ 66 odst. 5 věta druhá)

Legislativně technická změna spočívající ve změně odkazu § 30 odst. 4 písm. b) na odkaz § 33a písm. b) z důvodu přesunu textu původního § 30 do nových § 33 a § 33a. S ohledem na vypuštění původního § 30 odst. 5 je tento odkaz vynechán.

K bodu 92 (§ 68 odst. 5 a 6)

V § 68 odst. 5 a 6 jde o legislativně technickou změnu, která zpřesňuje a sjednocuje text související s osvobozením poskytnutých služeb námořními loděmi, letadly a jimi přepravovaným nákladem. Bezprostřední službou se rozumí služba, která je vykonána za běžného režimu či provozu lodí či letadel. Novelou nedochází ke změně rozsahu osvobození. Osvobození se vztahuje primárně k potřebám samotných lodí či letadel a jejich provozu, nikoliv ke službám poskytnutým pasažérům či jiným osobám. Mělo by se jednat o služby nutně potřebné k provozu lodí a letadel, bez kterých by tento provoz nemohl být uskutečněn. Například za služby, které jsou vykonávány za běžného režimu či provozu letadel lze považovat: letištní poplatky – přistávací, využití světlotechických prostředků, manipulační, parkování letounů a hangárovací poplatky pouze, ty které souvisejí s letovým řádem; řízení letového provozu – letištní služba řízení; nakládka a vykládka letadla, včetně poskytnutí a provozování vhodných prostředků, doprava posádky a cestujících mezi letadlem a terminálem, doprava zavazadel mezi letadlem a terminálem, poskytování a provozování

vhodných zařízení pro start motorů letadel, poskytování a provozování vhodných zařízení pro pohyb letadel při přeletu a odletu (tažení a tlačení letadla), vnější a vnitřní čištění letadla, odledování letadla, čerpání a vyčerpávání leteckých pohonných hmot atd., tj. některé letecké služby a činnosti uvedené § 16a a přílohy č.4 Vyhlášky č. 108/1997 Sb., Ministerstva dopravy a spojů ze dne 23. dubna 1997.

K bodu 93 (§ 68 odst. 8)

Navrhovaná novela v § 68 odst. 8 a v návaznosti i odstavec 9 ruší nárok na osvobození od daně ve zvláštních případech členům subjektu Evropské unie, která se promítá i do ustanoveních novelizovaného § 80 odst. 1 písm. d). Tato úprava vyplývá ze znění Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie či znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ale i směrnice 2009/162/EU. Novela ustanovení v § 68 odst. 8 a 9 se vztahuje na členy a úředníky uvedené v § 68 odst. 7.

Nově se novelou do ustanovení § 68 odst. 8 a i odst. 9 doplňuje omezení osvobození ve zvláštních případech pro diplomatické mise, konzulární úřady, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace a jejich členy a úředníky, a to v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla nebo obecně závaznými předpisy. Z této úpravy tedy vyplývá, že pokud např. mezinárodní smlouva nestanovuje přímé osvobození pro člena konzulárního úřadu umístěného v tuzemsku při pořízení zboží nebo služeb pro vlastní potřebu a spotřebu, nelze uplatnit osvobození podle toho ustanovení ani v případě kdy prokáže nárok na osvobození osvědčením o osvobození od daně.

K bodu 94 (§ 68 odst. 9 věta první)

Jde o úpravu v návaznosti na provedené změny v odstavci 8 a to z důvodu upřesnění nároku na osvobození subjektu Evropské unie a jejich členů. Tyto úpravy se promítají také do ustanovení § 80 zákona o DPH.

K bodu 95 (§ 68 odst. 9 věta druhá)

Jde o úpravu v návaznosti na provedené změny v odstavci 8 a to z důvodu upřesnění nároku na osvobození subjektu Evropské unie a jejich členů.

K bodu 96 (§ 71g odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu – daňový zástupce není ustanoven.

K bodu 97 (§ 73 odst. 3 věta poslední)

V podmínkách pro uplatnění nároku na odpočet daně se rozšiřují případy, ve kterých se prolomuje 3letá lhůta pro možnost uplatnění nároku na odpočet daně.

Z důvodu lepší srozumitelnosti textu se tyto případy uvádí v § 73 odstavci 3 nově v písmenech.

V písmenu a) zůstává zachována možnost uplatnit nárok na odpočet daně po stanovené lhůtě v případech odpočtu daně, kterou plátce uplatnil jakožto příjemce plnění (při poskytnutí přeshraničních i tuzemských plnění, kdy se uplatňuje reverse-charge mechanismus a při pořízení zboží z jiného členského státu).

V písmenu b) se prolamuje 3letá lhůta u přijatého zdanitelného plnění, které plátce použije v rámci fikce dodání zboží nebo převodu nemovitosti za úplatu v případě dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností (při uvedení tohoto majetku do stavu způsobilého k užívání podle § 13 odst. 4 písm. b)).

Cílem tohoto opatření je zajistit plátcí, kterému na jedné straně vznikne povinnost přiznat daň na výstupu, umožnit na druhé straně nárok na odpočet daně v plné výši (i zpětně bez ohledu na omezující lhůtu), a tím odstranit možný negativní dopad v případech, kdy v průběhu pořizování nebo vytváření dlouhodobého majetku vlastní činností delší než 3 roky dojde ke změně výchozích podmínek.

Například jestliže plátce vytvářel vlastní činností dlouhodobý majetek, u kterého původně předpokládal, že jej bude využívat výhradně pro účely osvobozených plnění bez nároku na odpočet daně, neuplatňoval u vstupů nárok na odpočet daně. Jestliže před dokončením přehodnotil budoucí využití tohoto majetku na s částečným nárokem na odpočet daně, při uvedení takového majetku do stavu způsobilého k užívání dojde k uskutečnění zdanitelného plnění (podle § 13 odst. 4 písm. b)). Plátcí z tohoto titulu vznikne nárok na odpočet daně ze všech vstupů. Jestliže by nebyla zákonem prolomena omezující lhůta, plátce by si již nemohl uplatnit nárok na odpočet daně u vstupů, které pořídil před více než 3 lety.

K bodu 98 (§ 73 odst. 7)

Terminologická změna v návaznosti na změny v § 100.

K bodu 99 (§ 76 odst. 2)

V § 76 se mění popis postupu pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši v případě souběhu nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76 a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75. Cílem této formulační úpravy textu je odstranit některé nejasnosti při aplikaci v praxi a důsledně sjednotit zákonnou úpravu a postup předepsaný při výpočtu podle Pokynů pro vyplňování přiznání k DPH.

Dosavadní pravidlo pro případ souběhu nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76 a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75 se opíralo o předpoklad, že plátce bude při výpočtu nároku na odpočet daně v krácené výši vždy vycházet z (celkové) částky daně na vstupu, a vyžadovalo v takovém případě použít pro výpočet výše odpočtu daně součin obou příslušných koeficientů. Tento způsob postupu při výpočtu výše odpočtu v částečné výši byl do ustanovení § 76 doplněn na základě požadavku GFR. Neodpovídá však přesně způsobu (posloupnosti jednotlivých kroků), kterým se vyžaduje postupovat při vykazování a výpočtu nároku na odpočet daně v přiznání k DPH, ve kterém se při výpočtu nároku na odpočet daně v krácené výši nevychází z celkové daně na vstupu, ale již z údajů přepočtených poměrným koeficientem, tj. nároku na odpočet daně v poměrné výši.

K bodu 100 (§ 76 odst. 4 písm. c))

Z důvodu zachování principu neutrality se z výpočtu koeficientu vyjmají případy fikce dodání zboží nebo převodu nemovitostí při uvedení do stavu způsobilého k užívání dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností (podle § 13 odst. 4 písm. b)).

K bodu 101 (§ 76 odst. 10)

Opatření, podle kterého je plátce povinen, popř. oprávněn, dorovnat rozdíl v nároku na odpočet daně v krácené výši u pořizovaného dlouhodobého majetku uplatněném v různých

rocích, se rozšiřuje rovněž na případy všech jednotlivých přijatých plnění, která se stala součástí tohoto pořizovaného dlouhodobého majetku. Týká se nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku, kdy před jeho konečným dodáním byla uskutečněna určitá plnění vztahující se k tomuto majetku, ze kterých dodavateli vznikla povinnost přiznat daň, odběratel (jakožto příjemce tohoto určitého plnění) měl nárok na odpočet daně v krácené výši a nárok uplatnil v kalendářním roce jiném, než ve kterém pak byl po dokončeném pořízení tohoto majetku oprávněn uplatnit zbývající nárok. Opatření pokrývá například dílčí plnění, tj. ve smyslu § 21 odst. 9 plnění, která se podle smlouvy uskutečňují ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách, přičemž se nejedná o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dále může zahrnovat plnění spočívající v různých subdodávkách (např. projektové práce, stavební dozor).

Netýká se jednotlivých plnění přijatých pro účely dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, protože u těchto plnění má plátcе nárok na odpočet daně v plné výši (podle § 72 odst. 1 písm. a) ve vazbě na § 72 odst. 2 písm. c)).

Opatření se zavádí kvůli dorovnání možného rozdílu vyplývajícího z rozdílné výše koeficientů v příslušných rocích. Jeho cílem je neutralizovat možné dopady tohoto rozdílu a nastavit stejnou výchozí základnu pro další úpravy vyplývající z případných změn v použití, a to pro účely úpravy odpočtu daně podle § 78.

K bodu 102 (§ 77)

V § 77 se promítají jednak legislativně technické úpravy a jednak věcné změny.

Důvodem změn legislativního charakteru je chyba, ke které v tomto ustanovení došlo při nesprávném zapracování textu schválených pozměňovacích návrhů do konečného textu návrhu předchozí novely zákona (sněmovního tisku 377) v Poslanecké sněmovně PČR. Do (posléze schváleného) textu návrhu zákona nebyl zapracován dodatek o posunu označení odstavců 2 a 3 na odstavce 3 a 4 v návaznosti na vložení nového odstavce 2. V důsledku této chyby § 77 s účinností novely zákonem č.370/2011 Sb. od 1. 1. 2012 obsahuje dva odstavce označené jako odstavec 2.

Aby byla jasná posloupnost jednotlivých odstavců v § 77, uvádí se text § 77 v úplném znění, i když s výjimkou nově vloženého odstavce 3 nedochází k žádným formulačním úpravám.

Věcnou změnou je pravidlo uvedené v novém odstavci 3, podle kterého se u korekčního mechanismu vyrovnání odpočtu daně prolamuje obecná 3-letá lhůta pro uplatnění odpočtu stanovená v § 73 odst. 3 v určitých specifických případech. Záměrem tohoto opatření je zamezit spekulativní praxi při převodech staveb, bytů a nebytových prostor, které se stanou podle § 56 zákona o DPH osvobozenými od daně bez nároku na odpočet daně v závislosti na uplynutí určité lhůty nebo na rozhodnutí plátce.

Plátcе, který si u staveb, bytů nebo nebytových prostor oprávněně uplatnil nárok na odpočet daně, protože předpokládal, že při jejich následném převodu uplatní daň, a poté po uplynutí 5-leté lhůty podle § 56 bude tento převod osvobozen od daně bez nároku na odpočet daně, bude povinen původně uplatněný nárok na odpočet daně vyrovnat, i když již došlo k uplynutí obecné 3-leté lhůty pro uplatnění odpočtu daně.

K bodu 103 (§ 78a odst. 4)

Legislativně technická úprava.

K bodu 104 (§ 78c odst. 1 písm. a))

V tomto ustanovení se promítají formulační změny v označení některých zákonů. Navazují na změny v příslušných ustanoveních týkajících se registrace plátce z důvodu nabytí majetku specifickými způsoby (§ 6b).

Dochází ke změně ve formě odkazu na příslušný zákon č. 92/1991 Sb., kdy dřívější odkaz na zvláštní právní předpis a poznámku pod čarou č. 63 se z důvodu lepší srozumitelnosti textu nahrazuje slovním vymezením příslušného zákona.

K bodu 105 (§ 78c odst. 1 písm. c))

Obdobně jako v předchozím bodu se v tomto ustanovení promítají formulační změny v označení některých zákonů. Navazují na změny v příslušných ustanoveních týkajících se registrace plátce z důvodu nabytí majetku specifickými způsoby (§ 6b).

Dochází ke změně ve formě odkazu na příslušný zákon č. 125/2008 Sb., kdy dřívější odkaz na zvláštní právní předpis a poznámku pod čarou č. 64 se z důvodu nadbytečnosti zrušuje.

K bodu 106 (§ 78c odst. 1 písm. d))

Z důvodu zpřesnění formulací se při vymezení plátce, který jakožto oprávněná osoba pokračuje v podnikání po zemřelém plátcí, odkaz na zvláštní právní předpis a vyjádření ohledně pokračování v živnosti nahrazuje slovním vyjádřením, že se jedná o oprávněnou osobu k pokračování v uskutečňování ekonomických činností.

K bodu 107 (§ 78c odst. 1 písm. e))

Z důvodu zpřesnění formulací se při vymezení plátce, kterému je jakožto dědicovi pokračujícímu v podnikání po zemřelém plátcí vydán majetek, vyjádření ohledně pokračování v živnosti nahrazuje slovním vyjádřením, že se jedná o osobu pokračující v uskutečňování ekonomických činností.

K bodu 108 (§ 79)

Z důvodu změn v současném § 106 a § 106a dochází ke strukturálním změnám v § 79. Nově bude obsahovat pouze první tři odstavce, které se vztahují k okamžiku, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem.

V odstavci 1 a 3 dochází také k formulačním změnám, které souvisí se změnou koncepce registrace, resp. plátcovství. Nově se tak nárok na odpočet daně bude vázat k okamžiku, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem, nikoli ke dni, kdy byla zaregistrována.

K bodu 109 (§ 79a až 79c)

Z důvodu změn v současném § 106 a § 106a dochází ke strukturálním změnám v § 79.

Do nového § 79a se přesouvají současné odstavce 4 až 7 z § 79. § 79a tak bude upravovat postup týkající se odpočtu daně při zrušení registrace plátce.

Ustanovení § 79b obsahuje ustanovení upravující nárok na odpočet daně v případě úmrtí plátce (současný § 106 odst. 5).

V ustanovení § 79c lze nalézt úpravu, ve kterých případech ke snížení nároku na odpočet daně nedojde (současný § 106 odst. 6, § 106a odst. 10).

K bodu 110 (§ 80 odst. 1 písm. d))

Navrhovaná novela v § 80 odst. 1 písm. d) ruší nárok na vrácení daně členům subjektu Evropské unie, které se promítá i do dalších ustanovení v § 80, ale i § 68 odst. 8 a 9. Tato úprava vyplývá ze znění Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie či znění Smlouvy o fungování Evropské unie, ale i směrnice 2009/162/EU.

K bodu 111 (§ 80 odst. 1 písm. g))

Odstavec 1 písm. g) je beze změny, jedná se pouze o přesun stávajícího odstavce 15.

K bodu 112 (§ 80 odst. 2 úvodní část)

V textu ustanovení se novelou sjednocuje § 80 se zákonem o DPH.

K bodu 113 (§ 80 odst. 2 písm. b) a e))

V textu ustanovení se novelou sjednocuje § 80 se zákonem o DPH.

K bodu 114 (§ 80 odst. 3)

V tomto odstavci 3 se jedná o částečnou transformaci stávajícího odstavce 7 a 17. Další změna spojená konkrétně s písmenem a) umožní osobám požívajícím výsad a imunit podat daňové přiznání i na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, pokud se údaje, obsah i uspořádání údajů shoduje s tímto tiskopisem. Obecně daňový řád umožňuje podat daňové přiznání na tiskopise vydaném Ministerstvem financí, na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny (§ 72 odst. 1) a elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně (§ 72 odst. 3). Z praktických důvodů nelze elektronickou formu podání v těchto případech povolit. Proto je dané ustanovení konstruováno jako vyloučení možnosti podat daňové přiznání elektronicky. A contrario je možné podat daňové přiznání písemnou formou uvedenou v § 72 odst. 1 daňového řádu.

K bodu 115 (§ 80 odst. 4)

V navrhované novele je navrženo zrušení druhé věty tohoto ustanovení. V této větě je obsaženo samostatné potvrzování reciprocity s limitem nad 100.000Kč u pořízení, výstavby, rekonstrukcí nebo údržby nemovitostí. V současné době jde o administrativní zátěž pro zastupitelské úřady, kteří tak jsou povinni na vyzvání MZV předložit další, samostatné nóty ústředního správního orgánu jeho státu, kterou bude znovu potvrzeno budoucí osvobození české diplomatické mise, tentokrát však v totožném konkrétním rozsahu. Proběhne-li v dalším měsíci další rekonstrukce či oprava, je nutné opět předložit další samostatnou nótu. Při této příležitosti se nejedná o nótu vydanou zastupitelským úřadem se sídlem v Praze, ale o nótu vydanou ústředním orgánem státní správy jeho státu, tj. např. MZV Brazílie, kterou je třeba vytvořit, zaslat na příslušný zastupitelský úřad v ČR, nechat přeložit do českého jazyka a předložit MZV. Tento postup má za následek logické protesty zastupitelských úřadů. Zrušením druhé věty nedojde k zásadní změně, tj. k povinnosti v potvrzování recipročního přístupu ze strany MZV a tudíž ani k povinnosti případně toto ověřovat GFŘ. Ověřování principu vzájemnosti bude vždy patřit pouze do kompetence MZV jako je doposud s tím, že nově by se jednalo o globální přístup k potvrzování reciprocity. Přijetí uvedené úpravy nepředpokládá vznik žádných nároků na příjmovou či výdajovou položku státního rozpočtu.

K bodu 116 (§ 80 odst. 5 a 9)

Legislativně technická úprava v návaznosti na doplnění písmene g) do odstavce 1.

K bodu 117 (§ 80 odst. 6)

Do odstavce 6 je transformován stávající odstavec 18. Nově novela v nároku na vrácení daně požaduje mimo dokladu také kopii technického průkazu při pořízení osobního automobilu.

K bodu 118 (§ 80 odst. 6 písm. h), § 81 odst. 5 písm. h), § 84 odst. 3 písm. g), § 85 odst. 10 písm. h) a § 86 odst. 8 písm. h))

Legislativně technická změna spočívající ve změně odkazu § 28 odst. 2 písm. l) na odkaz § 37 odst. 1 z důvodu přesunu textu původního § 28 odst. 2 písm. l) do nového § 37 odst. 1 zákona o DPH ve znění platném od 1. ledna 2013.

K bodu 119 (§ 80 odst. 7 a 8)

Odstavec 7:

V novelizovaném odstavci 7 je pouze upřesněna maximální možná výše nároku na vrácení daně u vybraných osob požívajících výsad a imunit, která je také stanovena v odstavci 2. Podle tohoto ustanovení se do maximální výše nároku na vrácení daně započítává i částka daně nárokováná v přímém osvobození. Osoba požívající výsad a imunit může postupovat podle ustanovení § 68 odst. 9, tj. přímé osvobození nebo podle § 80 požádat o vrácení daně nebo použít obě ustanovení pro různé případy, ale výše maximálního nároku se sčítá pro daně období. Maximální výše nároku na osvobození či vrácení daně se tímto návrhem nemění, jde o transformaci stávajícího odstavce 19 do odstavce 7.

Odstavec 8:

Legislativně technická úprava v návaznosti na daňový řád.

K bodu 120 (§ 80 odst. 9)

Do odstavce 9 je transformován stávající odstavec 7.

K bodu 121 (§ 80 odst. 10 úvodní část)

Legislativně technická úprava v návaznosti na zrušení odstavce 17.

K bodu 122 (§ 80 odst. 10 písm. c))

Do odstavce 10 písm. c) je částečně transformován stávající odstavec 17.

K bodu 123 (§ 80 odst. 11 věta druhá a třetí)

Lhůta pro vrácení zaplacené daně je definována i nadále v odstavci 11, tj. do 30 dnů ode dne následujícího po jejím vyměření. Nově se tato lhůta vztahuje i na subjekty Evropské unie, která byla ustanovena v předposlední větě stávajícího odstavce 17, která byla původně do šesti měsíců od obdržení žádosti, tj. lhůta se pro tyto subjekty zkracuje. Lhůta pro vrácení zaplacené daně je tak podle předloženého návrhu shodná pro všechny osoby požívající imunitu.

Dále v § 80 odst. 11 dochází k vypuštění věty druhé a třetí z důvodu její nadbytečnosti vůči obecnému procesnímu předpisu, kterým je daňový řád. Při odstraňování vad či pochybností se tak bude postupovat podle § 74 daňového řádu v případě vad podání a podle § 89 a 90 daňového řádu v případě, že správce daně bude mít pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového přiznání, či o pravdivosti údajů v něm uvedených.

V případě, že nedojde k odstranění vad, bude správce daně postupovat podle § 74 odst. 3 daňového řádu. Daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně tak budou neúčinná a k vyměření nedojde. V případě, že nedojde k odstranění pochybností, bude správce daně postupovat podle obecného režimu upraveného v daňovém řádu.

K bodu 124 (§ 80 odst. 13)

V novém odstavci 13, kdy se vrácení daně řídí principem vzájemnosti, je nově doplněna podmínka přidělení značky diplomatické podle vyhlášky č. 243/2001 Sb., Ministerstva dopravy a spojů ze dne 29. června 2001 o registraci vozidel. Z toho vyplývá, že při pořízení osobního automobilu v tuzemsku nebo z jiného členského státu osobou požívající výsad a imunit, kdy se limity a lhůty při vrácení daně řídí principem vzájemnosti, je nutné splnit podmínku získání registrační značky podle výše uvedeného předpisu.

K bodu 125 (§ 80 odst. 14 úvodní část)

V textu ustanovení se novelou sjednocuje § 80 se zákonem o DPH.

K bodu 126 (§ 80 odst. 14 písm. a) až c))

V textu ustanovení se novelou sjednocuje § 80 se zákonem o DPH.

K bodu 127 (§ 80 odst. 14 písm. d) a e))

V odstavci 14 se vrací daň při pořízení osobního automobilu z tuzemska nebo z jiného členského státu osobám požívajícím výsad a imunit, kdy se nelze řídit principem vzájemnosti. Stávající písm. d) je částečně transformován do písm. d) a i). Novou podmínkou osvobození od daně při pořízení osobního automobilu osobou požívající výsad a imunit v písm. d) bodu 1. je přidělení diplomatické registrační značky.

Další změna spojená konkrétně s písmenem e) umožní osobám požívajícím výsad a imunit podat daňové přiznání i na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, pokud se údaje, obsah i uspořádání údajů shoduje s tímto tiskopisem. Obecně daňový řád umožňuje podat daňové přiznání na tiskopise vydaném Ministerstvem financí, na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny (§ 72 odst. 1) a elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně (§ 72 odst. 3). Z praktických důvodů nelze elektronickou formu podání v těchto případech povolit. Proto je dané ustanovení konstruováno jako vyloučení možnosti podat daňové přiznání

elektronicky. A contrario je možné podat daňové přiznání písemnou formou uvedenou v § 72 odst. 1 daňového řádu.

K bodu 128 (§ 80 odst. 14 písm. f) až i))

Stávající písm. e) je částečně transformován do písm. f) a i).

Novou podmínkou podle písm. h) je vrácení daně nebo podání přiznání při osvobození od daně pokud do 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky ukončí osoba požívající výsad a imunit služební pobyt v tuzemsku. Tato osoba pak musí celou daň vrátit správci daně.

K bodu 129 (§ 80 odst. 15 až 19)

Zrušené odstavce novela transformuje či přesouvá do jiných odstavců.

K bodu 130 (§ 81 odst. 7)

Legislativně technická úprava v návaznosti na daňový řád.

K bodu 131 (§ 82 odst. 1)

Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 132 (§ 82 odst. 2)

Tento návrh upřesňuje podmínky pro vrácení daně v jiném členském státě tuzemskému plátcí.

K bodu 133 (§ 82 odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 134 (§ 82b odst. 10)

Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 135 (§ 83 odst. 4)

Podle § 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád lze podat daňové přiznání na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na tiskovém výpisu z počítačové tiskárny, tj. daňové přiznání nelze podat elektronicky.

K bodu 136 (§ 83 odst. 6)

Legislativně technická úprava v návaznosti na daňový řád.

K bodu 137 (§ 85 odst. 1 až 3 a 6)

Jde o zásadní změnu, kdy osoby se zdravotním postižením budou mít nárok na vrácení zaplacené daně u dodaných osobních automobilů nově jak ze zemí EU, ale i třetích zemí. Doposud je možné žádat o vrácení zaplacené daně u dodaných osobních automobilů pouze v tuzemsku.

V případě dodaných osobních automobilů přede dnem nabytí účinnosti tohoto návrhu se postupuje podle dosavadního platného zákona, tj. přechodná ustanovení bod 1 návrhu. Např. Pokud osobě se zdravotním postižením byl dodán osobní automobil s místem plnění v EU nebo třetí zemi přede dnem nabytí účinnosti tohoto návrhu, nevzniká jí zpětně nárok na vrácení zaplacené daně.

K bodu 138 (§ 85 odst. 9 písm. c))

Jde o legislativně technickou úpravu z důvodu změny odkazu § 26 na odkaz § 28 a to z důvodu přesunu textu původního § 26 do nového § 28.

K bodu 139 (§ 86 odst. 5)

Podle § 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád lze podat daňové přiznání na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na tiskovém výpisu z počítačové tiskárny, tj. daňové přiznání nelze podat elektronicky.

K bodu 140 (§ 86 odst. 6)

Legislativně technická úprava v návaznosti na daňový řád.

K bodu 141 (§ 86 odst. 10)

Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 142 (§ 87 odst. 6 písm. a))

Legislativně technická úprava v souvislosti se zavedením nové definice sídla a se zrušením definice místa podnikání (viz bod 7).

K bodu 143 (§ 87 odst. 6 písm. f))

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. A to navzdory legislativní zkratce „daň“, kterou nalezneme v § 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Tato konstrukce byla zvolena s ohledem zachování jednotnosti úpravy bezdlužnosti skrze celý právní řád. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu, přičemž zahrnuje veškeré

nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K bodu 144 (§ 87 odst. 6 písm. g))

S ohledem na zavedení nové formulace bezdlužnosti a s ohledem na budoucí sloučení správy daní a pojistného na zdravotní pojištění a pojistného na sociální zabezpečení, se zavádí nové písmeno f), které bude účinné pouze do doby zřízení jednoho inkasního místa.

K bodu 145 (§ 87 odst. 12)

Legislativně technická úprava v souvislosti se zavedením nové definice sídla a se zrušením definice místa podnikání (viz bod 7).

K bodu 146 (§ 88 odst. 1)

Z důvodu sjednocení formulací a lepší srozumitelnosti se v zákoně v ustanoveních, které se týkají povinností osoby povinné přiznat daň, nahrazují odkazy na příslušná písmena § 108 odstavce 1 slovním výkladem.

K bodu 147 (§ 88 odst. 10)

Je doplněn nový odstavec 10, který při poskytnutí elektronicky poskytovaných služeb zavádí pro jiné měny než euro použití směnného kurzu Evropské centrální banky ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo pokud ke dni poskytnutí služby není kurz zveřejněn, kurz zveřejněný k nejbližšímu následujícímu dni. Jedná se o implementaci článku 366 odst. 2 směrnice o DPH.

K bodu 148 (§ 89 odst. 2)

Legislativně technická úprava. Jedná se o upřesnění textu.

K bodu 149 (§ 89 odst. 9)

Jedná se přeformulování stávajícího textu ustanovení a jeho doplnění o povinnost uvádět na daňovém dokladu povinný údaj „zvláštní režim – cestovní služba“. Tato povinnost vyplývá z článku 226 směrnice o DPH, který byl pozměněn směrnicí 2010/45/EU.

K bodu 150 (§ 90 odst. 2)

Legislativně technická úprava provedená v souvislosti se změnami registrace a se zavedením definice osvobozené osoby (§ 4 odst. 1 písm. o)), přičemž dosavadní písmeno a) je nahrazeno novými písmeny a), b) a c), a pozměněná dosavadní písmena b) a c) jsou nově obsažena v písmenech d) a e).

K bodu 151 (§ 90 odst. 14)

Úprava textu má za cíl implementovat změny v článku 226 směrnice o DPH, který byl změněn směrnicí 2010/45/EU. Je zde doplněna povinnost uvádět na daňovém dokladu při dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností sdělení „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“.

K bodu 152 (§ 90 odst. 15 písm. c))

Legislativně technická úprava. Obchodník má nárok na odpočet daně u uměleckého díla, které mu dodala osoba povinná k dani, která není obchodníkem, pokud byla při dodání touto osobou povinnou k dani uplatněna daň.

K bodu 153 (§ 92a odst. 2)

Navrhuje se vypustit text odst. 2, který dosud definoval povinnost plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, vystavit podle § 26 daňový doklad s náležitostmi podle § 28 odst. 2 písm. a) až k), včetně sdělení, že výši daně je povinen doplnit a přiznat plátce, pro kterého je plnění uskutečněno. Toto ustanovení se nyní jeví jako nadbytečné, neboť obecná povinnost vystavit daňový doklad vyplývá z nového § 28 a v novém § 29 odst. 2 písm. d) je stanoven na daňovém dokladu povinný údaj „daň odvede zákazník“ pro případ, že osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou je plnění uskutečněno. Nově se ruší povinnost doplňovat údaje přímo na daňovém dokladu nebo zjednodušeném daňovém dokladu (původní § 31, § 32 a § 35 a současný § 92a), neboť obsah daňových dokladů v listinné a elektronické podobě musí zůstat po celou dobu uchování nezměněn. Povinnost doplnit některé údaje se přesouvá do evidence pro daňové účely (nový § 100a).

K bodu 154 (§ 92a odst. 2)

Legislativně technická úprava provedená v souvislosti se zavedením nového § 29 odst. 1 písm. l).

K bodu 155 (§ 92a odst. 3 a 4)

Terminologická změna v návaznosti na změny v § 100.

K bodu 156 (§ 92a odst. 7)

Plátce, který se včas nezaregistroval a je zpětně registrován rozhodnutím o registraci, nepoužije za zdaňovací období, ve kterých byl plátcem ale nechoval se jako plátce, režim přenesení daňové povinnosti, ale použije běžný režim. V tomto případě musí daňová povinnost zůstat na poskytovateli zdanitelného plnění, protože od plátce příjemce plnění v režimu přenesení daňové povinnosti by nebylo možné požadovat, aby zpětně přiznal a zaplatil z tohoto plnění daň.

K bodu 157 (§ 92d)

Jedná se o legislativně technickou úpravu provedenou v souvislosti s nově navrženým zákonem o obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

K bodu 158 (§ 92e)

Jedná se o upřesnění textu, kdy se za slovo „stavebních“ doplňuje „nebo montážních“. Nejedná se o věcnou změnu, protože pojem „stavební práce“ podle CZ-CPA zahrnuje i montážní práce.

K bodu 159 (§ 92e) odst. 2)

Dosavadní zkušenosti s aplikací režimu přenesení daňové povinnosti ukazují, že v některých případech lze jednoznačně jistoty, zda aplikovat či neaplikovat režim přenesení daňové povinnosti, dosáhnout jen s vynaložením nepřiměřeného úsilí.

Proto je do ustanovení § 92e navržen nový odstavec 2 z něhož vyplývá, že v případě, kdy plátce, který poskytl stavební nebo montážní práce a v souvislosti s těmito pracemi uskutečnil zdanitelné plnění, u kterého aplikoval režim přenesení daňové povinnosti (vystavil daňový doklad bez výše daně a na tento daňový doklad v souladu s § 29 odst. 2 písm. c) zákona o DPH uvedl údaj, že „daň odvede zákazník“) a příjemce plnění tento doklad akceptuje (splněním povinnosti doplnit výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty), jedná příjemce plnění ve shodě s poskytovatelem plnění. V takovém případě nastoupí právní fikce, že bez dalšího dané plnění režimu přenesení daňové povinnosti podléhá. Zakotvení právní fikce tak umožní reagovat na situace, kdy s ohledem na předmět plnění a další aspekty daného plnění není zřejmé, zda jsou splněny veškeré podmínky pro aplikaci režimu přenesení daňové povinnosti.

V takovém případě nebude uplatnění režimu přenesení daňové povinnosti správcem daně zpochybněno a nedojde k doměření daně nebo zamezení uplatnění odpočtu daně. Nové ustanovení tak respektuje účel zavedení režimu přenesení daňové povinnosti a přináší větší právní jistotu jak pro poskytovatele plnění, tak pro příjemce plnění.

K bodu 160 (§ 92f a 92g)

Pro osoby povinné k dani se zavádí možnost požádat Generální finanční ředitelství o vydání závazného posouzení, zda se jedná o zboží, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti. Na základě podané žádosti vydá Generální finanční ředitelství rozhodnutí o závazném posouzení.

K bodu 161 (nadpis § 93)

Legislativně technická úprava.

K bodu 162 (§ 93)

Úprava § 93 reflektuje skutečnost, že celní úřady vykonávají správu daně podle právních předpisů upravujících správu cla.

K bodu 163 (§ 93a odst. 1)

Nové znění odstavce 1 staví najisto, který správce daně je místně příslušný pro skupinu. Jednoznačně se upravuje, že správce daně místně příslušný zastupujícímu členovi skupiny je i místně příslušný pro skupinu. Nová obecnější textace dopadá i na situace, které upravuje současný text § 93a odst. 1 za středníkem, a to příslušnost ke Specializovanému finančnímu úřadu. Z ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb. plyne, že Specializovaný finanční úřad vykonává svou působnost na celém území České republiky, narozdíl od jednotlivých 14 finančních úřadů vykonávajících působnost na území jednotlivých krajů (§ 8 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb.). Formálně vzato je určitému subjektu příslušný vždy Specializovaný finanční úřad a jeden ze čtrnácti finančních úřadů. Tato duplicita je však pouze zdánlivá, neboť zákon rozlišuje ještě osobní příslušnosti tím, že Specializovaný finanční úřad je místně příslušným pouze pro tzv. vybrané subjekty, které vymezuje § 11 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb. Pro ostatní subjekty je naopak místně příslušný běžný finanční úřad. Lze tedy uzavřít, že zastupující člen skupiny bude mít vždy pouze jednoho místně příslušného správce daně. Tím pak může být buďto Specializovaný finanční úřad, nebo některý z běžných finančních úřadů. Tento úřad pak bude místně příslušným i skupině.

K bodu 164 (§ 93a odst. 3)

Legislativně technická změna provedená v souvislosti se změnami v registraci (odkaz na § 6d).

K bodu 165 (§ 94)

Navržené znění navazuje na úpravy v § 6a až 6e, a to pouze ve vymezení lhůty pro povinnost podání přihlášky k registraci (do 15 dnů ode dne rozhodného pro vznik povinnosti se registrovat).

Možnost dobrovolné registrace k dani z přidané hodnoty, která byla doposavad upravena v odstavci 18, nezaniká. Úprava byla přesunuta do věcně souvisejících částí zákona, a to konkrétně do § 6f, který určuje, od kdy se osoba povinná k dani stane plátcem a do § 94a, který stanovuje podmínky pro podání přihlášky k registraci pro dobrovolnou registraci.

K bodu 166 (§ 94a)

Jedná se o změny provedené v souvislosti se změnami v registraci.

§ 94a – odstavce 1 a 2. V případě dobrovolné registrace pro osoby povinné k dani se pouze upravuje možnost podat přihlášku k registraci, kterou lze podat kdykoliv (vztahuje se i na osoby, které se rozhodnou uplatnit daň u převodu staveb, bytů a nebytových prostor).

Jedná se o úpravu dobrovolné registrace, a to osob povinných k dani uvedených v § 6f. S ohledem na nový systém, který je v § 6f zaváděn, dochází k navazujícím změnám i tomto ustanovení.

Ustanovení odstavce 3 navazuje na změny v § 106 odst. 2. Pokud byla osobě povinné k dani uvedené v odstavci 1 nebo 2 zrušena registrace z důvodu závažného porušení svých povinností týkajících se správy daně z přidané hodnoty, nemůže tato osoba podat přihlášku k registraci po dobu 1 roku ode dne, kdy jí byla takto zrušena registrace.

K bodu 167 (§ 95)

Jedná se o povinnost OPD, která se stane plátcem, informovat o podání přihlášky ostatní účastníky sdružení (přesun z § 94 odst. 2, poslední dovětek).

K bodu 168 (§ 96 až 99)

§ 96

Odstavec 1:

Osoba povinná k dani je v přihlášce k registraci povinna uvést kromě ostatních náležitostí i čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, pokud jsou používány pro ekonomickou činnost jako povinný registrační údaj.

Odstavec 2:

Osoba povinná k dani je v přihlášce k registraci oprávněna určit, která čísla účtů budou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 97

Navržené znění navazuje na úpravy v § 6g až 6i, a to pouze ve vymezení lhůty pro povinnost podání přihlášky k registraci (do 15 dnů ode dne rozhodného pro vznik povinnosti stát se identifikovanou osobou).

§ 98

Jedná se o výčet údajů z registru plátců a identifikovaných osob, které může správce daně zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup (původní § 95 odst. 12). Do výčtu údajů, které správce daně zveřejní, bylo doplněno číslo účtu určené v přihlášce k registraci plátce ke zveřejnění nebo údaj, že žádné takové číslo účtu nebylo určeno.

§ 99

Jedná se o věcnou změnu. Platí obecné pravidlo, a to že zdaňovacím obdobím plátce, identifikované osoby a skupiny je vždy kalendářní měsíc. Zákon dále řeší změnu zdaňovacího období plátce (§ 99a) a zdaňovací období v insolvenční (§ 99b).

Zdaňovacím obdobím plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu zůstává kalendářní čtvrtletí.

K bodu 169 (§ 99a a 99b)

§ 99a

Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně na žádost plátce podanou do konce října roku, v němž byl plátce registrován, rozhodnout, že změnu zdaňovacího období lze učinit pro bezprostředně následující kalendářní rok; takto podaná žádost se považuje za oznámení podle odstavce 1 písm. d).

§ 99b

§ 99b řeší zdaňovací období plátce v insolvenční.

K bodu 170 (§ 100)

Věcná změna v § 100 nastane pouze v souvislosti s tím, že z důvodu efektivnosti a zrychlení systému kontroly týkající se prověření oprávněnosti nároku na odpočet daně byla do zákona doplněna povinnost plátce vést u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, údaj o daňovém identifikačním čísle osoby, která uskutečňuje plnění s výjimkou plnění, u nichž byly vystaveny zjednodušené daňové doklady. Vzhledem k této drobné věcné změně bude zvýšení administrativní zátěže pro podnikatelské subjekty minimální, a to i vzhledem k tomu, že v převažující většině software již s těmito daty (DIČ) v současné době běžně pracuje a dále je používá pro určené, zejména účetní a daňové účely. Z toho důvodu negativní dopady na podnikatelskou sféru v této oblasti budou zcela zanedbatelné.

K bodu 171 (§ 100a)

Plátce je rovněž povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje ve zvláštních případech, a to při pořízení zboží, při opravách podle § 44 a při zasílání zboží z tuzemska do jiného členského státu.

K bodu 172 (§ 101 odst. 3)

Legislativně technická změna provedená v souvislosti se změnami v registraci (§ 6e).

K bodu 173 (§ 101 odst. 5)

Legislativně technická změna.

K bodu 174 (§ 101 odst. 6)

Legislativně technická změna v návaznosti na nový koncept identifikované osoby.

K bodu 175 (§ 101 odst. 8)

Legislativně technická změna v návaznosti na nový koncept identifikované osoby. (§ 6g až 6i) a změnu na příslušný odkaz na § 108.

K bodu 176 (§ 102 odst. 1 písm. c))

Jde o legislativně technickou změnu.

K bodu 177 (§ 102 odst. 1 písm. d))

Jedná se o doplnění textu tak, aby bylo v souladu se zněním textu § 6i a § 102 odst. 2 (článek 262 písm. c) směrnice o DPH).

K bodu 178 (§ 102 odst. 2)

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na nový koncept identifikované osoby (§ 6i).

K bodu 179 (§ 102 odst. 7)

Legislativně technická změna (přečíslování odstavců) v souvislosti s vložením nového odstavce 2.

K bodu 180 (§ 102 odst. 8)

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na nový koncept identifikované osoby a přečíslování odstavce.

K bodu 181 (§ 104 odst. 4)

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na nový koncept identifikované osoby (§ 6g až 6i).

K bodu 182 (§ 106 a 106a)

§ 106

V ustanovení § 106 se nachází úprava, kdy může správce daně svým konstitutivním rozhodnutím zrušit registraci plátce.

Odstavec 1:

Do odstavce 1 byla přesunuta současná úprava obsažená v § 106 odst. 7 písm. a), c) a d). K posunu zde došlo v tom ohledu, že správce daně nemá možnost volby, zda plátce, který naplnil podmínky v odstavci 1, zruší, ale musí jej zrušit. Při této úpravě je omezena diskrece správce daně, a tudíž nutnost odůvodňovat, proč se zrovna u tohoto plátce rozhodl jej zrušit a jiného plátce, který naplnil tytéž podmínky, nezrušil. Odůvodnění se tudíž bude věnovat zejména důvodu zrušení registrace.

Odstavec 2:

Ustanovení odstavce 2 normuje další případy, kdy správce daně zruší registraci plátci. Jedná se o upravené znění současného § 106 odst. 7 písm. b). Pro zrušení registrace plátce je zapotřebí závažně porušit povinnosti vztahující se ke správě daně z přidané hodnoty. Nejedná se tedy pouze o povinnosti vyplývající ze zákona o dani z přidané hodnoty, jak tomu bylo dosud. Porušení povinností však musí mít určitou intenzitu. Proto pouze za závažné porušení lze dobrovolnému plátci, který nedosahuje obrátu 1 000 000 Kč, skupině nebo plátci, který nemá sídlo v tuzemsku a za uplynulý rok neuskutečnil zdanitelné plnění, zrušit registraci. Nelze si však myslet, že se vždy jedná pouze o intenzivní porušení jedné povinnosti. Závažným se může z logiky věci stát také opakované porušení určitých povinností, které právě svým opakováním nabírají na intenzitě. Vždy však musí být z odůvodnění rozhodnutí, kterým je plátci registrace zrušena, patrné, čím byla tato intenzita naplněna.

Odstavec 3:

Odvolání proti rozhodnutí o zrušení registrace plátce podle odstavce 1 nebo 2 má odkladný účinek. Tento lex specialis vůči daňovému řádu upravuje odstavec 3. Důvod přiznání odkladného účinku v tomto případě je dán závažností důsledků, které by mohlo zrušení registrace z moci úřední způsobit, a to jak jednotlivým plátcům, tak státnímu rozpočtu v případě náhrady škody.

Odstavec 4:

Odstavec 4 upravuje situace zrušení plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, z moci úřední. Správce daně zruší registraci plátci, který naplní současně obě podmínky stanovené v písmenu a) a b).

Odstavec 5:

Do odstavce 5 se přesunula úprava ze současného § 106a odst. 9.

Odstavec 6:

Vzhledem k tomu, že plátcem se osoba povinná k dani stává zásadně ze zákona, je nutné upravit okamžik, kdy plátcem být přestává. Pouhé zrušení registrace by kýžený efekt nemělo, neboť status plátce by mu formálně zůstal, avšak by již nebyl veden v registru plátců. V duchu navrženého znění odstavce 6 plátce přestane být plátcem dnem právní moci rozhodnutí, kterým je mu registrace zrušena.

Odstavec 7:

V odstavci 7 je zachována současná koncepce okamžiku, kdy dochází ke zrušení registrace skupiny. Skupinu lze zrušit vždy k poslednímu dni kalendářního roku, a to i v případě, že závažným způsobem poruší povinnosti vztahující se ke správě daně (rozhodnutí podle odstavce 2). Společně se zrušením registrace přestává být skupina plátcem (lex specialis vůči obecné úpravě pro plátce obsažené v odstavci 6). Ode dne následujícího se všichni členové zrušené skupiny stávají plátcí.

§ 106a

Z důvodu změny koncepce plátcovství je zapotřebí upravit situace, kdy plátce neplní své povinnosti (současný § 106 odst. 7 písm. b)). Podle dosavadní právní úpravy je možné neplnění povinností plátce sankcionovat zrušením registrace plátce. Se změnou plátcovství ex lege však musí dojít k přehodnocení tohoto systému, neboť konstitutivní zrušení registrace již není z povahy věci možné. I kdyby totiž správce daně zrušil registraci plátce, který neplní své povinnosti, avšak dosahuje požadovaného obratu, stal by se takový plátce fakticky okamžitě plátcem znovu, a to ze zákona (podle § 6).

Zatímco v případě dobrovolných plátců je sankcí za neplnění povinností zrušení registrace (viz nové znění § 106 odst. 2), tak v případě těch, kterým plátcovství vzniká ex lege, je potřeba zvolit sankci jinou. Proto se navrhuje vytvořit nový právní institut „nespolehlivého plátce“, který bude na tuto situaci reagovat. Tento institut má sloužit především jako efektivní nástroj při boji s daňovými úniky, který působí nejen represivně, ale i preventivně.

Protože není možné uvedeným plátcům zrušit registraci, budou tito plátcí označeni jako „nespolehliví plátcí“, tj. zůstanou plátcí, ovšem bude jim přidělen zvláštní status (označení). Sankční povahu tak bude mít již samotné označení „nespolehlivým plátcem“, neboť tento údaj bude zveřejněn a každý, si tak bude moci ověřit, zda daný plátce byl či nebyl takto označen. Záměrně je použit termín „nespolehlivý plátce“, který by měl být dostatečně difamující.

Dalšími sankčními důsledky toho, že plátce získá status nespolehlivého plátce, je nemožnost změnit zdaňovací období podle § 99a, a skutečnost, že ten, kdo přijímá zdanitelná plnění od nespolehlivého plátce, ex lege ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění (§ 109 odst. 3).

Odstavec 1:

Odstavec 1 upravuje, kdy se plátce stane nespolehlivým plátcem. Pro získání tohoto statusu je zapotřebí závažně porušit povinnosti vztahující se ke správě daně z přidané hodnoty. Nejedná se tedy pouze o povinnosti vyplývající ze zákona o dani z přidané hodnoty, ale rovněž o povinnosti vyplývající z daňového řádu. Za typické povinnosti vznikající při správě daně z přidané hodnoty lze považovat například povinnost podat daňové tvrzení, povinnost uhradit daň, povinnost součinnosti se správcem daně při daňové kontrole nebo při ověřování skutečností uvedených v daňovém tvrzení či registračních údajích.

Porušení povinností, za něž lze získat status nespolehlivý plátce, však musí mít určitou intenzitu. Musí tedy být naplněno kritérium závažnosti. Za závažné porušení povinností vztahující se ke správě daně z přidané hodnoty lze považovat takové porušení zákonem stanovené povinnosti, které svou intenzitou ohrožuje veřejný zájem na řádném výběru daně z přidané hodnoty. Nelze tak sankcionovat formální porušení povinností stanovených zákonem (např. opomenutí údajů v přihlášce k registraci či daňovém přiznání), které z hlediska správy a výběru daně by nemělo prakticky žádný negativní dopad. Daný institut by měl dopadat pouze na takové porušování povinností, ve kterém lze spatřovat riziko daňových

úniků. Správce daně by tak měl tento nástroj využívat v boji proti nekalým praktikám některých daňových subjektů, nikoli jako nástroj pro sankcionování běžných plátců, kteří jinak plní řádně své daňové povinnosti. Proto bude jednotlivé porušení posuzovat zejména s ohledem na osobu plátce, jeho dosavadní zkušenosti s tímto plátcem a s ohledem na to, jakou míru rizika pro veřejné rozpočty porušení dané povinnosti představuje.

Výklad pojmu nespolehlivý plátce, jakož i usměrňování výkladové praxe, bude prováděno výkladovými stanovisky Generálního finančního ředitelství (GFŘ). Tento způsob sjednocování výkladových podmínek umožňuje operativnější reakci GFŘ na poznatky praxe pokud jde o plátce, kteří by se vyhýbali zákonné povinnosti platit DPH. GFŘ bude využívat výkladové stanovisko ke sjednocování rozhodovací praxe správců daně tak, aby výklad pojmu nespolehlivý plátce byl ze strany správců daně pokud možno jednotný. Obdobné postupy pro usměrňování aplikační praxe jsou známé např. v oblasti sociální politiky viz výkladová stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí k zákonu o důchodovém pojištění, podle kterých postupuje Česká správa sociálního zabezpečení. Z hlediska právního státu se jeví jako nevhodné a možná i protiústavní doplňování znaků nespolehlivého plátce formou podzákoného právního předpisu. Předkladatel se touto zvolenou formou snaží o nalezení ústavně konformního řešení, které bude posilovat právní jistotu plátců daně. V souladu s judikaturou Ústavního soudu předkladatel považuje zvolený pojem nespolehlivý plátce za dostatečně určitý a skrze formu výkladových stanovisek GFŘ se bude pouze zajišťovat jeho jednotný výklad na celém území ČR.

Odstavec 2:

Odstavec 2 je lex specialis vůči § 109 odst. 4 daňového řádu, který obecně pro podání odvolání přiznává lhůtu 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí. S ohledem na to, že je cílem, aby rozhodnutí o označení plátce za nespolehlivého nabylo právní moci, popřípadě bylo odvolacím orgánem zrušeno, co nejdříve, byla zvolena poloviční lhůta pro podání odvolání, než jak stanovuje daňový řád, tedy 15 dní. Je tomu tak proto, aby se co nejdříve postavilo na jisto, zda ten či onen plátce závažným způsobem porušil své povinnosti.

Rovněž se jedná o je lex specialis vůči ustanovení § 109 odst. 5 daňového řádu, který obecně nepřiznává odvolání odkladný účinek. S ohledem na důsledky, které označení plátce za nespolehlivého má, je třeba, aby sankční důsledky rozhodnutí projevily až po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a nikoliv již po účinnosti rozhodnutí prvoinstančního správce daně. Z uvedeného vyplývá, že ke zveřejnění skutečnosti, že plátce je nespolehlivým (se všemi důsledky z toho vyplývajícími), dojde až po nabytí právní moci rozhodnutí.

Odstavec 3:

V určitých situacích se odkladný účinek odvolání podle odstavce 2 nejeví jako efektivní. Tak tomu bude zejména v případě hrozby významných daňových úniků, kdy bude existovat silný veřejný zájem na rychlém nabytí právní moci rozhodnutí, kterým daná osoba získá status nespolehlivého plátce. Správci daně je za tím účelem umožněno, aby v rámci daného rozhodnutí z důvodů hodných zvláštního zřetele rozhodl též o vyloučení odkladného účinku. Toto své rozhodnutí musí řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnit. Z odůvodnění by mělo být patrné, v čem jsou konkrétně spatřovány důvody hodné zvláštního zřetele.

Odstavec 4:

Obsahuje úpravu toho, jak se plátce zbaví statusu nespolehlivý plátce. Toho může dosáhnout až po 1 roce poté, co se nespolehlivým plátcem stal. Tohoto označení se může zbavit pouze na žádost. Správce daně nebude ex offio zkoumat, zda pominuly důvody pro přiřazení tohoto

statusu. V případě, že by žádal o zrušení tohoto statusu častěji, bude taková žádost zamítnuta. V konečném důsledku bude moci nespolehlivý plátcce požádat o přezkoumání podmínek, za nichž mu toto označení bylo přiřknuto, až po uplynutí jednoho roku s maximálně roční frekvencí.

Odstavec 5:

Na základě žádosti nespolehlivého plátce, je oprávněn správce daně rozhodnout, že pokud plátce po dobu 1 roku neporuší své povinnosti vztahující se ke správě daně, není nespolehlivým plátcem.

Odstavec 6:

Skutečnost, že plátce je spolehlivý nebo nespolehlivý plátce, správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

K bodu 183 (§ 106b až 106f)

§ 106b

Ustanovení § 106b upravuje podmínky, kdy plátce může požádat o zrušení registrace.

Odstavec 1:

V odstavci 1 jsou upraveny podmínky pro plátce, který má sídlo v tuzemsku. Jedná se o změněný text současného § 106 odst. 1. Věcné změny byly učiněny z důvodu změny koncepce registrace, resp. plátcovství. Dále je plátci nově umožněno požádat o zrušení registrace v případě, že se rozhodne ukončit ekonomickou činnost (např. odejít do důchodu). Odstavec 1 se nevztahuje na skupinu.

Odstavec 2:

Plátce, který nemá sídlo v tuzemsku, může o zrušení registrace požádat, pokud splňuje podmínky uvedené v odstavci 2. Možnost zrušení registrace pro plátce, který nemá sídlo v tuzemsku, se zavádí nově. Důvodem jsou například případy, kdy osoba registrovaná k dani v jiném členském státě uskutečňovala plnění prostřednictvím provozovny, kterou v tuzemsku zrušila a přesunula do jiného členského státu.

Odstavec 3:

Do odstavce 3 byl přesunut současný text z § 106 odst. 3, který byl upraven z hlediska legislativně technického.

§ 106c

V ustanovení § 106c je promítnut současný text § 106 odst. 2. Zmíněné ustanovení bylo z důvodu nepřehlednosti dlouhého textu strukturováno a prošlo tak legislativně technickými změnami.

§ 106d

Odstavec 1:

Do odstavce 1 byla přesunuta povinnost dnes upravena v § 106 odst. 4. Povinnost prokázat splnění podmínek se vztahuje na všechny případy, kdy plátce žádá o zrušení registrace (§ 106b až § 106d). V případě, že plátce požádá o zrušení registrace a prokáže, že splňuje podmínky pro její zrušení, musí správce daně jeho registraci zrušit.

Odstavec 2:

S ohledem na skutečnost, že ke zrušení dochází z podnětu plátce, nebude umožněno v souladu s odstavcem 2 využít kterýkoli z opravných prostředků, zejména tedy odvolání či obnovu řízení. Plátce daně si má být vědom účinků, které podání žádosti o zrušení registrace má.

Odstavec 3:

Odstavec 3 upravuje okamžik, ke kterému přestává být plátce plátcem. Vzhledem k tomu, že se jedná o zrušení registrace plátce na žádost plátce, není důvod, proč zrušení protahovat. Proto se navrhuje zrušit plátce ke dni oznámení, což je v souladu s § 101 odst. 5 ve spojení s odstavcem 6 daňového řádu okamžik, kdy se plátce s takovým rozhodnutím seznámí, typicky doručením.

Odstavec 4:

Odstavec 4 upravuje případy, kdy se zároveň se zrušením registrace plátce osoba povinná k dani stává identifikovanou osobou (změna registrace plátce na identifikovanou osobu). V písmenu a) se jedná o situace, kdy žádá o zrušení registrace osoba povinná k dani, která pokud by byla identifikovanou osobou, nemohla by požádat o zrušení registrace identifikované osoby. Tato osoba proto alespoň do doby, než začne splňovat podmínky v § 107 odst. 1, musí zůstat „alespoň“ identifikovanou osobou. V písmenu b) se jedná o situace, kdy se chce plátce stát identifikovanou osobou dobrovolně.

§ 106e

Do ustanovení § 106e a § 106f byla přesunuta úprava z §106a. Ta byla rozdělena na ustanovení týkající se zrušení skupiny a ustanovení vztahující se na zánik členství člena skupiny.

Odstavec 1:

Na zrušení registrace skupiny nelze ze samé podstaty použít žádné z ustanovení § 106b až 106d. To je dáno jednak specifíčností skupiny, za druhé také velice širokou možností, která je skupině dána skrze odstavec 1 písm. a). Není zapotřebí upravit ještě speciální podmínky, za jejichž splnění může skupina požádat o zrušení registrace, pokud je jí dána obecná možnost podat žádost o zrušení registrace zásadně kdykoli za jakýchkoli podmínek.

V ustanovení § 106e odst. 1 jsou promítnuty dvě varianty zrušení skupiny, a to v případě podání žádosti o zrušení registrace, nebo v případě, že členové (všichni, případně všichni

kromě jednoho) nesplňují podmínky pro členství ve skupině. Podmínky stanovené pro členství je nutné vyvodit z § 5a, a to zejména skutečnost, že členové již nejsou spojenými osobami.

Dále je zachováno, že registraci skupiny lze zrušit k poslednímu dni kalendářního roku, a to v případě, že skutečnost upravená v písm. a) nebo b) nastane do konce října. Pokud skupina podá žádost po 31. říjnu nebo správce daně zjistí po 31. říjnu, že členové nesplňují podmínky, může správce daně skupinu zrušit k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

V případě písmena b) byla zrušena povinnost skupiny oznamovat, že nesplňují podmínky podle § 5a. Neboť ze současného textu vyplývalo, že v těchto případech nemůže správce daně zrušit registraci skupiny z moci úřední. Navíc zde nebyla stanovena ani sankce v případě, že by skupina tuto skutečnost neoznámila. Proto je v návrhu obsažena obecná úprava, že správce daně zruší registraci skupiny, pokud zjistí. Zjistit může samozřejmě i na základě oznámení skupiny.

Odstavec 2:

Společně se zrušením registrace přestává být skupina plátcem, a to v souladu s odstavcem 2.

Odstavec 3:

Obsahem odstavce 3 je upravit okamžik, kdy se členové zrušené skupiny stávají plátcí.

§ 106f

Do ustanovení § 106e a § 106f byla přesunuta úprava z §106a. Ta byla rozdělena na ustanovení týkající se zrušení skupiny a ustanovení vztahující se na zánik členství člena skupiny.

Ustanovení § 106f obsahuje úpravu vztahující se k zániku členství člena ve skupině.

Odstavec 1:

V odstavci 1 je obdobná úprava jako v § 106e s tou změnou, že se vztahuje pouze k jednomu členu skupiny. Účinky zrušení členství člena skupiny jsou shodné se zrušením registrace skupiny.

Odstavec 2:

V odstavci 2 je stanovena jednorozhodná podmínka členství člena skupiny předtím, než může být podána žádost o vystoupení člena ze skupiny. Současný § 106a odst. 5.

Odstavec 3:

Výjimkou ze zániku členství ke konci roku je případ upravený v odstavci 3, a to situace, kdy bylo vydáno rozhodnutí o úpadku člena skupiny. Vystoupení člena skupiny ze skupiny jsou navázány na právní účinky tohoto rozhodnutí. Současný § 106a odst. 3.

Odstavec 4:

Odstavec 4 upravuje situaci, kdy dojde k vystoupení zastupující člena skupiny. Současný § 106a odst. 4.

K bodu 184 (§ 107)

Ustanovení § 107 upravuje zrušení registrace identifikované osoby z moci úřední.

Odstavec 1:

V odstavci 1 je upravena možnost správce daně zrušit identifikovanou osobu, pokud splňuje daná kritéria. Vzhledem k tomu, že se jedná o správní uvážení, bude nutné každé rozhodnutí řádně zdůvodnit, a to zejména s ohledem na otázku proč se zrovna této identifikované osobě registrace zrušuje a jiné obdobné nikoli.

Odstavec 2:

Odvolení proti rozhodnutí o zrušení registrace plátce podle odstavce 1 nebo 2 má odkladný účinek. Tento lex specialis vůči daňovému řádu upravuje odstavec 2. Důvod přiznání odkladného účinku v tomto případě je dán závažností důsledků, které by mohlo zrušení registrace z moci úřední způsobit, a to jak jednotlivým plátcům, tak státnímu rozpočtu v případě náhrady škody.

Odstavec 3:

Pokud se z identifikované osoby nestane plátce a je jí zrušena registrace, přestává být v souladu s odstavcem 3 identifikovanou osobou dnem právní moci rozhodnutí správce daně o zrušení registrace.

Odstavec 4:

V případě, že se z identifikované osoby stal plátce, bude muset správce daně podle odstavce 4 zrušit registraci identifikované osoby, a to tak, aby přechod mezi identifikovanou osobou a plátcem byl plynulý a nepřekrýval se.

K bodu 185 (§ 107a)

Odstavec 1:

V odstavci 1 je uvedeno, za jakých podmínek může identifikovaná osoba požádat o zrušení registrace. V písmenu a) jsou uvedeny všechny případy kromě určitých pořízení zboží, kdy identifikované osobě vznikly nějaké povinnosti. V těchto případech je stanovena hranice 6 měsíců. U pořízení zboží z jiného členského státu (kromě pořízení uvedených v odstavci 1 písm. a) bod 3.) jsou nastaveny takové podmínky, aby nenastala situace, že se zruší registrace identifikované osoby přesto, že její další pořízení zboží bude předmětem daně, protože se na něj nebude vztahovat § 2a odst. 2.

Odstavec 2:

Podle odstavce 2 v případě, že identifikovaná osoba prokáže splnění podmínek podle odstavce 1, správce daně je povinen zrušit její registraci.

Odstavec 3:

S ohledem na skutečnost, že ke zrušení dochází z podnětu identifikované osoby, nebude umožněno v souladu s odstavcem 3 využít kterýkoli z opravných prostředků, zejména tedy odvolání či obnovu řízení.

Odstavec 4:

Odstavec 4 upravuje okamžik, ke kterému přestává být identifikovaná osoba identifikovanou osobou. Vzhledem k tomu, že se jedná o zrušení registrace na žádost identifikované osoby,

není důvod, proč zrušení protahovat. Proto se navrhuje zrušení ke dni oznámení, což je v souladu s § 101 odst. 5 ve spojení s odstavcem 6 daňového řádu okamžik, kdy se identifikovaná osoba s takovým rozhodnutím seznámí, typicky doručením.

K bodu 186 (§ 108)

Odstavec 1 až 3:

V § 108 bylo přistoupeno ke změně formulace přiznat a zaplatit daň. V návrhu dochází k rozlišování osob, které jsou povinny daň přiznat a které jsou povinny daň zaplatit. Toto rozlišení však neznamená, že osoby povinné daň přiznat nemají povinnost ji i zaplatit. Tato povinnost jim vyplývá z ustanovení § 101 zákona o DPH, který stanovuje, že „plátce je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období podat daňové přiznání, a vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání“. Subjektu tak vzniká povinnost daň tvrdit a v případě vzniku vlastní daňové povinnosti ji zaplatit ve stejné lhůtě správci daně. Zde je možné také uvést znění § 163 daňového řádu, které zní, že „daň se platí příslušnému správci daně v české měně“. Nelze tedy z dikce „přiznat daň“ dovodit, že ji neplatí, i když to v textu zákona výslovně napsáno nenalezne. Druhým důvodem, proč se přikročilo k této změně je specifická povaha daně z přidané hodnoty. Ta spočívá v tom, že ne vždycky dochází k zaplacení této daně. Může nastat případ, kdy daňovému subjektu vznikne vratitelný přeplatek na základě nadměrných odpočtů. Tento subjekt tak daň neplatí, ale právě naopak je mu tento přeplatek vrácen. V současném znění zákona však byl zahrnut mezi osobu povinnou daň přiznat a zaplatit. Z těchto důvodů a to také pro provázanost s daňovým řádem se navrhuje rozdělení osob na osoby povinné daň přiznat, kam spadnou osoby, které budou daň platit, ale také ty, kterým bude vrácen přeplatek, a osoby povinné daň zaplatit.

Odstavec 4:

V § 108 odst. 4 dochází k zavedení solidární odpovědnosti za zaplacení daně z uskutečněného prodeje obchodního majetku plátce. Nově se navrhuje, že pokud osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce nezaplatí daň na osobní daňový účet plátce, může po ní správce daně požadovat úhradu této daně stejně jako po plátcovi, jehož daň měla být zaplacená. Zbývající změny tohoto ustanovení představují pouze formulační změny, které slouží k vyjasnění textu tohoto ustanovení. Slovo „zajištění“, které bylo v tomto ustanovení použito dvakrát a to pokaždé v jiném významu, neplnilo roli zajišťovacího institutu a tudíž je vhodnější jej nahradit výrazy, které nebudou vytvářet zdání zajišťovacího institutu. Dále dochází k odstranění odvolání na místně příslušného správce daně. Každý subjekt má pouze jeden osobní daňový účet, který vede jeho místně příslušný správce daně. To znamená, že jeden subjekt nemůže mít více místně příslušných správců daně.

K bodu 187 (§ 108a)

Jako další z nástrojů v boji proti daňovým únikům je zaváděn institut ručení oprávněného příjemce. Zavedení tohoto institutu je umožněno na základě článku 205 směrnice Rady č. 2006/112/ES, o společném systému daně z přidané hodnoty.

Odstavec 1:

Jedná se o ručení oprávněného příjemce, kterému vznikla v souvislosti s přijetím výrobků, podléhajících spotřebním daním, povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň. Tento oprávněný příjemce ručí správci daně za daň z přidané hodnoty, která nebyla osobou, která pořídila toto zboží z jiného členského státu zaplacená správci daně při dodání tohoto zboží třetí osobě.

Ručení se na oprávněného příjemce nevztahuje, pokud si jakýmkoliv způsobem zajistí, například zárukou nebo uzavřením partnerské dohody, že bude daň osobou, která toto zboží pořídila z jiného členského státu nebo toto zboží dovezla, při jeho dodání třetí osobě, správci daně zaplacená.

Odstavec 2:

Oprávněný příjemce ručí správci daně za nezaplacenou daň z přidané hodnoty do výše daně, která se vypočte ze základu daně, který odpovídá ceně obvyklé včetně spotřební daně.

Odstavec 3:

Správce daně je oprávněn vyzvat oprávněného příjemce k prokázání, že tyto osoby přijaly veškerá opatření k tomu, aby se na ně ručení nevztahovalo.

K bodu 188 (§ 109)

Legislativně technická změna.

K bodu 189 (§ 109 odst. 2 písm. a))

Legislativně technická změna.

K bodu 190 (§ 109 odst. 2 písm. c))

Jedná se o návaznost na § 96 a § 106a. Příjemce zdanitelného plnění ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je v okamžiku jeho uskutečnění o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je nespolehlivým plátcem.

K bodu 191 (§ 109 odst. 3)

V souvislosti se zavedením statusu nespolehlivý plátců v § 106a, se upravuje ručení za nezaplacenou daň. Vzhledem k tomu, že informace o tom, že plátců je nespolehlivým plátcem, bude veřejně dostupná, může si kterýkoli plátců ověřit, s kým obchoduje, nebo obchodovat zamýšlí. V případě, že si plátců nekontroluje, zda se jedná o nespolehlivého plátců, nebo navzdory tomu, že se jedná o nespolehlivého plátců, s ním bude obchodovat, bude ručit za nezaplacenou daň ze zdanitelného plnění, které od takového plátců přijme.

K bodu 192 (příloha č. 3)

V příloze č. 3 se upustilo od vazby na Standardní klasifikaci produkce, která již byla velmi zastaralá a nikde jinde v zákoně o DPH se již odkaz na ni nevyskytuje. Vzhledem k charakteru této přílohy a zejména Přílohy I směrnice o DPH (2006/112/ES) se text nepřevodil na klasifikaci produkce CZ-CPA, ačkoliv tato klasifikace může sloužit jako vodítko pro posuzování jednotlivých položek. Dále došlo k některým formulačním či technickým úpravám, aby text lépe odrážel znění uvedené přílohy ve směrnici. Cílem úprav nebyly věcné změny. Z důvodu větší právní jistoty byly také v příloze ponechány průvodcovské služby, ačkoliv nejsou ve směrnici o DPH uvedeny. Jejich vypuštění by mohlo být interpretováno tak, že se nově jedná o činnost veřejné správy, ačkoliv je z jejich charakteru zřejmé, že jde o činnost ekonomickou. Směrnice o DPH dále vylučuje činnosti uvedené v příloze ze zdanění

v případě, že jsou uskutečňovány v zanedbatelné míře. Toto pravidlo není v zákoně použito, což je v souladu se směrnicí o DPH. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie, je tato podmínka pouze možností pro členské státy, nikoliv povinností (viz např. spojené případy C-231/87 a C-129/88). Proto tato podmínka nemusí být v zákoně zohledněna.

K bodu 193 (příloha č. 5)

Z důvodu zabránění daňovým únikům se do přílohy č. 5 doplňují vybrané položky, které jsou odpadem v rámci kapitol 50-55 Harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží.

K článku II. Přechodná ustanovení

K bodu 1

Toto přechodné ustanovení stanovuje, že pro uplatnění daně, jakož i práv a povinností vyplývajících ze zákona za zdaňovací období před účinností tohoto zákona se použijí předpisy platné do dne předcházejícího účinnosti (dosavadní předpisy).

K bodu 2

Pokud plátce uskutečňuje převod staveb, bytů a nebytových prostor po dni nabytí účinnosti novely a jedná se o nemovitosti, které pořídil přede dnem nabytí účinnosti novely a u nichž ještě neuplynula tříletá lhůta, po které je tento převod osvobozen od daně, zůstává po dni účinnosti novely tříletá lhůta zachována.

K bodu 3

Plátce, který po dni účinnosti novely uskutečňuje převod staveb, bytů a nebytových prostor, které nabyt přede dnem nabytí účinnosti novely se u tohoto převodu může rozhodnout, že uplatní daň.

K bodu 4

Podle tohoto ustanovení se osoba povinná k dani, která nesplnila povinnost se registrovat jako plátce podle zákona o DPH ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (do 31. prosince 2012), se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (1. ledna 2013) stává plátcem a je povinna do 15 dnů od tohoto dne podat přihlášku k registraci. Dále se jedná se o stanovení daně správcem daně náhradním způsobem, a to v období nesplnění povinnosti osoby povinné k dani se registrovat do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 5

Jedná se o „automatický“ přechod z osoby identifikované k dani (podle současného § 96 odst. 1 až 3) na identifikovanou osobu.

K bodu 6

Jedná se o možnost pro plátce, který se stal plátcem od 1. dubna 2011, ale v roce 2012 by se stal pouze identifikovanou osobou, zrušit registraci dříve, než jak stanoví zákon.

K bodu 7

S ohledem na zavedení nového institutu v boji proti daňovým únikům, a to ručení příjemce zdanitelného plnění za nezaplacenou daň v případě, že zaplatí na účet poskytovatele zdanitelného plnění, který nebyl správcem daně zveřejněný (§ 109 odst. 2 písm. c)) je stanovena pro osobu povinnou k dani, která byla ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona plátcem, povinnost oznámit správci daně do dvou měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona údaje uvedené v § 96 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

S ohledem na novou úpravu § 126 daňového řádu, ve znění zákona č. 458/2011 Sb., která by měla nabýt účinnosti k 1. lednu 2013 (tato změna je součástí doprovodného zákona k návrhu zákona o pojistném na důchodové spoření), bude daňový subjekt povinen v přihlášce k registraci uvést pouze ty údaje, které správce daně v přihlášce k registraci uvede a které projdou testem potřeby (v přihlášce k registraci mohou být uvedeny pouze údaje potřebné pro správu daní). Vzhledem k tomu, že nová úprava podle § 109 odst. 2 písm. c) váže ručení na zaslání úhrady na správcem daně nezveřejněný účet, je zapotřebí nejprve upravit povinnost osoby povinné k dani, budoucího plátce, aby v přihlášce k registraci uvedla všechny své účty, které používá pro ekonomické činnosti (§ 96 odst. 1). Zveřejněny podle § 98 písm. d) však nebudou všechny účty takto uvedené, ale pouze ty, které budoucí plátce ke zveřejnění označí (§ 96 odst. 2). Není povinností této osoby, aby v přihlášce k registraci kterýkoli účet ke zveřejnění označila. Avšak sankcí za takové neoznačení bude zveřejnění údaje o neoznačení žádného z účtů (§ 98 písm. d)) a založení ručení pro plátce, který by s takovou osobou obchodoval.

Toto přechodné ustanovení řeší situaci stávajících plátců (těch, kteří k 31. prosinci jsou plátcí), kterým je stanovena lhůta dvou měsíců, tedy do 1. března 2013, aby splnili povinnost stanovenou pro nové plátce v § 96 odst. 1, tj. aby v přihlášce k registraci uvedli všechny účty, které používají k ekonomickým činnostem, resp. aby splnili svou oznamovací povinnost podle § 127 daňového řádu, ve znění zákona č. 458/2011 Sb., a podali oznámení o změně registračních údajů, a aby splnili povinnost stanovenou pro nové plátce v § 96 odst. 2, tj. aby určili správci daně čísla účtů, která budou zveřejněna podle ustanovení § 98 písm. d). Jelikož nová právní úprava § 96 požaduje označení čísel účtů ke zveřejnění až pro nové plátce, je třeba, aby správce daně mohl zveřejnit i čísla účtů stávajících plátců. Tímto oznámením bude sjednocen režim pro všechny plátce tak, aby mohlo dojít k případnému ručení za nezaplacenou daň podle § 109 odst. 2 písm. c). Sankcí za nesplnění této oznamovací povinnosti stávajícím plátcem je zveřejnění všech účtů, které správce daně registruje. Je proto v zájmu daných osob, aby požadované údaje poskytl, jinak se vystavují riziku, že správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup také taková čísla účtů, která zveřejnit nechtějí.

K bodu 8

S ohledem na čas, který si vyžádá shromáždění čísel účtů a jejich zveřejnění, je předmětem úpravy tohoto přechodného ustanovení, které souvisí se stejným institutem v boji proti daňovým únikům, jako předchozí přechodné ustanovení, zakotvení okamžiku, od něhož bude docházet ke zveřejňování čísel účtů. Tento den nastane prvním dnem třetího kalendářního měsíce, tedy k 1. dubnu 2013. Jelikož je na institut zveřejnění čísel účtů navázáno ručení za nezaplacenou daň podle ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) není možné jej do doby zveřejnění aplikovat. Tento fakt vyplývá z druhé věty tohoto přechodného ustanovení.

K bodu 9

Plátce registrovaný v roce 2012, který splňuje podmínky uvedené v § 99a odst. 1 zákona ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a jehož zdaňovacím obdobím pro rok 2012 bylo kalendářní čtvrtletí, se může rozhodnout, že jeho zdaňovací období pro rok 2013 je kalendářní čtvrtletí a tuto skutečnost neoznamuje správci daně.

K části druhé (změna zákona o správních poplatcích)

K bodu 1 (Příloha, Položka č. 1, písm. r))

S ohledem na nově navržené závazné posouzení v § 92f a 92g zákona o dani z přidané hodnoty, je nezbytné novelizovat přílohu zákona o správních poplatcích v tom směru, aby žádost o vydání tohoto závazného posouzení byla zpoplatněna. V této souvislosti se zvolila obecná dikce ustanovení, kterou je možné využít také proto, že všechna závazná posouzení jsou zpoplatněna stejnou částkou.

Podle nově navrženého znění písmena r) v položce 1 bodu 1 sazebníku tak bude možné ukládat i správní poplatek za všechna závazná posouzení podle zákona o daních z příjmů. Nově tak bude zpoplatnění podléhat i přijetí žádosti o vydání závazného posouzení, zda lze daňovou ztrátu uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně (§ 38na zákona o daních z příjmů).

Obecná úprava ustanovení umožní zpoplatnění jakéhokoli dalšího závazného posouzení, pokud bude do příslušné zákonné úpravy doplněno, aniž by bylo nutné provádět také novelizaci zákona o správních poplatcích.

K bodu 2 (Příloha, Položka č. 1, písm. s) až w))

Vzhledem k obecnosti písm. r) se zrušují ustanovení písmen s) až v), která jsou do obecného ustanovení inkorporována. Rovněž je zrušeno ustanovení písmena w), které se týkalo závazného posouzení podle ustanovení § 47a zákona o dani z přidané hodnoty, které s ohledem na zrušení tohoto závazného posouzení zákonem č. 370/2011 Sb. a s ohledem na navrženou obecnou úpravu, je již nadbytečné.

K části třetí (změna zákona o JIM)

Vzhledem ke změnám v oblasti registrací, resp. plátcovství, se částka obratu objevuje i v jiných ustanoveních, než v § 6 odst. 1, jako je tomu v zákoně č. 458/2011 Sb., části sedmé bodu 1. Není možné, aby úprava všech těchto ustanovení byla rozdílná, je nutné ji jednotně upravit. Proto se zrušuje bod 1 v části zákona č. 458/2011 Sb., který se nově upravuje v části čtvrté tohoto zákona jako bod 1.

S ohledem na změnu v oblasti fakturací, s níž tato novela zákona o dani z přidané hodnoty přichází, bylo zapotřebí upravit i § 37 odst. 1 a § 38 odst. 4 (novelizační body 2 a 3 v zákoně č. 458/2011Sb.), neboť obsahují odkaz na § 28 odst. 2 písm. l). Tento odkaz však po nabytí účinnosti této novely nebude správný. Proto se přistoupilo na základě čl. 54 odst. 8 písm. a) Legislativních pravidel vlády k novelizaci těchto ustanovení a zrušení těchto bodů v zákoně č. 458/2011 Sb.

Zrušení bodu čtvrtého představuje legislativně technický zásah do textu zákona, neboť není důvod, aby úpravu bezdlužnosti, s níž přijde zákon č. 458/2011 Sb., nemohla být v zákoně o dani z přidané hodnoty obsažena již nyní. S vědomím toho, že až nabytím účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. dojde k přechodu správy pojistného na orgány Finanční správy, je navrženo i nové písm. g) v § 87 odst. 6, které bude dnem přechodu správy pojistného zrušeno.

Z výše uvedených důvodů se ruší část sedmá jako celek.

K části čtvrté (změna zákona o dani z přidané hodnoty)

K bodu 1 (§ 84 odst. 3)

Navrhovaná novela ruší povinnost vypisování, předkládání a potvrzování tiskopisu č. 25 5235. Tato úprava sníží administrativní zátěž jak správcům daně, tak i samotným osobám žádajícím o vrácení daně.

Nově novela navrhuje povinnost vystavovat prodávajícímu doklad o prodeji zboží ve dvou shodných vyhotoveních s tím, že na prvním z dokladů bude uveden údaj „VAT REFUND“ a na druhém dokladu uvede údaj „COPY“. Tyto údaje je nutné uvést na dokladu z toho důvodu, aby nedocházelo k duplicitnímu žádání zahraniční fyzické osoby o vrácení daně u prodejce.

K bodu 2 (§ 84 odst. 3 písm. d)

V písmenu d) jde pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 3 (§ 84 odst. 3 písm. i))

Nově novela navrhuje povinnost prodávajícímu uvést na dokladu o prodeji zboží údaje o zahraniční fyzické osobě, která toto zboží vyveze.

K bodu 4 (§ 84 odst. 5 písm. b) a c))

Nárok na vrácení daně je nově podmíněn předložením dokladu o prodeji zboží, který musí být prodejcem označen jako „VAT REFUND“ a zároveň musí být tento doklad potvrzen celním úřadem při vývozu zboží. Dopusud je nárok na vrácení daně mimo jiné podmíněn potvrzeným dokladem o prodeji zboží a předepsaným tiskopisem, který musí být zároveň potvrzen celním úřadem.

K bodu 5 (§ 84 odst. 6)

Celní úřad na základě novely bude potvrzovat nárok na vrácení daně pouze na prvním dokladu, tj. na dokladu označeném „VAT REFUND“. Dopusud je Celní úřad povinen potvrdit jak doklad o prodeji zboží tak i předepsaný tiskopis.

K bodu 6 (§ 84 odst. 7 úvodní část)

Tento návrh upřesňuje podmínky pro vrácení daně zahraniční fyzické osobě.

K bodu 7 (§ 84 odst. 7 písm. a))

Jde o legislativně technickou úpravu z důvodu zrušení předkládání tiskopisu č. 25 5235. Nově novela navrhuje povinnost plátce vrátit daň zahraniční fyzické osobě, pouze pokud jí tato osoba předloží doklad z označením „VAT REFUND“, který je současně potvrzen celním úřadem.

K bodu 8 (§ 84 odst. 7 písm. b))

Jde o legislativně technickou úpravu z důvodu zrušení předkládání tiskopisu č. 25 5235. Nově novela navrhuje povinnost plátce vrátit daň zmocněnci zahraniční fyzické osoby, pokud předloží doklad z označením „VAT REFUND“, který je současně potvrzen celním úřadem.

K bodu 9 (§ 84 odst. 8)

Jde o legislativně technickou úpravu z důvodu zrušení předkládání tiskopisu č. 25 5235 a ve změně odkazu § 27 odst. 1 na odkaz § 35 odst. 2 a § 35a písm. a) z důvodu přesunu textu původního § 27 odst. 1 do nových § 35 odst. 2 a § 35a.

K bodu 10 (§ 84 odst. 9)

Jde o legislativně technickou úpravu z důvodu zrušení předkládání tiskopisu č. 25 5235.

K části páté (změna zákona o dani z přidané hodnoty)

K bodu 1 (§ 92a odst. 5)

V návaznosti na zavedení povinné elektronické formy podání plátců (§101a) došlo k úpravě v § 92a odst. 5 tak, aby bylo jednoznačně určeno, že výpis z evidence pro účely daně z žádané hodnoty je přílohou k daňovému přiznání a že i tento výpis musí být podáván elektronicky. V této souvislosti došlo k vypuštění slov „a to ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně“ pro jejich nadbytečnost s ohledem na ustanovení § 72 odst. 3 daňového řádu. Zmíněné ustanovení totiž stanovuje, že podání, které se činí elektronicky, je nutné učinit ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně.

K bodu 2 (§ 101 odst. 1)

Legislativně technická změna.

K bodu 3 (§ 101a)

Navržená úprava zavádí pro plátce povinnost činit formalizované podání vůči správci daně elektronickou formou. Tato navrhovaná změna přispěje ke zkrácení doby pro ověřování uváděných údajů a provádění analýz rizik ze strany správců daně a je vhodným nástrojem pro účinnější boj s daňovými úniky.

Nové ustanovení respektuje existenci obecné úpravy, kterou obsahuje daňový řád. Zde je nutné deklarovat, že použitý pojem „elektronicky“ je totožný s alternativou, kterou využívá daňový řád, a to sousloví „datovou zprávou“ (§ 72 odst. 3 daňového řádu). S ohledem na znění zákona o dani z přidané hodnoty byl zvolen právě pojem „elektronicky“, který se již nyní používá u souhrnného hlášení v § 102 odst. 2. S ohledem na ustanovení § 102 odst. 2 je i do nového § 101a zařazen text „na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně“. Ačkolí se jedná o duplicitu vůči daňovému řádu (§ 56 odst. 1 písm. b)), je zde tento text použit v duchu zachování jednotnosti zákona o dani z přidané hodnoty a také s ohledem na větší srozumitelnost pro laickou veřejnost. Struktura a forma elektronického podání musí respektovat obecné náležitosti podání, které upravuje daňový řád (§ 72 odst. 1 a 3 ve spojení s § 71 odst. 1).

Odstavec 1:

V odstavci 1 nalezneme výčet těch podání, u nichž se plátci stanovuje povinnost elektronického podání, a to s výjimkou přihlášky k registraci, která je řešena zvlášť v odstavci 2. Navzdory obecnému pravidlu daňového řádu, že příloha je součástí daňového tvrzení (§ 72 odst. 2), nalezneme ve výčtu povinných podání explicitně vyjádřeny i přílohy. Tato skutečnost je zde zakotvena zejména proto, aby se předešlo případným výkladovým nejasnostem. Za tímto účelem se také v § 92a odst. 5 (současný odstavec 6) explicitně vyjádřilo, že tzv. výpis z evidence pro účely daně z přidané hodnoty je přílohou daňového přiznání. Elektronicky se budou podávat také veškerá hlášení, která se podle zákona o dani z přidané hodnoty podávají. O novinku se nejedná v případě souhrnného hlášení. Avšak hlášení o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu nebo hlášení o pořízení nového dopravního prostředku bude nutné podávat také elektronicky. Proto je v § 101a odstavci 1 písm. b) použit obecný pojem „hlášení“.

Tato povinnost se nevztahuje na identifikované osoby.

Odstavec 2:

V odstavci 2 je stanovena povinnost podávat přihlášku k registraci a oznámení o změně registračních údajů, v souladu s § 127 daňového řádu (s předpokládanou účinností od 1. ledna 2013 – viz doprovodný zákon k návrhu zákona o pojistném na důchodové spoření), také elektronicky. Tento odstavec je konstruován obecně, neboť přihlášku k registraci v některých případech podávají osoby povinné k dani, které se teprve plátcí stanou (např. z důvodu překročení obratu § 6a).

Ani povinnosti podávat elektronicky přihlášku k registraci nebo oznámení o změně údajů uvedených v přihlášce k registraci neplatí pro identifikované osoby.

Odstavec 3:

Odstavec 3 představuje výjimku pro malé podnikatele – fyzické osoby. Povinnost podávat předmětná podání elektronicky se nevztahuje na fyzické osoby, které nepřekročí obrat 6 mil. Kč za předcházejících 12 kalendářních měsíců nebo která nemá povinnost činit podání elektronicky na základě jiného zákona. V případě, že si fyzická osoba zvolila zmocněnce pro účely daně z přidané hodnoty, který má povinnost činit podání elektronicky, musí být podání i za tuto fyzickou osobu učiněno elektronicky. Tyto osoby sice nebudou mít při splnění stanovených podmínek povinnost činit podání elektronicky, ale mohou tak učinit dobrovolně.

Pojem podání je zde nutné chápat ve smyslu § 70 odst. 1 daňového řádu. Podání je úkon, který směřuje vždy vůči správci daně. Aby tak fyzická osoba měla povinnost činit podání elektronicky podle odst. 3 písm. b) bodu 1, musí jí zákon stanovit povinnost činit podání elektronicky směřující vůči správci daně. Zde lze zmínit např. § 38j odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 458/2011 Sb. (stanovena povinnost pro zaměstnavatele), nebo § 72 odst. 4 daňového řádu, ve znění zákona č. 458/2011 Sb. (stanovena povinnost pro subjekty, které mají zřízenou datovou schránku).

V případě, že fyzická osoba překročí výše zmíněný obrat, vzniká jí povinnost činit podání, s výjimkou přihlášky k registraci a oznámení o změně registračních údajů, která vzniká bez ohledu na zdaňovací období, elektronicky. Proto, aby se mohla na elektronické podání připravit, je zde dán určitý časový prostor. Proto povinnost podávat daňové přiznání k dani z přidané hodnoty a další uvedené v odstavci 1 vzniká až za následující zdaňovací období. Tedy v případě měsíčního zdaňovacího období, kdy dojde k překročení obratu v průběhu ledna, vzniká povinnost činit podání vůči správci daně elektronicky za únor, tedy například povinnost podat daňové přiznání elektronicky do 25. března.

Aby fyzické osoby, kterým vznikne povinnost činit podání elektronicky, nemusely v případě, kdy obrat kolísá kolem stanoveného limitu, měnit každé zdaňovací období formu podání, je zavedena šestiměsíční lhůta, v níž po překročení obratu musí činit podání v elektronické podobě.

K části šesté

K bodu 1 (§ 6 odst. 1, § 106 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 106b odst. 1 písm. a) bod 1)

V bodě 1 se upravuje snížení obratu, kterého je potřeba dosáhnout, aby se osoba povinná k dani stala plátcem podle § 6. Vzhledem k tomu, že na tento obrat je navázáno také zrušení registrace plátce v § 106 a 106b, je původní bod 1 části sedmé zákona č. 458/2011 Sb. rozšířen i o tato ustanovení. Přesunutí snížení obratu ze zákona č. 458/2011 Sb. do této novely zákona o dani z přidané hodnoty nemá za cíl úpravu, která byla deklarována jako jeden z kompenzačních mechanismů ke změnám v oblasti daně z příjmů, měnit, předsouvat ji či ji rušit. Tento závěr potvrzuje i navržené nabytí účinnosti tohoto zákona, neboť nabytí účinnosti části čtvrté je bezprostředně navázáno na nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb.

K bodu 2 (§ 87 odst. 6 písm. g))

V novelizačním bodě 2 se navrhuje společně s nabytím účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. zrušení úpravy bezdlužnosti vztahující se na pojistné na zdravotním pojištění, na pojistném na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Vzhledem k tomu, že dnem nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. dojde k přechodu správy pojistného na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění na orgány Finanční správy České republiky, nebude již zapotřebí upravovat specificky bezdlužnost pro tato pojistná. Nově se bude stačit prokázat potvrzením, že v evidenci daní u orgánů Finanční správy není evidován nedoplatek. V evidenci daní se budou evidovat také nedoplatky na pojistných. V této souvislosti je zapotřebí upozornit na dvouletý přechodný režim, který je upraven v přechodném ustanovení pod číslem 17 k části třetí zákona č. 458/2011 Sb.

K části sedmé (účinnost)

Účinnost je pro část první až třetí navržena od 1. ledna 2013.

Část čtvrtá, která se týká novely návrhu ustanovení § 84 vracení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží, nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2013. K posunutí účinnosti došlo z důvodu potřebného času pro nastavení technických parametrů u plátců.

Část pátá nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014. Časový posun je navržen s ohledem na fyzické osoby, kterým vznikne povinnost činit podání pouze elektronicky.

Část šestá nabude účinnost v den, kdy nabude účinnost zákon č. 458/2011Sb., a to z důvodu převzetí úpravy obsažené v zákoně č. 458/2011 Sb. do tohoto zákona. Tento způsob nabytí účinnosti je sice nestandardní, avšak legislativně-technicky vhodnější, neboť je velice pravděpodobné posunutí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. o rok dopředu. Vzhledem k délce legisvakance, která je spojena se zákonem č. 458/2011 Sb., je nutné řešit vztahy novel jednotlivých zákonů obsažených v zákoně č. 458/2011 Sb. a novel, které prochází legislativním procesem do nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. Jistě by šlo jít standardní cestou, která by nastavila účinnost ke stejnému dni jako je účinnost zákona č. 458/2011 Sb., tedy k 1. lednu 2015. Avšak s ohledem na rozsáhlost novel, které by se musely stát niternou součástí návrhu zákona, jehož předmětem by bylo pouze posunutí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., bylo nutné se vydat jinou cestou. Cena, která by se zaplatila za neuhlídání byť jen jedné novely zákona, která by měla, avšak nenabyla účinnosti společně se zákonem č. 458/2011 Sb., by mohla být příliš vysoká.

Zákon č. 458/2011 Sb. jako takový obecně nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015 a k tomuto datu se také váže nabytí účinnosti části páté. Pokud by bylo záměrem navázat účinnost na novelizační body, které mají výjimku z obecné účinnosti (tj. k 1. lednu 2012 nebo k 1. dubnu 2012), znělo by písm. b) zcela jinak. Pak by nestačil odkaz na nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., ale bylo by nutné odkázat na nabytí účinnosti čl. I bodů 17, 40, 41, 43, 76, 78 a 85, čl. II bodů 6 a 7, čl. VII až X, čl. LXIII, čl. LXXVII bodu 4 a čl. LXXVIII nebo čl. XXVII bodů 31, 50 a 51 a čl. XXVIII. Nadto vzhledem k tomu, že nelze navrhovat zpětnou účinnost právního předpisu (viz Ústavou a Listinou základních práv zakotvený zákaz retroaktivity právních norem jako součást principu právní jistoty a ochrany důvěry občana v právo, které se řadí ke znakům právního státu, dále také čl. 53 odst. 4 Legislativních pravidel vlády), nelze dojít k závěru, že část pátá nabude účinnosti zpětně k 1. lednu 2012 nebo k 1. dubnu 2012.

Pro konstrukci odlišné doby účinnosti změn zákona o dani z přidané hodnoty bylo zvoleno legislativní řešení, které není obvyklé. Samo o sobě není toto řešení v rozporu s Legislativními pravidly vlády (zejména čl. 28), které možnost rozdělit novelu jednoho právního předpisu do více částí výslovně nezakazují. Nicméně, při vědomí, že zvolené řešení není obvyklé, jsou podstata a důvody pro zvolení tohoto řešení níže podrobně zdůvodněny.

Pro legislativní řešení dělené účinnosti v případě novely právního předpisu se standardně používá technika, kdy v závěrečné části návrhu zákona se označí konkrétní body jednotlivých částí návrhu zákona, kterých se odlišné nabytí účinnosti týká. Takové ustanovení pak zní například takto: „Tento zákon nabývá účinnosti 1. ledna 2013 s výjimkou části první bodů 31, 52 a 73 a části čtvrté bodů 11 a 22, které nabývají účinnosti 1. ledna 2014.“.

Použití tohoto standardního modelu však způsobuje v průběhu legislativního procesu značné obtíže. Ty jsou nejpatrnější při změnách legislativního textu v Parlamentu České republiky, neboť dochází velmi často díky pozměňovacím návrhům ke změnám v označení jednotlivých novelizačních bodů. Tato změna by se měla projevit i v ustanovení o účinnosti. V tomto okamžiku nastává kámen úrazu. Autor pozměňovacího návrhu, který přidává či naopak odstraňuje jeden či více novelizačních bodů, zřídka kdy provede odpovídající úpravu v ustanoveních o účinnosti. Pokud tak učiní, pak se mnohdy stává, že v dělené účinnosti jsou uvedeny body, které by odlišné účinnosti nabýt neměly. Taková chyba v průběhu legislativního procesu, kterou se nepodaří uhlídat, může přinést závažné právní i ekonomické důsledky.

V poslední době se tento problém u zákonů v gesci Ministerstva financí objevuje velmi často. Například poslední novela zákona o dani z přidané hodnoty se musela kvůli zásahům během legislativního procesu opravovat ve třetím čtení v Poslanecké sněmovně. Taktéž zákon o změně zákonů souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa musel být v průběhu legislativního procesu několikrát upravován a dokonce i při schvalování tohoto zákona Poslaneckou sněmovnou ve znění vráceném Senátem se ozývali ze strany některých poslanců pochybnosti o správně řešené dělené účinnosti v tomto zákoně (opět byla namítána absence odpovídajícího přečíslování novelizačních bodů).

Na základě těchto zkušeností navrhovatel považuje v současné době používané legislativní řešení dělené účinnosti jako těžkopádné a nepřehledné. Především osoby připravující jednotlivé pozměňovací návrhy, které jsou většinou odborníci na věcnou problematiku, mají s udržením konstrukce dělené účinnosti v konkrétním zákoně problém. Důsledkem jsou pak nekvalitní pozměňovací návrhy, které, byť je jejich záměrem řešit něco zcela jiného, mění účinnost nesprávných novelizačních bodů. Navrhovatel poté musí vynaložit značné úsilí, aby danou chybu vyhledal a odstranil. Toto úsilí je poté zpravidla uskutečněno nestandardní cestou, a to například pozměňovacím návrhem.

Jako řešení výše uvedeného problému se navrhovatel pokusil nalézt koncept, na jehož základě by se tento problém minimalizoval. Byly identifikovány následující možné varianty řešení:

1. Umístění novelizačních bodů s odlišnou účinností na začátek příslušného článku v dané části. V ustanovení o účinnosti by byl umístěn odkaz na tento článek a tyto novelizační body. K přečíslování by docházelo pouze v případě změn počtu bodů s odlišnou účinností, nebo v případech vložení jiného novelizačního bodu s odlišnou účinností.
2. Umístění novelizačních bodů s odlišnou účinností do zvláštního článku téže části (např. v rámci jedné části by existovaly tři články, z nichž první by obsahoval novelizační body s jednou účinností, druhý novelizační body s odlišnou účinností od prvního článku, a třetí by upravoval přechodná ustanovení). Ustanovení o nabytí účinnosti by pak obsahovalo odkaz na tento článek jako celek, čímž by se minimalizovala možnost záměny.
3. Umístění novelizačních bodů s odlišnou účinností do jiné části. Ustanovení o účinnosti by obsahovalo odkaz na tuto část jako na celek, čímž by se minimalizovala možnost záměny.
4. Změna struktury novely tak, aby novela byla rozdělena na části s novelizačními body se stejnou účinností a část účinnost. Každá z částí by se dělila na hlavy, z nichž každá by obsahovala novelizační body měnící právě jeden zákon. Tato varianta je však v přímém rozporu s Legislativními pravidly vlády.
5. Vytvoření doprovodných zákonů, z nichž každý bude obsahovat pouze ty novelizační body, které jsou účinné ke stejnému okamžiku.

Z výše uvedených variant byla zvolena varianta 3, a to na základě následující analýzy jednotlivých variant:

1. Varianta 1 je poněkud neestetická, neboť opticky změny ustanovení zákona s vyšším číslem paragrafů mohou předcházet změny s nižšími čísly. Nadto se jeví i jako nelogická v případě nastavení účinnosti *lex specialis* pozdější než účinnosti *obecné*.

2. Při volbě varianty 2 by přečíslování bylo nutné při změnách počtů článků nebo při vypuštění či doplnění článku přechodných ustanovení. Nadto bude část obsahovat pravděpodobně i více článků přechodných ustanovení (přechodná ustanovení k první změně účinnosti a přechodná ustanovení k pozdější změně účinnosti), což nejen z estetického hlediska není příhodné.
3. Ve variantě 3 je přečíslování nutné pouze při změně počtu částí.
4. Přečíslování je ve variantě 4 nutné pouze při změně počtu účinností lex specialis, to jest v případě, že přibudou nové novelizační body s účinností jinou, než která byla dosud navrhována. Toto řešení je v rozporu s čl. 28 Legislativních pravidel vlády. Přijetí této varianty by vyžadovalo změnu Legislativních pravidel vlády.
5. Při volbě varianty 5 se není třeba zabývat přečíslováním v rámci jednoho zákona. Velkým negativem však zůstává zatížení právního řádu zákony, které by mohly být vtěleny do řádné novely zákona (obzvláště, pokud se jedná o několik bodů). Nadto je nutné poznamenat, že v průběhu legislativního procesu není jisté, zda se přijmou všechny doprovodné zákony, či některý z nich předběhne novelu zákona nebo jí naopak ztratí z dohledu. Navíc při případné změně novely zákona například ve formě pozměňovacího návrhu, není vyloučeno, že by nebylo zapotřebí reagovat na tyto změny i v doprovodném zákoně. Zde bychom se mohli setkat s jevem podobným onomu neblahému „přečíslování“.

Z uvedených důvodů bylo zvoleno a v této novele navrženo legislativní řešení odpovídající variantě 3.

Společně s nestandardním řešením dělené účinnosti, je taktéž navrženo nestandardní řešení nabytí účinnosti části šesté. Svázání nabytí účinnosti části šesté s nabytím účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. však má své opodstatnění. S ohledem na zrušení bodu 1 části sedmé v zákoně č. 45/2011 Sb., u nějž však nemá dojít k věcnému posunu či změně nabytí účinnosti tohoto zákona, je zapotřebí, aby nabytí účinnosti části šesté tohoto zákona bylo svázáno s nabytím účinnosti zákona č. 458/2011 Sb.

V Praze dne 26. června 2012

RNDr. Petr Nečas, v.r.
předseda vlády

Ing. Miroslav Kalousek, v.r.
ministr financí